



ምዕራፍ ፯

በቃና ዘገለላ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ሥላሴ ገብረ ሀልዎ ልዑል ዘኢይረከብዎ ከቡት ዘኢይሬኤ ይዎ፡እባት ዘኢይላከፍዎ፡መንፈስ ዘኢይገበስዎ፡ ኃይል ዘኢይሉብዎ፡ንጉሥ ዘኢይሠይምዎ አምላክን በመለኮቱ ወእቡን በኒሩቲ፡ ሱቱ ሰብ ሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ገጽሕፍኪ ዘለፋሆሙ ለረሲዓን እለ ይብሉ ተመይጦ ቃለ መለኮት ለከዊን ሥጋ ወደም ወለከዊን ዓጽም ወጸጉር ወአሥራው። ይመስለከሙኑ አ አብዳን ከመ ተመይጦ ኃይለ መለኮት ለከዊን ሥጋ ወትብብእትኒ ለከዊን መለ ኮት፡እኮ ከመ ብእሲተ ሱጥ ዘኮነት ሐውልተ ነው፡ ወእኮ ከመ ናቡከደነጾር ንጉሠ ነገሥቱ ዎን ዘኮነ አርዌ ገዳም ወካዕበ ተመይጦ ለከዊን ሰብእ። ወእኮ ከመ ማየ ቃና ዘኮነ ወይን እሱ ሠለሰቱ ተመይጦ አምላኪሆሙ እኮ በፈቃደ ሙ እላ በፈቃደ እግዚአብሔር። ብእሲተ ሱጥኒ ኮነት ሐውልተ ነው በእንተ ዘወለወት ትእዛዘ እግዚአብሔር ዘእዛዛ ከመ ኢትትመየጥ መንገሰ ሰደም ወገጥራ። ወሰበ ተመይጦት ለነጽር ርእየት ጢሰ ከመ ጢሰ እቶን። ወእምዝ ኮነት ፍጹሙ ሐውልተ ነው ኢተገድገ ላቲ እስተገፋሰ ለእኒንዎ ወኢመንፈስ ለእንባሕሰሐ እስመ እግዚአብሔር እለበና ወሚጠ ሀላዊሃ ለከዊን ሐውልት። ዘፍገዞ፡፲፭-፳፯

፫ ወናቡከደነጾርኒ ንጉሥ ኮነ አርዌ ምድር እስመ አዕባዩ ኅሊናሁ እግዚ ይኒሊ ከመ እግዚአ ዓለም ውእቱ በሥልጣን ርእሱ። ወኢገዞ ለስብሐተ እግዚአብሔር ዘወሀበ መዊላ ወሥልጣን ዲበ ኩሱ አጽናፈ ዓለም። ወእምዝ ረሰዩ እግዚአብሔር አርዌ ገዳም። ገሠጸ በተአር ወቀ ወአንበር በአንሰሶ። ኢገደገ ሱቱ ጸጉረ ወኢ አጽፋረ ዘእንሰ አመሕያው እላ ገብረ ሱቱ አጽፋረ ዘእንሰ ወጸጉረ ዘአራዊት። ወክበረ ውስተ ገዳም ፯ ዓመተ እግዚ ይትረዐይ ንዕረ ምስለ ሐሰስተዋታት እስመ እግዚአብሔር መስተበቅል ለዕቡያን። ወካዕበመ ሚጠ እግዚአብሔር ኅሊናሁ ወናቡከደነጾርኒ ንጉሥ ኮነ አርዌ ገብ ልቡና ሰብ አ ወራእዩኒ ከመ ገበ መልከዕ እንሰ አመሕያው አንበር ዲበ መንገሥቱ። እስመ እግዚአብሔር መስተሃህል ለነላኢያን። ወእምዝ ገዞ ውእቱኒ ለስብሐተ ልዑል ወኢመረ ከመ እግዚአ መንገ ሥት ወነገሥት እግዚአብሔር። ፋጁ፡፳፰-፳፯

ምዕራፍ ሰባት

በቃና ዘገለላ ምንባብ

፩ በህልውና አንድ በሚሆን ሦስት የማያገኙት ከፍ ያለ የማያዩት የተሠወረ የማይይዙት እባት የማይዳበሱት መንፈስ በማስተዋል የማይወስኑት ኃይል የማይሾሙት ንጉሥ በሆነ በእግዚአብሔር ስም በመለኮቱ አምላካችን በቸርነቱም እባታችን ነው ለርሱ ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን።

፪ የመለኮት ቃል ሥጋና ደም አጥንትና ፀጉር ሥርቶም ወደመሆን ተለወጠ የሚሉ ዝንጉዎችን ተግዛጽ እንጽፋለን። እናንተ ለነፎች የመለኮት ኃይል ሥጋን ወደመሆን ሰብእናም መለኮትን ወደ መሆን የተለወጠ ይመስላችኋልን የጫው ሐውልት አንደ ሆነች አንደ ሱጥ ሚስት አይደለም የበረሀ አውራ አንደሆነ ዳግመኛም ሰው ወደመሆን አንደተለወጠ አንደ ከላውደዎስ ንጉሥ አንደ ናቡከደነጾር አይደለም። ወይን እንደሆነ አንደ ቃናም ውኃ አይደለም። እኒህ ሦስቱ ከባሕርያቸው ተለወጡ በፈቃዳቸው አይደለም በእግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ። የሱጥ ሚስት ወደ ሰዶምና ገጥራ እንዳትመለስ ያዘዛትን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለተላለፈች የጫው ሐውልት ሆነች ለመመልከት መለስ ባለች ጊዜ ጢሱን እንደ እቶን ጢስ አየች ከዚያም ፍጹም የጫው ሐውልት ሆነች ለማስተትም ትገፋሽ ለመንቀሳቀስም መንፈስ አልቀረላትም እግዚአብሔር ደን ጊያ አድርጓታልና ባሕርይዋንም ሐውልት ወደ መሆን ለውጧልና። ዘፍገዞ፡፲፭-፳፯

፫ ንጉሥ ናቡከደነጾርም በገዛ ሥልጣኑ የዓለም ጌታ እንደሆነ አስቦ ኅሊናውን አስታብዮአልና አውራ ሆነ። በዓለም ዳርቻዎች ሁሉ ላይ ማቸነፍገና ሥልጣንን ለሰጠው ለእግዚአብሔር ኩባር አልተገዛምና። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የበረሀ አውራ አደረገው አውራ በመሆን ገሠፀው እንሰላም በመሆን አናረው ጸጉርና የሰው ጥፍሮችን አልተወሰኑም የእንሰላ ጥፍሮችንና የአራዊትን ጠጉር አደረገሰት እንጂ በበረሀም ለባት ዓመት ያህል ከእርያዎች ጋር ግር እየተመገበ ኖረ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን የሚ በቀል ነውና። ሁለተኛም ኅሊናውን ወደ ሰው ልብነት መልኩንም ወደ ሰው ልጅ መልኩ መለስ በመንገሥቱም አስተመጠው እግዚአብሔር ንሱላ ለሚገቡ ይትርባይ ነውና። ከዚህም በኋላ እርሱም ለልዑል ኩባር ተገዛ እግዚአብሔር የመንገ ሥትና የነገሥታት ጌታ እንደሆነ ዐውቀ። ፋጁ፡፳፰-፳፯

፩ ወግዮ ታናሂ ዘክነ ወይነ አኮ ወይን ዘልማድ ዘተብርመ በምክደድ ዐጻርዎ በውስተ ግዝብ አላ ወይነ መንክራቲሁ ሰወልደ እግዚአብሔር በዘኢይትገፈር መርዓዊ ወበዘይረውዩ ሰብአ ኩዋብ :እስመ ትቢሉ አሙ ለእግዚአሊዮሱስ ወይንኪ አልቤሙ እስመ ጎላተ ወይኖሙ አትልልኪ ዘንተ::ወይቤላ እግዚአሊዮሱስ ምንተ ትብልኒ ብእሲቶ እስመ ዓፄ ኢበጽሐ ጊዜየ:: ወእውሥኣ ዘክመ ይኒይስ ለዘዘገብ ፍትረ ዚአሃ ውስተ ልቡ::ይእቲስ አስተብተዐቶ በእንተ ወይን ምድራዊ ውእቲኒ አውሥኣ በእመ ሥጥር በእንተ ወይነ ደሙ ዘይትተዳሕ እም ዝሁ:: ወዘይቤሰ ኢበጽሐ ጊዜሁ ይትፈክር ንበ ብሂላ ኢበጽሐ ሰዓተ ተረገዙትየ ከመ አርው የሙ ሰመሀይምናን በወይነ ምሥጢር ዘእምንዐየ ውገዝ እስመ ተረፋኒ ሠላስ ዓመታትየ በዘኢርኢ መንክራተ አቡየ በዳቢ ምድር ወበዘእትዊኩፍ ረሀበ ወጽምኣ ወኩሉ ዓጸባ በሥጋ ዘንሣእኩ እምኒኪ በዘኢረ ፍት ምስላ ጋዮላን ወበዘእትገሰስ እምዘማት:: የሐፀ+፯፻፩

፪ ወእምቦ ዘይቤ በእንተ ወይነ ተአምራሁ ይቤ ዘንተ:: እነኒ አብሉ በጽሐኪ ጊዜሁ ኢያጉንደየ ዝርቶ ሰቢሃ እዘዘ ይቅድሕም ሰማይ ወደደየ ውስተ መስብክተ አብን ሰሱ:: ተመይጦ ህላዊሁ ለከዊነ ወይን:: አኮ መስብክት ዘሚጣሁ ለማይ ንበ ከዊነ ወይን አላ ሚጦ ለማይ ንበ ከዊነ ወይን ዘእዘዘ ከመ ይቅድሕም ንበ መስብክት:: እመሰ መስብክት ይመይጣሁ ለማይ ንበ ከዊነ ወይን አኮት እማንቱ ዘዘልፈ ያጥህሩ አይሁድ ውስቴቶን ዘያገምራ በበክልዓ ወበበ ሠላስ መሣፍር ዘቀሱት::ወይነ ቃናስ ተመሰለት በሕገ አፊት እስመ ኢያጽደቶሙ ለአለ ሰትይዎ ወባሕቱ እስተፍሥሐት አልባቢ ሆሙ በጣዕመ መዓዛሃ:ወከማሁ አሪትኒ ኢያ ጽደቶሙ ለአለ ተወክፍዎ ቀደሙ ወባሕቱ እስተፍሥሐት አልባቢሆሙ በእጽምኦታ እስመ ቃለ እግዚአብሔር ይእቲ:ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ወላባ ሰእኑ ጸዲቀ በሕገ አሪት ፈነወ እግዚአብሔር ወልዶ ወተወልደ እምበእሲት ወንብረ በሕገ አሪት ከመ ይሣዩጦሙ ለአለ ውስተ አሪት:: ገላ፩+፩ ዕብ ፩+፪

፫ ወከመ ተመይጦ ማይ በቃና ለከዊነ ወይን ወከማሁ ተመይጦ በትረ ሙሴ በደብረ ሊና ለከዊነ አርዊ ምድር ዘይትሐወስ እስከ ጉየ ንቢይ እምቅድመ ገጹ:ወካዕብ ተመይጦ ንበ ከዊነ ዘትር እስከ ደነነ ንቢይ ወነሥኦ ወንብረ ተአምረ ወውእቱ በትር በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐቢይ ቲ::ወወይነ ደሙ ለእግዚአሊዮሱስ ተመሰለ ይእን ወንጌል እስመ ክህለ አርውቶ ወክህለ አጽድቶ::እስመ ይቤ መድኃኒነ እስመ ሥጋየኒ መብልዐ ጽድቅ ዘበእማን ወደምየኒ ስቲ ሕይወት ዘበእማን: ዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ወዘሰትየ

፩ ወይን የሆነ የቃና ውጋም በመጭ መቲያ ጫምተው በመጥመቲያ ውስጥ የጦ መቱት የልማድ ወይን አይደለም: ሙሽራ እንዳ ያፍር ሠርገኞችም እንዲረኩ የተሰጠ የእግዚአብሔር ልዩ የተአምራቱ ወይን ነው እንጂ :: የጌታ ኢየሱስ እናቱ ወይን አኮ የላቸውም ወይ ናቸው አልጽልና እባክህ ይህን ችግር አሰወገድ ብላዋለችና:: ጌታ ኢየሱስም እንቺ ሴት ከእንቺ ምን አለኝ ገና ጊዜዬ አል ደረሰምና አላት:በልቡ ለተከማቸ ፍትሯ በሚሻል ነገር መሰለላት እርሷ ስለምድራዊ ወይን ለመነችው እርሱም ከጉተ የደሙ ወይን በምሥጢር መሰለ:: ጊዜዬ አልደረሰም ያለው የአባቴን ድንቆች በምድር ላይ በምገልጥበት ገዝብ ካንቺም በነሣሁት ሥጋ ረሀብንና ጥምን ጭንቁንም ሁሉ በምቀበልበት ገዝብ ከጋጥኣን ጋር በምቀመጥበት በእመንዝርችም በምደሳሰበት ገዝብ ሦስት ዓመታት ቀርተውኛልና ከጉኒ በፊሰስ የምሥጢር ወይን ምእ መናንን አረካቸው ዘንድ የምወጋበት ሰዓት አል ደረሰም ተብሉ ይተረጉማል:: የሐፀ+፯፻፩

፪ ይህን ስለ ተአምራቱ ወይን ተናግሮ ታል የሚል ቢኖር እኔም ጊዜው አኮ ደረሰ ማድረጉንም እላዘገየም እለዋህሁ:ያንጊዜም ውጋውን ቀድተው በስድስቱ የደንጊያ ጋኖች እንዲጫምሩ እዘዘ ባሕርዬም ወይን ወደመሆን ተሰወጠ:: ጋኖች ውጋውን ወይን ወደመሆን የለወጡት አይደለም እርሱ ወደጋኖች እንዲቀዱት ያዘዘውን ውጋ ወይን ወደ መሆን ለወጠው እንጂ ጋኖች ውጋውን ወይን ወደመሆን የሚለውጡትስ ቢሆን አይሁድ ዘወትር ሁለት ሁለት ሦስት ሦስት ማድጋ በሚይዙ በእነዚያ ጋኖች ውስጥ የሚያጠፋቸው አይደለምን::የቃና ወይን በአሪት ሕግ ተመሰለት የጠጡለትን አላጸደቀቻቸውምና ነገር ገን በመዓዛዎ ጣፋጭነት ልባቸውን ደስ አሰኙ እንዲሁ አሪትም ቀድመው የተቀበሉትን አላ ጸደቀቻቸውም ነገር ገን የእግዚአብሔር ቃል ናትና እርሷን በመሰማት ልባቸውን ደስ አሰኙ ስለዚህም ነገር ጳውሎስ በአሪት ሕግ መጽደቅ በተሳናቸው ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን ባከ ከሲትም ተወለደ በአሪት ያሉትንም ይዋቹ ዘንድ የአሪትን ሕግ ፈጸመ አለ:: ገላ፩+፩ ዕብ ፩+፪

፫ ውጋው በቃና ወይን ወደ መሆን እንደ ተሰወጠ እንዲሁ የሙሴ በትር በደብረ ሊና ንቢዩ ከፊቱ እስኪሸሸ ድረስ የሚንቀሳቀስ እባብ ወደመሆን ተሰወጠ:: ሁለተኛም ንቢዩ ጉን በስ ብሉ እስኪያነሣው ድረስ በትር ወደ መሆን ተመሰለ በዚያም በትር በፈርዖንና በታላላቆቹ ፊት ተአምራትን አደረገ የጌታ ኢየሱስም የደሙ ወይን በወንጌል ሕግ ተመሰለ ማርካትና ማጽደቅን ችሏልና መድኃኒታችን ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ ምግብ ነው ደሚም እውነተኛ የሕይወት ውጋ ነው ሥጋዬን የበላ የእኔን ሥጋ ስለበላ በሕይወት ይኖራል ደሚንም የጠጣ ሞትን

ደምዖ አይጥሩም ለሞት። ወበእንተ ወንጌሉሂ ይቤ
ኩሉ ዘእምን ወተጠምቀ ይድንን ወዘሰ ሊእምን
ይዴየን። ዘጸ፬፥፪ ማር፲፮፥፲፮ ፤፥፶፮

፮ ንትመየጥኪ ገብ ዜና ማገሠሠ
ወይን ዘእምኦምላክ እምንበ ወልዱ። በእንተ ምን
ትኪ እስተበተዑቶ እንዝ ትበል ወይንኪ አልቦ
ሙ እስመ ገልቶ ወይናሙ። ለእመረትት ከመ
ይቀድሕ ወይን እማይ እስመ ኢገብረ ከመዝ
እምትድመ እማሂ። በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ
ወዝንቱ ውእቱ ቀዳሚ ተእምር ዘገብረ እግዚእ
ኢየሱስ በቃና ዘገለላ አርአዮሙ ስብሐቲሁ
ወእምኑ ቦቱ አርዳሊሁ። ዮሐ ፪፥፲፭

፰ ኢያሐመረትኪ ድንግል ከመ ይመደብ
ሎማይ ገብ ከዊን ወይን። ወባሕቱ አእመረት ከመ
በጽላሉተ አብ ፀንሰቶ ወበጋይሰ ልዑል ወለደቶ።
ወበእንተዝ ተሐበሰት ድንግል ከመ ታስተብቶ
በእንተ ወይን እስመ ተጠየቀት አቡሁ ለማያዌ
እምንበ መልአክ ዘእብሰራ። ወበእንዝ ትቤ በልባ
እስመ ወልዱ ሰገብረ መንክራት ይገብር መንክረ
ከመ አቡሁ። ወአርዳሊሁሰ ኢየሱስ ተብተዕዎ
በእንተ ወይን እስመ ኢያሐመሩ አቡሁ
ወይመስሉሙ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ እስመ
ኢነገርሙ መልአክ በከመ ነገራ ለእሙ። ወእም
ድንረ ገብረሂ መንክራት ኢእምንዎ ከመ ወልደ
እግዚእብሔር ውእቱ ዘእንበለ ከመ አሐዱ
እምንቢያት።

፱ ወበእንተዝ ይቤሉሙ በደወለ
ቲሳርያ ዘፊልጸስ መነሂ ይብልዎ ሰብእ ለወልደ
እጋለ እመሕያው። ወይቤልዎ አርዳሊሁ ቦ እለ
ይብሉኩ ኤልያስሃ ወቦ እለ ይብሉኩ ኤርምያስሃ
ወቦ እለ ይብሉኩ ፩ እምንቢያት ቀደምት ተንሥ
እ። ወይቤሉሙ አንትሙኪ መነ ትብሉኒ
ከዊን። ወአውሥእ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሉ አን
ተ ውእቱ ክርስቶስ መሲሕ ወልዱ ለእግዚእ
ብሔር ሕያው። ወእንዝ ይትናቡብ ምስለ ወልድ
በደወለ ቲሳርያ ዘፊልጸስ ግብተ ተመሥጦ ገሊ
ናሁ ለጴጥሮስ በእክናፈ መንፈስትዱስ ወበጸሐ
ገብ ህሉና አብ። ወበህዩኒ ረከቦ ለእግዚእ ኢየሱስ
እንዝ ይነበር በየማነ አብ። ወበእንተዝ ይቤሉ
ለወልድ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልዱ ለእግዚእ
ብሔር ሕያው። ወውእቲኒ ስምዖ ከነ ሉቱ ከመ
ኢተከሥተ ሉቱ በሕሊና ሥጋ። ወይቤሉ እስመ
ኢከሠተ ለከ ዘሥጋ ወደም አላ አቡዮ ዘበሰማ
ያት። ጴጥሮስ ተመርሐ እምንበ መንፈስትዱስ
ወነሥእ ልቡና እምንበ አብ ወተሠይመ ኤጲስ
ቆጶስ እምንበ ወልድ እስመ ይቤሉ አንተ ኩኩሕ
ወላዕሊክ አሐንዮ ለቤተክርስቲያን ወላክ እሁ
በከ መራጉተ ዘመንግሥተሰማያት። ዘአሰርከ በም
ድር ይኩን እሥረ በሰማያት። ወዘፈታሕክ በምድ
ር ይኩን ፍቱሐ በሰማያት። ማቴ፲፮፥፲፭-፩

አይተምሰውም ብሏል እኩን። ስለወንጌሉም ያመነ
የተጠመቀ ሁሉ ይድናል ያሰመነ ገን ይፈረ
ድበታል አለ። ዘጸ፬፥፪ ማር፲፮፥፲፮ ፤፥፶፮

፯ የእምላክን እናት ከልጁ ዘንድ
ወይንን ወደ መፈለግ ዜና እንመለስ። ወይን እኩ
የላቸውም ወይናቸው አልቋልና ብላ ስለምን
ለመነቸው ከውኃ ወይን እንደሚቀላ ዐወቀችን
ወንጌላዊው ዮሐንስ ይህም ጌታ ኢየሱስ በቃና
ዘገለላ ያደረገውን ተእምር የመጀመሪያው ነው
ኩብሩን አሳያቸው ደቀመዛሙርቱም እመነብት
እንዳለ። ከዚያን ጊዜ በፊት እንደዚህ አላደረ
ገምና። ዮሐ ፪፥፲፭

፰ ድንግልስ ውኃውን ወይን ወደመሆን እንደ
ሚለውጠው አላወቀችም ነገር ገን በእብ ጥላ
እንደፀነሰችው በልዑል ኃይልም እንደ ወለደችው
ታውቃለችና። ስለዚህም ድንግል የምሥራቹን
ከነገራት መልአክ ዘንድ አባቱ ለማያ ዊ እንደሆነ
ተረድታለችና ስለወይን ለማለደ ችው። ስለዚህም
ነገር በልቧ ድንቆችን የሚያደርግ የእርሱ ልጅ
እንደ አባቱ ድንቅን ያደርጋልና አለች ደቀ
መዛሙርቱም አባቱን አላወቀምና ስለ ወይን
ማሰዱት ለእናቱም እንደነገራት መልአኩ
አልነገራቸውምና የዮሴፍ ልጅ ይመስላቸው
ነበር ተእምራትንም ካደረገ በጊላ ከዚያት አንዱ
እንደሆነ እንጂ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ
አላመነብትም።

፱ ስለዚህም ነገር የፊልጸስ ዕፃ
በምትሆን በቲሳርያ አውራጃ ሲዎች የሰውን ልጅ
ማን ይሉታል አላቸው። ደቀመዛሙርቱም ኤልያስ
ነው የሚለህ አሉ ኤርምያስም ነው የሚለህ አሉ
። ከቀደሙ ክቢያት አንዱ ነው የሚሉህም አሉ
አሉት። እናንተስ ማን እንደሆንኩ ትላላችሁ አላች
ው። ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ አንተ የሕያው
የእግዚአብሔር መሢሕ ክርስቶስ ነህ አለው የፈ
ልጸስ ዕፃ በሆነች በቲሳርያ አውራጃ ከወልድ
ሲነጋገር የጴጥሮስ ገሊና ድንገት በመንፈስትዱስ
ከንፎች ተመሰጠ ወደ አብ እነዋወርም ደረሰ
በዚያም ጌታ ኢየሱስን በእብ ተኝ ተቀምጦ አየ
ው ስለዚህም ወልድን እንተ የሕያው እግዚእ
ብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ አለው እርሱም በሰማ
ያት ያለ አባቱ እንጂ ሥጋ ደም ይህን አልገባ
ጠልህም ብሎ በሥጋ ገሊና እንዳልተገለጠለት
ምስክር ሆነለት። ጴጥሮስ በመንፈስትዱስ ተመራ
ከእብም ዘንድ ልቡናን ተቀበለ ከወልድም ዘንድ
ኤጲስቆጶስነትን ተሾመ። አንተ አለት ነህ
በእንተም ቤተክርስቲያንን እሠራታለሁ የመን
ግሥተ ሰማያትንም መከፈቻዎች ለእንተ እስጥ
ሀለሁ በምድር ያሠርኸው በሰማያት የታሠረ
ይሁን በምድርም የፈታኸው በሰማያት የተፈታ
ይሁን ብሉታልና። ማቴ፲፮፥፲፭-፩

I ወበእንተዝ አእመሩ ከመ ኢተሰ ው አርዳኢሁ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዝ ይት አመት ቦቱ ከመ ወልደ እግዚእብሔር ውእቱ አላ እንዝ የገዝብ ልቦሙ ከመ ፩ እምነቢያት ፡፡ ወትሰብአተ መለኮትሰ እምትድበት ድንግል አኮ በመያጤ ከመ ብእሲተ ሉጥ ዘኮነት ሐውልተ ኒው ወከመ በትረ መሲ ዘኮነ አርፎ ምድር እስከ ጉዋ ነቢይ እምነጽርቲ፡፡ ሉቃ፩፡፭

II፩ ወካዕቤመ ዓፄ ኢተመይጠ ትሰብአተ መለኮት ለከዊነ ኃይል ዘልማደ ሕሉና እንተ እግዚእነ፡፡ ወዓፄመ ኢተመይጠ ከመ መያ ጤ ማየ ቃና ዘገሊላ ገብ ከዊነ ወይን፡፡ ወእመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እምኢተ ፀንሰ እንበለ ሩካቤ፡፡ ወእመሂ ተመይጠ ትሰብአተ ለከዊነ መለኮት እምኢየስተርአየ ፅንሰ ድንግልና እንዝ ይልህት በጤት፡፡ ካዕበመ እመሰ ተመይጠ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እምኢተወልደ እም እንተጸ ሥጋ ንትምት፡፡ ወእመሂ ተመይጠ ትሰብአት ለከዊነ መለኮት እምኢተሐትፈ በአብራካ ወእምኢተገሰ በአደ ሰሉሜ፡፡ ወዓፄመ እመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እም ኢያንትዐ ሐሊበ እምአጥባተ ድንግል፡፡ ወእመሂ ተመይጠ ትሰብአት ለከዊነ መለኮት እምኢተ እምኢየ ብተወ አፋሁ ለጠቢወ አጥባት፡፡ ዓፄመ እመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እምኢ ያስተርአየሙ ከከብ ዓፄመ እመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ዘትእምርተ ልደቱ ለሰብእ ሰገል እስመ ኢየስተርአየ እምትድመ አሜሃ ኢበልደተ ቃየል ቀዳሜ ውሉድ ዘሥጋ ወኢበልደተ ሳኔል ወዳዊት ቀዳምያነ መንግሥት ዘቤተ እስራኤል፡፡ ዓፄመ እመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እምኢየስተርአየሙ ለናሱት በሥርዓተ ሕፃናት ገኡስ እንዝ ይለኩበ ውስተ ጎል፡፡ ካዕበ መ እመሰ ተመይጠ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እም ኢይቤ በእንተ ርእሱ እምትድመ ይትወለድ አብ ርሃም ሀሱኩ አነ፡፡ ወእመሂ ተመይጠ ትሰብአት ለከዊነ መለኮት እመ ኢልህተ በጤት ወእም ኢወርዘወ በእምጣነ ብእሲ፡፡ ካዕበመ እመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እምኢረሰዮ ሰማይ ወይን በቃና ዘገሊላ፡፡ ወእመሂ ተመይጠ ትሰብአት ለከዊነ መለኮት እምኢይቤላ ለሳምራ ዊት አስትዩኒ ማየ፡፡ ወእምኢይቤ ካዕበ በደብ ዕፀ መስተል ሶበ ሰተልም አይሁድ አሜሃ በውስተ መስተል ጸማዕኩ፡፡

II፪ ካዕበመ እመሰ ተመይጠ ኃይለ መለኮት ገብ ከዊነ ሰብእ እምኢጥዕመ ሞተ ወእመሂ ጥዕመ ሞተ እምንሕለ ምጽናዓተ ሰማይ ወእምተዘርፀ መሠረታተ ምድር እስመ አጋዚሁ ለዓለም ኃይለ መለኮት ውእቱ፡፡ ወእመሂ ተመይጠ ትሰብአት ለከዊነ መለኮት እምኢተአ

I ስለዚህም ደተመዛመርቱ ልባቸው ከነቢያት አንዱ እንደሆነ እያሰበ እንጂ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ እምነው ጌታ ኢየሱስን እንዳልተከተሉት ዐውቁ፡፡ ከትድበት ድንግል የመለኮት ሰው መሆን ገን የጪው ሐውልት እንደሆነች እንደ ሉጥ ግሊት ነቢይ እርሱን ከማየት የተነሣ ሁለተኛም እስኪሸገ ድረስ እባብ እንደሆነ ሁለተኛም ደራቴን ይዞ እስኪያነሣው ድረስ በትር ወደ መሆን እንደ ተለወጠ እንደ መሲ በትር በመለወጥ አይደለም፡፡ ሉቃ፩፡፭

II፩ ዳግመኛም ከእንደገና የመለኮት ሰውነት የጌታችን አኗኗር ልማድ ኃይል ወደ መሆን አልተለወጠም ከእንደገናም እንደ ቃና ዘገሊላ ውኃ ወይን ወደመሆን መለወጥም አልተለወጠም የመለኮት ኃይል ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ያለፋካቤ በተፀነሰ ነበር ሰብእና መለኮት ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን የድንግልና ፅንሰ በየጥቂቱ ሲያድግ ባልታየ፡፡ ዳግመኛም መለኮት ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን በታተመች አፈ ማገፀን ባልተወለደ፡፡ ሰብእናም መለኮትን ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን በጉልበት ባልታየፈ በሰሉሜም እጅ ባልተዳሰሰ ከእንደገናም የመለኮት ኃይል ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ከድንግል ጡቶች ወተት ባልፈሰሰ ነበር፡፡ ሰብእና መለኮትን ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ጡት ለመጥባት አፋን ባልከፈተ ዳግመኛም መለኮት ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ኖሮ የመወለዱ ምልክት የሆነ ከከብ ለሰብእ ሰገል ባልታየቸው የሥጋውያን ልጆች ፈተና ቢሆን በቃየል መወለድ የእስራኤል ቤት መንግሥት ጀማሪች በሆኑ በሳኤልና በዳዊት መወለድ ጊዜም ቢሆን ከዚያን ጊዜ አስቀድሞ አልታየምና፡፡ ሁለተኛም የመለኮት ኃይል ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን በታናናሽ ሕፃናት ሥርዓት በበረት ተጥሎ ለአረኞች ባልታየቸው፡፡ ሁለተኛም መለኮት ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ስለራሱ አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ ባላለ፡፡ ሰውነት መለኮት ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን በየጥቂቱ ባላደገ በሰውም መጠን ባልጉለመሰ፡፡ ሁለተኛም የመለኮት ኃይል ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን በቃና ዘገሊላ ውኃውን ወይን ባላደረገ ሰውነት መለኮት ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ምራቂቷን ሴት ውኃ አጠፈፈች ባላላት በመስቀልም ሳይ ሐሰተኛ አይሁድ በስቀሉት ጊዜ ያን ጊዜ በመስቀል ሳይ ተጠማሁ ባላለ፡፡ ማቴ፤፤፪ ዮሐ፩፡፭፱ ፤፱፡፳፭

II፪ ዳግመኛም የመለኮት ኃይል ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ሞትን ባልቀመሰ ሞትንም ቢቀምስ የሰማይ ጠፈር በፈረሰ የምድርም መሠረታት በተበታተኑ ዓለምን የያዘው የመለኮት ኃይል ነውና፡፡ ሰብእና መለኮትን ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ለሰቃዮች ባልተያዘ

ገዝ ለሰቃልያን ወእምኢተዐገሠ ገፍረተ መስቀል እስመ መለኮትስ ኢይትሰክፍ በአእዳው ወኢይትኔጸር ለዓይን ወኢይትረከብ ለገሊና። ዓዲ መ እመሰ ተመይጦ ኃይለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ እምኢይቤ ንሥት ለዝንቱ ቤተመቅደስ ወበሠ ሱስ መዋዕል አነሥኦ። ወእመሂ ተመይጦ ትስብ አት ለከዊነ መለኮት እምኢተወክፈ ሕማመ ወምተ እስመ ዘይቤ ንሥት ለዝንቱ ቤተ መቅደስ ይቤ እነ አነሥኦ በሣልስት ዕለት። ናሁኪ በድን ወመንሥኢ በአሐቲ ጽምረት ድመር በኢብዑድ ገቡር በኢቲሳሒ ዕቁብ በኢመያጤ። ውእቲመ ዘተንሥኦ በተዋሕዶ ወዐርገ ውስተ ሰማያት በ፩ ገጽ ወነበረ በየማነ እግዚአብሔር አቡሁ በ፩ አካል ወኢይትከህል ከመ ይትበህል በእንቲአሁ ንስግድ ለመለኮቱ ዘፈጠረነ ወንት ቀነይ ለትስብእቲ ለዘዐርገ እምነቤ። አላ ይትበህል ንስግድ ወንትቀነይ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቲ ሰብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን። ወአሜን።

የሐፀ+፲፱ ርሜ፩+፴፱

፲፫ ተፈጸመ ዘለፋሆመ ለእለ ይብሉ ተመይጦ ቃለ መለኮት ገበ ትስብእት ወትስብ አትኒ ለከዊነ መለኮት። አሉ እመንቱ መዛግብተ ሐሰት። የእክዩ እምነ አጋንንት ወይረኩሱ እምነ ከለባት። ይቤ ጊዮርጊስ ርቱዐ ሃይማኖት። ሰአሉ ሉቱ ሥርየተ ኃጢአት። እለ ተቀደስከመ በደመ ሥርዓት። ለዓለመ ዓለም። አሜን።

..... |||

በመስቀል ላይ እፍረትንም ባልታገሠ መለኮት በእጅ አይነካም ለዓይንም አይታይም በገሊናም አይመረመርምና። ሁለተኛም የመለኮት ኃይል ሰው ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ ባለላቸው። ሰብእናም መለኮትን ወደመሆን ተለውጦ ቢሆን ሕማምና ሞትን ባልተቀበለ ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት ያለውን እኔ በሦስት ቀን አነሣዋለሁ ብሏልና። እነሆ ሚቶና አስነሺው በእንዲት ጥምረት ባለመለየት አንድ የሆነ ባለ መቀላቀል የተባበረ ባለመለመጥ የተጠበቀ ነው። በተዋሕዶ የተነሣው አርሱ ነው። በአንድ አካል ወደ ሰማያት ዐረገ በአባቱ በእግዚአብሔር ቀንም በአንድ አካል ተተመጠ ስለርሱ ለፈጠረን ለመለኮቱ እንሰግድ ከእኛ ዘንድ ላረገ ለሰውነቱ እንገዛለን ይባል ዘንድ አይቻልም ምስጋና ለሚገባው ለኢየሱስ ክርስቶስ እንስግድ እንገዛም ይባል እንጂ ለዘላለሙ አሜን አሜን። የሐ ፪+፲፱ ርሜ፩+፴፱

፲፫ የመለኮት ቃል ሰው ወደመሆን ሰውነትም መለኮትን ወደመሆን ተለወጦ የሚሉት ሰዎች ተግሣጽ ተፈጸመ። እኒሁም የሐሰት መዝገቦች ናቸው ከአጋንንት ይልቅ ይከፋሉ ከውሾችም ይልቅ የረከሱ ናቸው። ለሃይማኖቱ የቀና ጊዮርጊስ ተናገረው በሥርዓት ደም የከበራችሁ የኃጢአት ሥርየትን ለምኑለት ለዘላለሙ አሜን።

..... |||



ምዕራፍ ፰

ዘሃልስ ጥምቀት ምንባብ

፩ በስመ አግዚአብሔር ሥላሴ ዘሊይ ትክፈል፡ምሉእ ዘሊይቀብል፡ ጽሑፈ ህላዌ ወዕሩ ዮ አካል፡ ኅቡረ ሥን ወጸዳል፡ እምቀላዮ ቀላዮት ዘየወምት፡ ወእምሰማዮ ሰማዮት ዘይትሉዐል፡ ዘረ ሰዮ መንበር ዲበ ሠረገላ እሳት ዘያንበሰብል፡ በደ ባትረ ብርሃን ዘይሣወር ወበመበረቀ ስብሐት ዘይትክለል፡ ወይትዊደስ እምኪሩበል ወይትቂደስ እም ሱራፊል፡ ፩ እምላክ ስቡሐ እስራኤል፡ ብሔተ ሥልጣን ወክሂል፡ ለዓለመ ዓለም አማኒ ን፡ ወአማኒ፡፡

፪ ንጠንኪ ዘለፋሆሙ ለእስ ደብሉ ለፌ እምጥምቀተ ክርስቶስ ክዋኒህ ለመንፈስቅዱስ፡ ኦ አብዳን ወዘሉፋን አፎኪ አስተደገርክምዎ ለመለኮት እምላክን ጸራቅሊጦስ እምጥንተ ህላዌ ሆሙ ለፍጡራን እስመ በዳዊወጃዊወጃ ዓመት እምፍጥረተ ዓለም ኮነ ጥምቀቱ ለክርስቶስ፡ ወእመሰኪ ለፌ እምጥምቀተ ክርስቶስ ኮነ ክዋ ኒህ ለመንፈስቅዱስ እፎኪ ናመልኮ ለዘይደገር እምኒነ ወዘከመ አፎ እንከ ንትቂደስ በዘይ ትክወል እምኒነ፡ ንሐነሰኪ ንብሉ ቀዳማዊ ዘእ ንበለ ጥንት ወደጋራዊ ዘእንበለ ተፍጻሜት፡፡ እፎ ኪ ትብልም ለፌ እምጥምቀተ ክርስቶስ ክዋኒህ ለዘህልው እምቅድመ ዓለም ምስሰ አብ ወወልድ፡፡ ወእመ ፍጥረተ ዓለምኒ ውኣቱ አጣዕጣዒሆሙ ለፍጡራን በከመ ይቤ ነቢይ ትፌኑ መንፈስከ ወይትፈጠሩ፡፡ ወትሔድስ ገጽ ሰምድር፡፡ ትብል ቅድስት ኦሪት በቀማሚ ንብረ አግዚአብሔር ሰማዮ ወምድርሰ ህለወት እምትካት ወኢታስተ ርኢ ወኢታነት ድሉተ ወጸልመት መልዕልተ ተላይ፡፡ ወመንፈስ አግዚአብሔር ይጸልል መል ዕልተ ማይ፡፡ ናህኪ ህልው መንፈስቅዱስ አመ ፍጥረተ ዓለም ምስሰ አብ ወወልድ፡፡ ዘፍ፩ተ፤ መዝጃተ፤።

፫ ሕዝቅኤልኒ ይቤ ወነሥኢኒ መንፈስ አግዚአብሔር በድማዦ ወአቀመኒ ውስተ ደብር ነጥ፡ ናህኪ ዝኒ ዜና ህላዌህ ለመንፈስቅዱስ ወኢኒ ነቢይ እምቅድመ ጥምቀተ ክርስቶስ፡፡ ጻዊ ትኒ ይቤ መንፈስከ ቅዱስ ኢታውጽእ እምላዕ ሊዮ፡ ዕሥዮኒ ፍሥሐ ወአድነናተክ፡፡ ወዕመንፈስ እዚዝ እጽገዒ፡፡ እግዚእነሂ ይቤ ወሳብ መጽእ ጸራቅሊጦስ ወኢኒ ለከመ እምክወ አብ መንፈስ ጽድቅ ዘይወጽእ እምክወ አብ ውኣቱ ሰግፊትዮ ከመ እምትካት ህሉ ጥዘሊዮ፡፡ ናህኪ ነገረ ወልደ

ምዕራፍ ስምንት

የጥምቀት ሦስተኛ ቀን ምንባብ

፩ የማይከፈል ሦስት የማይጉድል ሙሉ በህልውና አንድ በአካልም የተካከለ በመ ልክና በጸዳል አንድ በሆነ ክጥልቆች ጥልቅ ይል ቅ ጥልቅ በሚሆን ከሰማዮ ሰማዮትም ይልቅ ከፍ በሚል ዙፋኑን በሚንገባን በግ የእሳት ሠረገላ ላይ ያደረገ በእሳት መጋረጃዎች የሚሠወር በም ስጋናም መብረቅ የሚጋረድ በኪሩቤል የሚመ ሰገን በሱራፊልም የሚወደስ እስራኤል የመሰገ ኑት አንድ እምላክ በሥልጣንና በቻይነት የሠ ሰጠነ በሆነ በእግዚአብሔር ስም ለርሱ ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አማኒ፡፡

፪ የመንፈስቅዱስ መገለጥ ከክርስቶስ ጥምቀት ወዲህ ነው የሚሉትን ሰዎች ተግሣጽ እንጀምር፡ ሰነፎችና ፌዘኞች ሆይ የአምላካችንን መለኮት ጸራቅሊጦስን ከፍጡራን ህልውና መሠ ረት እንደምን ወደጎላ አደረጋችሁት የክርስቶስ ጥምቀት ዓለም ከተፈጠረ በአምስት ሺህ አምስ ት መቶ ሠላሳ ዓመት ሆኗልና፡፡ የመንፈስቅዱስ ህሉና ከክርስቶስ ጥምቀት ወዲህ ከሆነ ከእኛ ወደጎላ የሆነውን እንደምን እናመለክታለን ከእኛ ወደጎላ ሲሆን እንደምን ይመሰገናል እኛ ግን ጥ ንት የሌለው ፊተኛ ፍጻሜም የሌለው ጎላኛ ነው እንላለን፡፡ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከአብና ከወልድ ጋር ያለውን እንደምን ህልውናው ከክርስቶስ ጥምቀት ወዲህ ነው ትሉታላችሁ፡፡ ነቢይ መንፈስህን ትልካለህ እነርሱም ይፈጠራሉ የምድርንም ገጽ ታድሳለህ እንዳለ ፍጡራንን ዓለ ም በሚፈጠር ጊዜም ያከናወናችው እርሱ ነው፡፡ የከበረች ኦሪት በመጀመሪያ አግዚአብሔር ሰማይ ና ምድርን ፈጠረ ምድር ግን ከጥንት ጀምሮ ነበ ረች አትታይም ነበር የተዘጋጀችም አልነበረችም ዉለማም ቡጥልቁ ላይ ነበር የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍፎ ነበር አለች፡፡ እነሆ በዓ ለም መፈጠር ጊዜ መንፈስቅዱስ ከአብና ከወል ድጋር ነበረ፡፡ ዘፍ፩ተ፤ መዝጃተ፤።

፫ ሕዝቅኤልም የእግዚአብሔር መንፈስ ያዘኝ በረጅም ተራራም ላይ በአናቲ አቆመኝ አለ ፡፡ እነሆ ይህም የመንፈስቅዱስ ህልውና ዜና ከክር ስቶስ ጥምቀት በፊት በነቢይ አንደበት የተነገረ ነው፡፡ ጻዊትም ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትውሰ ድብኝ ደስታዬ ማዳገህን ለጠኝ በእሸታም መን ፈስ እጽናኝ አለ፡፡ ኒታችንም ከአብ ዘንድ የምል ክላችሁ እጽናኝ ከአብ የሠራዊ የአውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ስለእኔ ይመስከራል እናነተም ከጥንት ጀምሮ ከእኔ ጋር እንላለ ምስጋናዬ ናኝ

እግዚአብሔር ሀላፊሁ ለመንፈስቶችህ ከመ እም ትካት ሀሉ ምስሊሁ። ሕዝ፩፣፫ መዝ፩፣፲፩ ዮሐ ፲፩፥፩፮

፩ ዳውሎስኒ ደቤ ወበእንተሰ መንፈስ ቅዱስ ኢገፈቅድ አገደን ትኩት አብዳነ አላ ታእምሩ ትካትኒ ሕዝ አረሚ አንትሙ ተአ ምሩ ከመ አማልኩት በሐማነ ታመልኩ ወአጣዖ ከመ ወተገለገለከመ። ወበዘገግ ምዝማር ብዩ በእ ንተ ሀላፊሁ ለመንፈስቅዱስ እምቅድመ ጥምቀተ ወልድ። ወባሕቱ ገደጉ ከመ ኢይኑጎ ነገር ወሊ ይኩን ዝንጋዒ ለሰማዕያን።

፪ ንብል እንክሰ በከመ አብ ሀልው እምቅድመ ዓለም ወልድኒ ሀልው እም ቅድመ ዓለም። በከመ ወልድ ሀልው እምቅድመ ዓለም መንፈስቅዱስኒ ሀልው ምስሊሁመ እገዝ ኢይደ ገር እምኒሆመ መጠነ ሩጸተ ነፋሳት። ወበእንተሰ ዘወረደ መንፈስቅዱስ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ በር እየተ ርግብ ጸዓዳ ኢትትሐዘቡ ከመ ለዝላቱ ሀል ው በአርአያ ያፍ። እግዚአብሔርስ አኮ ዘይመስል ያፈ ወእንሰሳ አላ ይመስል ሰብአ በከመ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብ አ በአርአያነ ወበእምሳሊን። ወካዕበመ ትብል ቅድ ሰት ኦሪት ወንብር እግዚአብሔር ለእንሰ እመ ሕያው በእምሳሊ እግዚአብሔር ተባዕተ ወእንተ ገብርመ። ዘፍ፩፥፩፮ ግቴ፫፣፲፪

፫ ወካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት ዘከወደ ደመ ሰብአ ሀዩንተ ደመ ዝክቱ ይትከወው ደመ አስመ በእምሳሊ እግዚአብሔር ዝርከዎ ለእንሰ እመሕያው። ወእመሰ ለዝላቱ ይመስል ያፈ መንፈስቅዱስ ለምንትኬ ወረደ ላዕለ ሐዋር ያት በአርሐ ጸዮን ከመ ልሳነ እሳት። ወዘተመ ሰለሰ በርእየተ ርግብ ጸዓዳ እስመ ርግብ የዋህ እምኩሉ አዕዋፍ ወበገዕ የዋህ እምኩሉ እንሰ ሳ። ወበእንተዝ መንፈስቅዱስ ተሰምየ በርእየተ ርግብ የዋህ ወልድኒ ተመሰለ በበገዕ የዋህ። በእንተ መንፈስቅዱስ ደቤ ዮሐንስ መጥምቅ ርኢኩ መንፈስቅዱስ እገዝ ይወርድ እምሰማይ ከመ እንተ ርግብ ወንበረ ዲቤሁ ወእንሰ ኢየሱ ምር ወባሕቱ ዘሊንወኒ ከመ አጥምቅ በማይ ውሉቱ ደብሊኒ ዲበ ዘርኢክ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወወረደ ዲቤሁ ውሉቱ ያጠምቅ በመንፈስ ቅዱስ። ወለልዮ ርኢኩ ወእነ ሰማዕቱ ከመ ዝንቱ ውሉቱ ወልደ እግዚአብሔር። ዘንተ ነገረ በእንተ መንፈስቅዱስ ዘወረደ በርእየተ ርግብ ላዕለ ወልደ እግዚአብሔር። ወእምዝ አትሰወ ወይቤ ነዋ በገዕ ለእግዚአብሔር ዘየለአት ጋጣውክ ዓለም። ናሁኬ ተመሰለ መንፈስቅዱስ በርግብ ወወልድኒ በበገዕ። እኮ ቤሐዲስ ባሕቲቱ ዘተሰብሐ ምግባርመ ለርግብ ወለበገዕ። ዘሊ፩፥፩፮ ዮሐ፩፥፩፮፣ ፱፯ ሐዋ ፪፥፫

ሁ አለ። እነሆ የእግዚአብሔር ልጅ ከጥንት ደም ር ከእርሱ ጋር እንዳለ የመንፈስቅዱስን ሀልውና ተናገረ። ሕዝ፩፣፫ መዝ፩፣፲፩ ዮሐ ፲፩፥፩፮

፬ ዳውሎስም ስለመንፈስቅዱስ ወንድ ሞቻችን ሰነርች ትሆን ዘንድ አንወድም ቀድሞ ም አሕዛብ ሳላችሁ ታውቃላችሁ የማይናገሩ አማልክትን እንዳመለካችሁ ታውቃላችሁ ጣዖት አመለካችሁ ለጣዖትም ተገዛችሁ አለ። ከወልድ ጥም ቀት አስቀድሞ ስለመንፈስቅዱስ መናር ብዙ ማ ስረጃ ነበረኝ። ነገር ግን ነገር እንዳይረዝም በሚለ መትም ላይ መዘንጋት እንዳመጣ ተወሁት።

፭ ከእንግዲህስ አብ ከዓለም አስቀድሞ እንደነበረ ወልድም ከዓለም አስቀድሞ ነበረ ወልድ ከዓለም አስቀድሞ እንደነበረ መንፈስ ቅዱስም ነበረ ወልድ ከዓለም አስቀድሞ እንደነ በረ መንፈስቅዱስም የነፋሳትን ሩሜ ያህል እንኳ ከእነርሱ ወደጌላ ሳይሆን ከእነርሱ ጋር አለ። በኢየሱስ ላይ በነጭ ርግብ እምሳል ስለወረደው መንፈስቅዱስ ግን እግዚአብሔር ዘወትር በር ግብ እምሳል እንደሚኖር አታስቡ ወፍ ወይም እንሰላ የሚመስል አይደለም፤ የክብረች ኦሪት እግዚአብሔርም አለ ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌነችን እንፍጠር እንዳለ ሰውን ይመስላል። ሁለተኛም የክብረች ኦሪት እግዚአብሔር የሰው ን ልጅ በእግዚአብሔር ምሳሌ ፈጠረው ወንድና ሴትም አደረጋቸው። ዘፍ፩፥፩፮ ግቴ፫፣፲፪

፮ ዳግመኛም የክብረች ኦሪት የሰውን ደም ያፈለሰ ስለዚህም ደም ፈንታ ደመ ይፍለስ የሰውን ልጅ በእግዚአብሔር ምሳሌ ፈጥረዋ ለሁኑ አለች። መንፈስቅዱስ ዘወትር ርግብ የሚ መስል ቢሆን ኖር ስለምን በአርሐ ጸዮን በሐዋ ርያት ላይ በእሳት ሳንታ እምሳል ወረደ። በነጭ ርግብ እምሳል መመሰሉ ግን ርግብ ከአዕዋፍ ሁሉ የዋህ ነውና በገም ከእንሰላ ሁሉ የዋህ ነው ስለዚህም ነገር መንፈስቅዱስ በየዋህ ርግብ ተመሰለ። ወልድም በየዋህ መጥምቅ መንፈስቅዱስ በርግብ እምሳል ሲወርድ እየሁ በራሱም ላይ ተተመጠ እኒ አላውቀውም ነገር ግን በውኃ እን ጻጠምቅ የላከኝ እርሱ ባየኸው ላይ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳል አለኝ። በራሱ ላይ ተተመጠ እር ሱም በመንፈስቅዱስ ያጠምቃል እኒ ራሴ እየሁ እኒም የእግዚአብሔር ልጅ ይህ እንደሆነ እኒም ምስክሩ ነኝ። በእግዚአብሔር ልጅ ላይ በርግብ እምሳል ስለወረደ ስለ መንፈስቅዱስ ይህን ተና ገረ ከዚያም እያይዞ እነሆ የዓለምን ጋጢአት የሚ ያሰወገድ የእግዚአብሔር በግ አለ። እነሆ መንፈስ ቅዱስ በርግብ ተመሰለ ወልድም በበግ ተመሰለ የርግብና የበግ ሥራቸው የተመሰገነው በእዲስ ኪዳን ብቻ አይደለም። ዘሊ፩፥፩፮ ዮሐ፩፥፩፮፣ ፱፯ ሐዋ ፪፥፫

፩ ዕዝራ ነቢይ ደብ እምኩሉ ዘተፈጥሩ
አዕዋፍ ገረይክ ለክ አሐተ ርግዝ ወእምኩሉ
መራዕይ ዘተፈጥሩ ገረይክ ለክ ፩ በገዕ፡ ርኢኤ
ተወደሱሉ ለርግዝ ወለበገዕ በእንተ ይዋሂ
ዘላዕሊሆሙ፡፡ ወእግዚአብሔር ነቢይ ሰሙ
እሰሙ የዋህ ውእቲ ወመፍተሪ የዋሃን ሉቲ ስብ
ሐት ለዓለሙ ዓለም አሜን፡፡ ዕዝፎ፡፩፤
ግቴ፩፡፩።

፪ ተፈጸመ ዘላቆሆሙ ለረሲዓን
በነገረ ሐሰት እለ ይትዋክሑ፡ እለ ይብሉ ለፈ
እምጥምተተ ክርስቶስ ለመንፈስትዱስ ክዋኒህ፡
ኢየሱስ ክሙ እምትድመ ዓለም ህላዊህ፡ ደብ
ጊዮርጊስ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ ሐዋርያቲህ
ዘኢያሆሙ፡፡ ይህኤ ክሙ ይስእሉ ሥርየተ በእንተ
ጋጣውኢህ፡ ለዓለሙ ዓለም አሜን፡፡

..... ///

፫ ዕዝራ ከተፈጠሩት አዕዋፍ ሁሉ አንድ
ርግዝ ለራሱ መረጥህ ከተፈጠሩትም መንጋ
ዎች ሁሉ ለራሱ አንድ በገ መረጥህ እለ፡፡
ርግዝና በገ መወደሳቸውን ተመልከት ዕዝራም
በእነርሱ ያለውን የዋህነት ተናገረ፡፡ እግዚአ
ብሔርም የዋህ ነው የዋሆችንም የሚ ወድድ
ነውና በእነርሱ ተመሰለ ለርሱ ምስጋና ይሁን
ለዘላለሙ አሜን፡፡ ዕዝፎ፡፩፤ ግቴ፩፡፩።

፬ በሐሰተኛ ነገር የሚፍጽፉ የመንፈስትዱስ
ህልውናው ከክርስቶስ ጥምቀት ወዲህ ነው
የሚሉ ህልውናውም ከዓለም አስተድሞ እንደሆነ
የማያምኑ የዝገጉዎች ተግሣጽ ተፈጸመ፡
ስለጋጢአቱ ሥርየትን ይለምኑለት ዘንድ ተስፋ
የሚያደርጋቸው የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት
ልጅ ጊዮርጊስ ተናገረው ለዘላለሙ አሜን፡፡

..... ///



ምዕራፍ ፱

ዘስምዖን ምንባብ

፩ ክርስቶስ እምላኪየ ወተሰፋየ፡ ወዕፅ መስተሉ በተረ ሃይማኖትየ፡ ወርግዘተ ገባሁ መን በሐብሐ ጥምቀትየ፡ ወደመ ትበፈታቲሁ ቅብዕ በለሳንየ፡ ሐዋርያቲሁ እምርሕተ ፍኖትየ፡ ወእግ ዝኢትነ ማርያም እንተጸ መድኃኒትየ፡ ድርሳን በእንተ ጽዕዱት ያፍ ከነፊሃ በብሩር ዘግቡር ወገ በዋቲሃኒ በሐመልማለ ወርቅ፡፡ ወተሰእለክምሙ ለነቢያት ሀገረ መላዳ ለይኢቲ ያፍ፡፡ እውሥኢ ኢሳይያስ ወይቢለኒ ትወፅእ በትር እምሥርወ ዕሚይ ወየርግ ጽጌ እምጉንዳ፡፡ ኢሳ፲፩+፩

፪ ካዕበ ተሰእለክም እመቤ ወልድ፡፡ ወይቢለኒ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወወሊዳ ትሰምዮ ስም እማኑሉል፡፡ ወካዕበ ተሰእ ልክምሙ ለነቢያት እንዝ እብል ገበ ዓይ ገጸ መሪን ይትወለድ ክርስቶስ፡፡ ወወሀበኒ ትእምርተ ሚካያስ እንዝ ይብል ወኢንቲኒ ቤተልሒም ምድ ረ ኢፍራታ ኢትቲሐቲ እምነገሥተ ይሁዳ፡ እስ መ እምኒኪ ይወፅእ ገጉሥ ዘይሬዕዮሙ ለሕዝ ብየ እስራኤል፡፡ ኢሳ፳+፲፱ ሚካ፩+፩

፫ ወዘእቢላ ተሰእለክምሙ ለነቢያት አኮ በእካለ ሥጋ ዘየሰተርኢ እስመ ናኅ አዝማነ ሞቶሙ እንዝ ያተሉ ፩ እምድገረ ፩ እስከ ልደተ ክርስቶስ፡፡ ገሠሥኩ መጸሕፍቲህሙ ወአውሥ ኡኒ በቃለ ትንቢቶሙ እመስ በሥጋህሙ ናሙ ወቃለ ትንቢቶሙስ ኢናመ፡፡ ወበማገሠስ ቃለ ትንቢቶሙ ረከብክዋ ለድንግል በሀገረ ዳዊት እንዝ ትጸውር ሕፃነ ዘወለደት እንበለ ሩካቤ፡፡ ረከብክዋ በኃይለ ሃይማኖት ወአኮ በእከጋረ ሥጋ እለ ይረውግ ለረብሐ ዝ ዓለም፡፡ እገዝክዋ ወኢየገድጋ፡ አኮ በእከዳወ ሥጋ እለ ይትቀነያ ለግብረ ኃጢአት አላ በእከዳወ ገሊና እለ ይገሰሳ ምሥጢራተ ቅድሳት፡፡ እባክክዋ ቤተ እምየ እንተ ይኢቲ ቤተክርስቲያን፡፡ እገዝርክዋ መንገለ ምዕዮን ወአስተዳሉክዋ ለከዊነ ጠረጴዛ፡፡ ተርቦ እንጭራ ዘይ ሠውዖ ለወልዳ፡፡ ወሳባ ተመጠዎ በእዲሁ እስተ ርኢየ በከዊነ ጽርስፎራ፡፡

፬ እጽነን ርኢለ እቡሁ ሰማያዊ ከመ ይርኢይ ጥብሐተ ወልዳ በእንተ ቢሃ ብዙጋን ቀንጸ መንፈስቅዱስ ዳቦ ሠረገላ ዘኪሩቤል ወወ ረደ ዳቢሁ በርኢየተ ርግብ ጸዓዳ ከመ ይጸልል በእከፍራ ብርሃን፡፡ ኃይል ተገጦልዕ እምሊረ እስከ ሊረ ወእሳት ተደብተረ ውስተ ግዝታተ ጠፈራ ለቤተክርስቲያን፡፡ ኪሩቤል አንዚ ሶባ ርኢየ እንዝ

ምዕራፍ ዘጠኝ

የስምዖን ምንባብ

፩ ክርስቶስ እምላኪና ተሰፋዩ ነው፡፡ ዕፅ መስተሉም የሃይማኖቱ በትር ነው የጉነም መወጋት የጥምቀቱ ሽባቱ የግርፋቶችም ደም የበለሳን ቅባቱ ነው ሐዋርያቱ በመንገዱ የሚመሩ ሩኅ ናቸዉ እመቤቲ ማርያም የመድኃኒቱ በር ናት ከንፎቿ በብር የተሠሩ ጉናቿም በወርቅ ሐመልማል የተሠሩ ነጭ ወፍ ፡፡ የዚያችን ወፍ የትውልድ ሀገሯን ነቢያትን ጠየቅሁአቸው ኢሳ ይያስም መልሶ ከዕሚይ ሥር በትር ትወጣለች ከገንዱም አበባ ይወጣል አለች፡፡ ኢሳ፲፩+፩

፪ ዳግመኛም ልዩ እንዳለም ጠየቅሁት እርሱም እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች በሙንም እማኑሉል ትለዋለች አለ ገ፡፡ ዳግመኛም በየትኛው ቦታ ክርስቶስ ይወለዳል ብዬ ነቢያትን ጠየቅሁአቸው፡፡ ነቢዩ ሚካያስ የኤፍራታ ዕፃ የምትሆኒ አንቺ ቤተልሒም የይሁዳ ነገሣታት ከነገሡባቸው አህጉር አታንሺም ወገናቼ እስራኤልን የሚጠበቃቸው ገጉሥ ካንቺ ይወጣልና ብሉ ምልክት ሰጠች፡፡ ኢሳ፳+፲፱ ሚካ፩+፩

፫ ነቢያትን ጠየቅሁአቸው የሚለው ግን በሚታይ አካል አይደለም፡፡ እስከ ክርስቶስ ልደት እንዱ ከአንዱ በኋላ እየተከታተለ ከሞቱ ብዙ ዘመን ሆኗልና፡፡ መጸሕፍቶቻቸውን መረመርሁ በትንቢታቸው ቃል መለሱልኝ በሥጋቸው ቢያን ቀላትም በትንቢታቸው ቃል ግን አላንተላትም በትንቢት ቃል ፍለጋቸው ድንግልን ያለሩካቤ የወለደቸውን ሕፃን ታትፋ በሃይማኖት ኃይል በዳዊት ሀገር አገኙለት፡፡ ለዚህ ዓለም ጥቅም በሚርጡ በሥጋ እግሮች አይደለም፡፡ ያዘጋት እል ተዋትምም ለኃጢአት ሥራ በሚገዙ በሥጋ እግሮች አይደለም የትድሳትን ምሥጢራት በሚዳስሱ የገሊና አጃች እንጂ ወደ እናቱ ቤት እስከ ባሏት ይህቺውም ቤተ ክርስቲያን ናት፡፡ በመሠ ዊያዋ አጠገብ አስተመጥሏት ጠረጴዛም ለመሆን እዘጋጅሏት ልጇን የሚሠዋው ካህን ተረቦ በእጅም በተቀበለው ጊዜ ሥጋና ደም ሆኖ ታየ፡፡

፬ ሰማያዊ አባቱ ስለ ብዙዎች ቢሃ የልጅን መታረድ ያይ ዘንድ ራሱን ዘንበል አደረገ፡፡ መንፈስቅዱስ ከኪሩቤል ሠረገላ ላይ ዘለለ በነጭም ርግብ እምላል ብብርሃን ከንፎች ይጋር ድው ዘንድ በራሱ ላይ አረፈ ኃይል ከዚህ እስከ ዚያ ተዘረጋ በቤተክርስቲያን ጉልላት በውስጡና ውስጥ አላት እንደ ድንጋን ተተክሎ፡፡ ኪሩቤል

ይጠባሉ ለዘሊይትሰከፍ በጽርሐ አርያም። ወሉ ራራል ፈርህ ጣ ይጌጽር ለካህን እንዝ ይፈት ቶ ለፍሕም ዘእገላ ገጠት።

፩ ጸዋዕከምሙ ለካህኑት ከመ ያስተ ጓስንወኒ በቃለ ትንቢተሙ። ጻዊት ዘመረ እንዝ ይብል ከመ እንግር ኩሉ በብሐቲሁ በእናትጸሃ ለወለተ ጸዋን። ወሊሳይያስኒ ጎላየ እንዝ ይብል አጎሊ ማጎሊተ ለፍቱር ዘእፍተሩ። አሳፍ ቃነየ እንዝ ይብል ስምዒ ወለትየ ወርአይ ወአጽምዒ እንዝኒ ወርሰዒ ሕዝበኪ ወቤተአቡኪ። እስመ ፈተወ ንጉሥ ሥነኪ። እስመ ውእቱ እንዝእኪ ። ደቂቀ ቆሪ ሰንተወ እንዝ ይብሉ ያፍኒ ረከበት ላቲ ቤተ። ወማዕነትኒ ገበ ታንብር እጉሊሃ። ምሥ ዋዒኪ እንዝእኪ እንዝእኪ ኃያላን ንጉሥየ ወአምላ ኪየ። መዝግብ፡፲፡፲፫፡፫ ኢሳ፩፡፩

፯ ነያኪ ያፍ ጸዳጸ እንተ ጸዋዕናሃ በጥንተ ድርሳን ረከበት ቤተ ለከዊን ምሥዋዕ በከዊን ተርባን ወአንበረት እጉሊሃ ገበ ይሠዋዕ በከዊን ተርባን። ገዑ ኩልከሙ ሕዝበ እንዝእኪ ብሔር ከመ ንበአላ ለንጽህት ድንግል እንዝ ንበል። አ ንጽህት ድንግል እፎ ኮነት ለኪ ዕለተ ንጽህ ዛቲ ዕለት ማዕኪኒ ረከብኪ ከመ ትጎሥ ሂያ ለዕለተ ንጽሕ እስመ እንዝእኪ ራካሊ ፀንበኪየ ወእንዝእኪ ርከሐት ወለድኪየ። ኢረኩሰ ሐሪበኪ ለምንትኪ አጌሥኪየ ለፍሪ በብሐት ውስተ ቤተ መቅደስ እመ ዕለተ ንጽሕ። እምቤተ መቅደስሰ ትትቀደሲ አንቲ። ወአምጽላተ ሰማይኒ ዘውስተ ከርሰ ታቦት ይከብር ወልድኪ። እስመ ውእቱ ወሀበ ሕገ ለሙሴ በሰሌዳተ አብላት እለ ተቀርባ በጥንተ ዕብራይስጢ እንተ ክለዒ ገበዋቲሆን። ለምንት ለኪ ካዕበ ክልዒ ዕጉላ ማዕነት እለ ዘውግ ከመ ታብሊ እምኃ ለካህን በዘያነጽሕ ሐሪ ለኪ በደመ ያፍ። አኮነ ወልድኪ አውፅአሙ ለዘመደ አዕዋፍ እማየ ናጌብ ወፈለጠ ሉቱ ለሙሴ ማእከለ ዘንጽሕ ወማእከለ ዘርኩስ ወይ ቤሉሙ ወዘንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምነ አዕዋፍ ዘበ አንጻ መልዕልተ እገሪሁ። ወበእንተ ዘርኩስኒ ደቤ ወዘንቱ ውእቱ ዘሊይትበልዑ እምነ አዕዋፍ ወእምኩሉ ዘየሐውር በ፩ ርኩስ ውእቱ ለከሙ። ዘእጸ፩፡፲፭ ዘሊ፲፩፡፩ ሉቃ፩፡፩

፯ ገዑኪ ንጽውየ ለሉቃስ ወንጌላዊ ከመ ይንገረን ዘከመ ደቤ። ወእመ ተፈጸመ መዋ ዕለ ንጽሐሙ በከመ ሕገ ሙሴ ወሰድም ሊየሩሳ ሊያ ያትምም ትድመ እንዝእኪብሔር በከመ ጽሑ ፍ ወሰተ ሕገ እንዝእኪብሔር ኩሉ ተባዕት ዘይፈ ትሕ ማገፀ፤ እመ ትዳሰ ይሰመይ ለእንዝእኪ ብሔር። ወእመ ያብሉ በእንቲአሁ መሥዋዕተ ለእንዝእኪብሔር በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ እንዝእኪብሔር ዘውግ ማዕነት ወእመ እኮ ክልዒ እጉላ ርገብ። ወሀሉ ብእሲ በሊየሩሳሊም ዘከመ ስምየን ወውእቱ ብእሲ ጻድቅ ወምእመን

በጽርሐ አርያም የማይከፈለውን ባየው ጊዜ አደነተ ስራራልም ፍሕሙን ያሰጉጠት ሲፈት ተው ካህንን ባየው ጊዜ ፈራ።

፩ በትንቢታቸው ቃል ያነጋግሩኝ ነጢ ያትን ጠራኃቸው ጻዊት በጽዮን ሴት ልጅ በደጃ ፎቿ ምስጋናውን ሁሉ እናገር ዘንድ ብሉ ዘመ ረ። ኢሳይያስም ለወደዱት ወዳጅ ዘፈን እዘፍናለ ሁ ብሉ ዘፈነ። አሳፍ ልጅ ሆይ ስሜ ተመልከ ቺም በጆርሼም አድምጪ ሕዝብሽንና የአባቶች ሽን ወገኖች እርሺ ንጉሥ ደም ግባትሽን ወድዷ ልና እርሱም ጌታሽ ነው ብሉ ተቀኙ። የቆሪም ል ጆች ወፍም ለራሷ ቤት እገኘች ዋናስም ጫፌ ቶቿን የምታሳርፍበት ቤት እገኘች። የኃያላን ጌታ ንጉሤና አምላኬ አቤቱ መሠዊያህ እርሱ ነው እ ያሉ መሰንቆ መቱ። መዝግብ፡፲፡፲፫፡፫ ኢሳ፩፡፩

፯ በድርሳን መጀመሪያ የጠራናት ነጭ ወፍ እነሺት መሠዊያ በመሆን ቤት እገኘ ች ጫፌቶቿም በመሠዊያው ዘንድ በቁርባ ንነት አስቀመጠች የእንዝእኪብሔር ሕዝብ ሁላ ችሁ ንጽህት ድንግል ሆይ ይህች ዕለት እንጹት የንጽህናሽ ዕለት ሆነች የንጽህናን ቀን ትፈልጋ ያት ዘንድ መቼ ረከበሽ ያለሩካቤ ፀንበኸዋልና ያለ እድፍም ወልደሽዋልና የቅድስና ፍሬን ለም ን በንጽህና ቀን ወደ ቤተ መቅደስ ወሰድሽው። ከቤተ መቅደስ ይልቅ አንቺ ትከብሪያለሽና በታ ቦት በውስጠኛው ክፍል ካለች ከሰማይ ጸላትም ይልቅ ልጅሽ ይከብራል እርሱ ለሙሴ በዕብ ራይስጥ ፈደላት ሁለት ክፈል ባላት በደንጊያ ሰሌዳ ላይ የተቀረጸ ሕግን ሰጥቶታልና። ልጅሽ የአዕዋፍን ወገኖች ከናጌብ ውኃ አውጥቷቸዋልና ለሙሴም የምትበሉት ይህ ነው ከአዕዋፍ መካ ክል ከእንግሮቹ በላይ አንጻ ያለውን። ስለርኩስም ከአእዋፍ የማትበሉት ይህ ነው በአራት እግር የሚሄድ ሁሉ ለእናንተ ርኩስ ነው ብሉ በንፁ ህና በረከሰው መካከል ለይቶሉታልና በወፍ ደም መተዳደሩሽን በሚያነጻ ገንዘብ ለካህን መባ ታቀ ርቢ ዘንድ ሁለት የዋናስ ጫፌቶች ለምን አስ ፈለጉሽ ብለን ንጽህት ድንግልን እንጠይቃት ዘን ድ ኑ። ዘእጸ፩፡፲፭ ዘሊ፲፩፡፩ ሉቃ፩፡፩

፯ ኑ ይነገረን ዘንድ ወንጌላዊ ሉቃስን እንጥራው። እንደ ሙሴ ሕግ የመንጸታቸው ወራት በተፈጸመ ጊዜ በእንዝእኪብሔር ሕግ የእና ቱን ማገፀን የሚከፍት ወንድ ሁሉ ለእንዝእኪ ብሔር የተለየ ይሁን ተብሉ እንደተጻፈ በእንዝእኪ ብሔር ፊት ያቆሙት ዘንድ ስለርሱም በእንዝእኪ ብሔር ሕግ ዋናስ ወይም ሁለት የርገብ ጫፌ ት ተብሉ እንደተጻፈ ስለርሱ ለእንዝእኪብሔር መሥዋዕት ያቀርቡ ዘንድ ወደ ሊየሩሳሊም ወሰ ጹት። በሊየሩሳሊምም ስሙ ስምየን የተባለ ሰው ነበረ። ያም ሰው ጻድቅና የታመነ ነው

ወይሲፎ ይርአይ መድኃኒቱም ለእስራኤል ወመንፈስቅዱስ ሳዕሊሁ፡፡ወአርአዮ መንፈስቅዱስ ከመ ሊይመውት ዘእንበለ ይርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር፡፡ወወሰዶ መንፈስ ምክራብ ወእ ብእም አዝማዲሁ ለሕፃን ለእግዚአ ኢየሱስ ከመ ይገበር ሉቱ ዘይደልዎ በውስተ ሕግ፡፡ወተወከፎ ውእቱኒ ወጾር በመዝራዕቱ ወባረኮ ለእግዚአ ብሔር ወይቢ ናሁ ይእዜ ሠዐር ለገብርክ በከመ ነቢብክ እግዚአ በሰላም፡፡ እስመ ርእያ አዕዮንትዮ አድገናተክ ዘእስተዳሉክ ቅድመ ኩሉ ሕዝብክ፡፡ ብርሃነ ከሠትክ ለእሕዛብ ወክብረ ለሕዝብክ እስራኤል፡፡

፩ ወዮሴፍ ወእመ ያኽሩ በእንተ ዘይነብብ በእንቲሁ ወባረኮም ስምዖን ወይቢላ ለእመ ማርያም ናሁ ንቡር ዝንቱ ሕፃን ለድቀቶም ወለተንሥኦቶም ሰብዙኃን በውስተ እስራኤል፡፡ ወለተእምርት በዘይትዋሶሙ፡፡ ከመ ይክሥት ኅሊና ልቦመ ለብዙኃን፡፡ ለኪሰ ይብ ውእ ኩናት ውስተ ልብዚ፡፡

፪ በእንተ ምንትኪ ይቢ ወንጌላዊ ወሀለወ ብእሲ በኢየሩሳሌም ዘስመ ስምዖን ውእ ቱ ብእሲ ጸድቅ ወምእመን ወይሲፎ ይርአይ መድኃኒቱም ለእስራኤል፡፡ወመንፈስቅዱስ ሳዕሊ ሁ፡፡ ወአርአዮ መንፈስቅዱስ ዘከመ ሊይመውት ዘእንበለ ይርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር፡፡ በዓይ ኬ ምክንያት እስመ በመዋዕለ ኢሳይያስ ነቢይ ኮነ መዋዕለ ውርዘቱ ለስምዖን፡፡ ወቦእ ነቢይ ውስተ ቤተመቅደስ ወእንተዉ ካህናት መንትወ በተናዲል ወእስርገውዋ ለቤተመቅደስ በአልባስ ቅድዋት በመንጠዋልዕ ዘሚላት ወዕሁት በፈትለ ወርቅ ወምሉእ ውስቲቶን ጸናጽላተ ብሩር ጽፋያን እለ ይጸድሉ ወርማናተ ወርቅ ንጠፋን እለ ያሕመሰምሉ፡፡

፫ ወነሥኩ ደቂቀ አርን ፀበርተ ተመርት ወበቀልተ ወእምአዕፁተ ዘይት መሠንዮ፡፡ ወይቢ ሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር እስመ ሥርዓት ውእቱ ዝ ለቀበላ ነቢያ ት፡፡ወበከመዝ ልማድ ተተበልዎ ለእግዚእነ አመ የዐርግ ውስተ ቤተመቅደሱ ለእግዚ አብሔር፡፡ወት አምርተ ነገሩኒ ናሁ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ዘማ ቲዎስ ዘይቢ ወበዊኦ እግዚአ ኢየሱስ ኢየሩ ሳሌም ተሀውከት ኩላ ሀገር እንዝ ትብል መነሂ ውእቱ ዝንቱ፡፡ ወይቢልዎመ ሕዝብ ዝ ውእቱ እግዚአ ኢየሱስ ነቢይ ዘእምናዝሬት ዘገሊላ፡፡ ወቦእ እግዚአ ኢየሱስ ውስተ ቤተመቅደሱ ለ እግዚአብሔር፡፡ ለእምርኪ በዝ ከመ በሥርዓተ ቀበላሆመ ለነቢያት ሶበ ይበውኩ ውስተ ቤተ መቅደስ ኮነ ቀበላሁ ለእግዚእነ፡፡ ማቴጵ፩፥፩-፲፪

፬ ንግባኤ ንበ ነገረ ዚናሁ ለስምዖን ለዘዝዎ እንከ ከህናት ከመ ያስተዳሉ ብርዕ ወቀለመ ከመ ይጽሐፍ ቃለ ተነብዮ ዘወዕለ እም አፈ ኢሳይያስ ነቢይ፡፡ወንብረ በከመ

የእስራኤልን መጻን ያይ ዘንድ ተስፋ ያደርግ ነበር መንፈስቅዱስም በርሱ ላይ ነበረ መንፈስ ቅዱስም የእግዚአብሔርን መሢሕ ሳይ እንደ ማይሞት አመለከተው መንፈስም ወደ ምክራብ ወሰደው የሕግን የኢየሱስ ዘመዶችም በሕግ እንደተጻፈ የሚገባውን ያደርጉለት ዘንድ በወሰ ጻት ጊዜ ተቀብሉ በክንዱ አቀፈው እግዚአብሔርንም እነሆ እሁን እቤቱ እንደተናገረህ ባሪ ያህን አሰናብተው ዓይኖቹ በወገናችሁ ሁሉ ፊት ያዘጋጅኸውን ማዳንህን አይተዋልና ለእሕዛብ ብርሃን ተገለጠ ክብርም ለወገናችሁ ለእስራኤል ብሉ አመሰግነው፡፡

፭ ዮሴፍና እናቱ ስለርሱ በሚናገረው ያደንቁ ነበር፡፡ስምዖንም መረቃቸው እናቱ ማርያምም እነሆ ይህ ሕፃን በእስራኤል መካከል ለብዙዎች ለውድቀታቸውና ለመነሣታቸው የተዘጋጀ የብዙዎችንም የልባቸውን አሳብ ይገልጥ ዘንድ ምልክት ሆኖ የተሰጠ ነው፡፡ በእንቺ ግን በነፍሰሽ ለይፍ ያልፋል አላት፡፡

፮ ወንጌላዊ ስምን ስመ ስምዖን የተባለ ሰው በኢየሩሳሌም ነበረ ይህ ሰው ጸድቅ ና የታመነ ነው የእስራኤልን መድኃኒታቸውን ያይ ዘንድ ተስፋ ያደርግ ነበር መንፈስቅዱስም በርሱ ላይ ነበር መንፈስቅዱስም የእግዚአብሔር ን መሢሕ ሳይ እንደማይሞት አመለከተው አለ፡፡በምን ምክንያት ነው፡፡የስምዖን ጉልምስ ናው በነቢዩ በኢሳይያስ ዘመን ነበረና፡፡ ነቢዩ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ ከህናትም በተንፋሎች መብ ራቶችን አበሩ ቤተ መቅደስንም ባማሩ ልብሶች ድርብ ሆኖ በተሠራ የሐር መጋረጃም በወርቅ ግምጃም አስጊጡአት፡፡ በውስጣቸውም የሚያበሩ የጠሩ የብር ሽኩራዎች በተሞሉና በጠሩ የወርቅ ሮማኖች አሳመሩአት፡፡

፯ የአርን ልጆችም የዘንባባ ዝንጣፈ ከወይራም ትርጉሚዮች ያማረውን ይዘው በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተመሰገነ ነው አሉ፡፡ነቢያትን ለመቀበል ይህ ሥርዓት ነውና እንደዚሁም ባለ ልማድ ወደእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሊወጣ ጌታችንን ተቀብሉት፡፡ የነገሩም ምልክት እነሆ ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ገባ መላዋ ሀገርም ይህ ማን ነው ብላ ታወክች ሕዝቡም ይህ የገሊላ ዕፃ ከሆነች ከናዝሬት የመ ጣው ነቢዩ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው አሉአቸው፡፡ ጌታ ኢየሱስም ወደ እግዚአብሔር ቤተመቅደስ ገባ የሚል በማቲዎስ ወንጌል ተጽፏል፡፡ ነቢያት ወደ ቤተመቅደስ በሚገቡ ጊዜ ይሆን እንደ ነበረው አቀጣል ሥርዓት የጌታችን አቀጣል እን ይሆን በዚህ ዕውቅ፡፡ ማቴጵ፩፥፩-፲፪

፪ ወደ ስምዖን ታሪክ ነገር እንመለስ ከነቢዩ ከኢሳይያስ እፍ የወጣውን የትንቢት ቃል ይጽፍ ዘንድ ብእርና ቀለም እንዳያዘጋጅ ከህናት አዘዙት፡፡እንዳዘዙትም አደረገ ብዕርና ቀለም አዘ

አዘዝሞ ወላስተዳለው ብርዕ ወተሎሙ ወተደለው ውሉቱኒ ለጽሐፈ ቃል። ወእምዝ መጽሐ ንቢሁ ለኢሳይያስ መንፈስ ተነብዮ ከልሐ ወይቤ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወወለዳ ትሰ ምዮ አማኑኤል።ውሉተ ጊዜ ገደፈ ብርዕ እምው ስተ አደሁ እንዘ ይብል አንስ ኢይከውን ጸሐፊ ለዘንቱ ትንቢተ ሐሰት።መተ ዘሰምዐ ወዘርእየ ድንግል እንዘ ትፀንስ ወሕትምት እንዘ ትወልድ ።ወመጽሐ ካልዕ ወጸሐፋ ለቃለ ትንቢት ከመ ኢይጸራዕ ቃለ ተነብዮ ዘኢሳይያስ።

፲፪ በእንተዝ አስተርእዮ መንፈስቅዱስ ለስም ያን ወነገር ከመ ኢይመውት ዘእንበለ ይርእይ መሲሐ ለእግዚአብሔር። ወኢተኖለቂ ሱቱ ኑፋቂሁ ንበ ጌጋይ አላ አብጽሐ ንበ ሐቃፊሁ ለሕፃን ዘስሙ አማኑኤል ዘበእንቲክሁ ተነብዮ ኢሳ ይያስ።በዘኢተኖለቂ ንበ ጌጋይ ኑፋቂሁ ለቶማስ ዘአስተካሐዶሙ ለአጋዊሁ ለአብጽሐ ኑፋቂሁ ንበ ገሊሰ አጽልእቲሁ ለመድኃኔ ዓለም። ብፅዕ ውሉቱ ዘእፍቀር እግዚአብሔር ቀሳቢሁኒ ኢይኩሲ ወአጽልእቲሁኒ ኢይጸይኦ ወኃጣውኢሁኒ ኢይት ሐሰብ በቅድመ እግዚአብሔር።የም ንግበር በዓለ በከመ አዘዘነ ሐዋርያት በእንተ ፍጻሜ ሐሪሳ ለዘ ኢረሰሐት ወበእንተ ዕለተ ንጽሓ ለዘኢረ ኩሰት። የም ንግበር በዓለ በእንተ ብሉየ መዋዕል ዘከነ ሕፃን ወተሐቅፊ ውስተ ሕፅኑ ለአረጋዊ ።

፲፫ የም ንበሩ በዓለ አእሩግ መሀይምናን እስመ አበ አእሩግ ጠበወ ሐሊብ ከመ ደቂቅ ወመጽኦ ለአብኦ መባእ በከመ ትእዛዘ ኦሪት።የም ሕፃናት ይግበሩ በዓለ እስመ ሠዓሌ ሕፃናት መጽሐ ንበ ቤተ መቅደስ ምስለ ክልዔ ዕጉለ ማዕነቅ በከመ ትብል ቅድስት ኦሪት ብእሲት እመ ፀንስት ወወለደት ተባዕተ ርኩስት ይእቲ እስከ ሰቡዕ ዕለት በከመ መዋዕለ ትክቶሃ ርኩስት ይእቲ ወእመ ሳምንት ዕለት ታገዘር ከተማ ነፍሱቱ። ሠላሳ ወሠሉስ ዕለት ትነብር በእንተ ደማ ለነጺሐታ። እምኩሉ ቅዱስ ኢትግስስ ወውስተ መቅደስ ኢትባእ እስከ ይትፈጸም መዋዕለ ንጽሓ።ወእመሰ አንስተ ወለ ደት ርኩስት ይእቲ መዋዕለ ክልዔ ሰቡዔ በከመ ትክቶሃ ጃወ፤ዕለተ ትነብር በእንተ ደማ ለንጽሓ።

፲፬ ወእመ ተፈጸመ መዋዕለ ንጽሓ እመኒ በእንተ ርስ ወእመኒ በእንተ ወለት ታመጽእ በግዓ ዘፃመት ለመሥዋዕት ወእንተ ርግብ አው ዘውግ ማዕነቅ ዘበእንተ ኃጢአት ንበ ናንተ ደብተራ ዘመ ርጡል ንበ ካህን ወያበውእ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠራ ላቲ ካህን ወያነጽሓ እም ነቅዓ ደማ። ዘንቱ ውሉቱ ሕጉ ለእንተ ትወልድ እመኒ በእንተ ተባዕተ ወእመኒ በእንተ አንስት። ወእመሰ አልባቲ

ጋጀ እርሱም ቃሉን ለመጻፍ ተዘጋጀ።ከዚህ በኋላ ትንቢት የመናገር መንፈስ ወደ ኢሳይያስ መጣ ድምፁንም አሰምቶ እነሆ ድንግል ትፀን ሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ወልዳም ስሙን አማኑኤል ትለዋለች አለ።ያን ጊዜ ድንግል ስት ፀንስ የታተመችይቱም ስትወልድ የሰማና ያየ ማን ነው እኔ እኔ የዚህ የሐሰት ትንቢት ጸሐፊ አልሆንም ብሎ ብዕሩን ከእጁ ጣለው።ሌላም መጥቶ የኢሳይያስ የትንቢት ቃል እንዳይጉድ ል የትንቢት ቃሉን ጻፈ። ኢሳ ፭፥፲፬

፲፪ ስለዚህም ነገር መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን መሢሕ ሳያይ እንደማይሞት ለስምዖን ነገረው። ጥርጥሩ በደል ሆኖ አልተቆጠረበትም ኢሳይያስ ስለርሱ ትንቢት የተ ናገረለትን ስሙ አማኑኤል የተባለውን ሕፃን ወደማቀፍ አደረሰው እንጂ። ወንድሞቹን ያስካ ዳቸው የቶማስ ጥርጥሩ ከበደል እንዳልተቆጠረ በት ጥርጥሩም የመድኃኔዓለምን እትራቶቹን ወደ መዳሰስ እንዳደረሰው።እግዚአብሔር የወደ ደው ንዑድ ከቡር ነው።ቀስሱቹን አይነቅፍም እትራቶቹንም አይጸዩም ኃጢአቶቹም በእግዚአ ብሔር ፊት አይታሰቡበትም እንዲሁም ሐዋርያት እንዳዘዙን እድፍ ስለሌለበት ስለ መውለዱ ፍጻሜ ያልረከሰች ስለ ንጽህናዋ ቀን በዓል እና ድርግ።አሁንም ሕፃን ሆኖ በሽማግሌ አቅፍ ስለ ተቀፈው በዘመን ስለሸመገለው በዓል እናድርግ።

፲፫ አረጋውያን ምእመናን ዛሬ በዓል አድ ርኩ የሽማግሌዎች አባት እንደ ሕፃናት ወተት ሙጪልና እንደ ኦሪትም ትእዛዝ መባእ ለማቅ ረቂ መጥቷልና።አሁንም ሕፃናት በዓል ያድርጉ ሕፃናትን በማገፀን የሚሥል እርሱ ሁለት የር ግብ ጫጩት ይዞ ወደ ቤተመቅደስ መጥቷል ።የከበረች ኦሪት፡ሴት ከፀንሰችና ወንድ ልጅ ከወለደች በወር ግዳጅ ጊዜ የረከሰች እንደሆነች እስኪ ሰባት ቀን የረከሰች ናት።በስምንተኛው ቀን የሰውነቱን ጫፍ ታስገርዘዋለች ስለ ደማም ትነ ጸ ዘንድ ሠላሳ ሦስት ቀን ተቆያለች ቅዱስ ከሆ ነው ሁሉ አትነካም የመንጸቷም ጊዜ አስከፈፀም ድረስ ወደ ቤተመቅደስ አትግባ ሲትም ከወለደች እንደ ደማ መፍሰስ ሁለት ሳምንት ያህል የረከ ሰች ናት ስድሳ ስድስት ቀን በለደሟ ትነፃ ዘንድ ተቆያለች እንዳለች።

፲፬ የመንጸቷም ጊዜ ሲፈጸም ስለ ወንድ ልጅም ቢሆን ዓመት የሆነው በግ ለመ ሥዋዕት የርግብ ጫጩት ወይም ዋናስ ስለ ኃጢአት ሥርየት ወደ መገናኘው ድኳን ደጃፍ ወደ ካህኑ ታመጣለች። ካህኑም ወደ እግዚ አብሔር ፊት አቅርቦ ያስተሠርዳለታል ከደማም ፊላሽ ያነጻታል። ስለ ወንድ ልጅም ቢሆን ስለ ሴትም ቢሆን ስለ ምትወልድ ሴት ሕጉ ይህ ነው። በእጁ ባይኖር በግ ለማምጣትም ባትችል

ውስተ እዲሃ ወኢተክክል ለበግዕ ታመጽእ ክልዔ ማዕነተ አው ክልዔ ዕጉለ ርግብ ፩ ለመሥዋዕት ወ፩ በእንተ ኃጢአት ወያስተሠራ ላቲ ካህን ወትነጽሕ። ዘሊ፤፩-፩-፭ ሉቃ፤፳፫

፲፭ ርእዩኪ ኦ ፍቁራን ዕመተ ንዴተመ ለሕግን ወለእመ እንዘ ብዕለ ሰማያት ወምድር ውስተ እዲህ ለሕግን። አቅደመት ብሂለ ቅድስት ኦሪት ወእመ ተፈጸመ መዋዕለ ንጽሕ እመኒ በእንተ ወልድ ወእመኒ በእንተ ወሰት ታመጽእ በግዕ ዘዓመት ለመሥዋዕት ወዕጉለ ርግብ አው ዘውገ ማዕነት ንበ ፍጎተ ደብተራ ዘመርጡል ንበ ካህን። ዘንተ ነገረት ቅድስት ኦሪት በእንተ ዘባ በግዕ ከመ ይኩን በግዕ ለመሥዋዕት ወዕጉለ ማዕነት በእንተ ኃጢአት።

፲፮ ወእምዝ አትለውት ሕገ ወትቤ ወእመስ አልባቲ ውስተ እዲሃ ወኢተክክል ለበግዕ ታመጽእ ፩ ማዕነተ አው ክልዔ ዕጉለ ርግብ ፩ ለ መሥዋዕት ወ፩ በእንተ ኃጢአት። ወያስተሠራ ላቲ ካህን ወትነጽሕ። ነዋኪ ተጎጥኦ በግዕ ውስተ እዲሃ ለማርያም አስመ ኮነት ዘኢተክክል ለበግዕ። ወበእንተዝ አምጽአት ክልዔ ዕጉለ ርግብ ፩ ለመሥዋዕት ወ፩ በእንተ ኃጢአት። በእንተ ምንትኪ ተጎጥኦ በግዕ እምእዲሃ ለድንግል። እስመ ኢኮነ ሥምረተ ወልዳ በዲበ ምድር መንገለ ብዑላን ዘእንበለ ዳኤመ መንገለ ነዳያን። ወባሕቱ ከመ ያግሕሥ ትሰብእቱ እምጽአለተ ዘመድ እምዘርአ ዳዊት ተወልደ በሥጋ ሰብእ። ሊያብኦ ርእሶ ንበ ሐውዘዝ ዓለም። ለባለ አፍተር ለብዕለ ዝ ዓለም እምወለተ ሂሮድስ እምተ ወልደ እስመ ወኦቲኒ ዘርአ ዳዊት ወኦቲ። ውስተ አዕደ መንግሥት ኢቦኦ ወኢፈተወ ሥፍን ለአዋልደ ነገሥተ ንሊላ አለ ያገዝፋ ክሳዶን ወይትቃጸባ በእዕ ይንቲሆን። ወያነውን ዘፈረ አልባሲሆን ዘሚላት ወዘወርቅ። ዳዕመ ንረዩ ዕጉለማውታ ዘጎደግዋ እማ ወእቡሃ እምቅድመ ይመቱ። ወአልባቲ እኑ ወእጎት። በሠሉስ ዓም እምእመ ወለድዋ ወሀብዋ ብዕዕ ለቤተመቅደስ ።

፲፮ እምድገረ ነበረት ፲ወ፪ ዓመተ በቤተመቅደስ። ወሀብዋ ለዮሴፍ ይዕተባ በንጽህ እስከ ለመ ይገብሩ ዘይደሉ በከመ ተእዘዘ በሕገ። እንበለ ይቅርብ ዮሴፍ ንዜሃ አብሰራ ንበርኤል። ወእምዝ በ፲ወ፪ ክረምታ። ወለደቶ ለመድኃኒን። ወነበረት ምስሊሁ ፱ወ፪ ዓመተ ወ፪ አውራጎ እስከ ለመ ዕርገቱ። ወእምድገረ ዕርገተ ወልዳ ነበረት ፲ወ፪ ክራማተ። ወበመዋዕለ ተጸወወ ጳውሎስ ለመልእክተ ወንጌል አዕረፈት እምዘንቱ ዓለም። ሐዋርያትኒ ንዝዋ ምስለ ጳውሎስ እኑሆመ።

ሁለት ዋናስ ወይም ሁለት የርግብ ጫፊት ታመጣለች። አንዱ ለመሥዋዕት አንዱ ለሰጋጢነት ሥርዐት ነው። ካህኑ ያስተሠርዳላታል እርሷም ትነፃለች። ዘሊ፤፩-፩-፭ ሉቃ፤፳፫

፲፩ ወዳጆች ሆይ የሰማያትና የምድር ብልጥጥና በሕግ እጅ ውስጥ ሲሆን የሕግንንና የእናቱን የቅግግታውን ጥልቀት እኔ የነበረኹ እሪት የመንጻት ጊዜ ሲፈጸም በሰወንድም ቢሆን በሰላትም ቢሆን የጎመት በግ ለመሥዋዕት የርግብ ጫፊት ወይም ዋናስ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ወደካህኑ ታመጣለች ማለትን አስቀደመች። የነበረች እሪት በጉ ለመሥዋዕት የዋናስ ጫፊት ለሰጋጢነት ይሆን ዘንድ በግ ስለሌላት ሴት ይህን ተናገረች።

፲፮ ከዚህም እስከትላ ሕገ በእጁ ባይኖር በግ ለማምጣትም ባትችል ሁለት ዋናስ ወይም ሁለት የርግብ ጫፊት አንዱን ለመሥዋዕት አንዱን ለሰጋጢነት ታመጣለች ካህኑም ያስተሠርዳላታል እርሷም ትነፃለች አለች። እነሆ በማርያም እጅ በግ ታጣ። በግ ለማምጣት አልቻለችምና በሰዚህም ሁለት የርግብ ጫፊት አንዱን ለመሥዋዕት አንዱንም ለሰጋጢነት አመጣች። ከድንግል እጅ ስለምን በግ ታጣ የልጁ ፈቃድ በምድር ላይ ወደ ድሆቹ እንጂ ወደ ባለጠጎቹ አልሆነምና ዳሩ ገን ከዘመድ ተገዳርት ሰውነቱን ያርቅ ዘንድ በዳዊት ዘር በሰው ሥጋ ተወለደ። ራሱን ወደዓለም ተደላ ደስታ አላሰገም። የዚህን ዓለም ብልጥጥና ወድዶትስ ቢሆን ከሂሮድስ ሴት ልጅ በተወለደ ነበር እርሱም የዳዊት ዘር ነውና። ወደ መንግሥት አፅድ አልገዛም አንገታቸውን አገንዘፈው በዓይኖቻቸው የሚጠቃቱ የገሊላን ነገሥታት ሴቶች ልጆች ውበት አልወደደም። የሐርና የወርቅ ልብሶቻቸውን ዘርፍ የሚያስረዝሙ የገሊላ ነገሥታት ልጆቻቸው በት አልወደደም። እናትና አባቷ ከመሞታቸው በፊት የተወለዱትን የመት ልጅ መረጠ እንጂ። ወንድምና እጎት አልነበራትም። በወለዱለት በሦስተኛው ዓመት ብዕዕት ለድርገው ለቤተመቅደስ ሰጡለት።

፲፮ አሥራ ሁለት ዓመት በቤተመቅደስ ከኖረች በኋላ በሕገ እንደታዘዘ የሚገባውን እስኪያደርጉ ድረስ በንጽህና ይጠብቃት ዘንድ ለዮሴፍ ሰጧት። ዮሴፍ ወደርሷ ሳይተርብ ንበርኤል አበሰራት። ከዚህም በኋላ በዐሥራ አምስት ዓመቷ መድኃኒታችንን ወለደችው። ከእርሱም ጋር እስከ ዕርገቱ ጊዜ ድረስ ሠላላ ሃሰት ዓመት ከአራት ወር ተቀመጠች። ከልጁ ዕርገት በኋላ ዐሥራ አራት ዓመት ኖረች። ጳውሎስ ለወንጌል አገልግሎት በተማረከበት ዘመን ከዚህ ዓለም ዐረፈች። ሐዋርያትም ከወንድማቸው ከጳውሎስ ጋር ሆነው ገዝቶአት።

፲፰ ገንጣሊኩ ገሰ ጥገት ገዢ ከመ ገትናገር በከመ እርሱ ስምዖን ተወክሮ ለሕግ እም እጅ ወላጁ ተወካዩ ወሰተ ሕጁ። ለመሥዋዕተ ወገኒል ጸር ካህን አረት። ወላጁ ተካህተ ወደፊት እስመ ዓፄ ሊበጽሐ ጊዜህ ። ወቤተ መቅደስ አምሰሰተ ከመ አሐዱ እምሕፃናት ገሊላ በይደልም ይጸሐፍ ውስተ መጽሐፈ ሕጋ። ኢየሱስ ክርስቶስ ዘበልዐ ፍሥሐ በመሥዋዕተ ደመ በገዕ ምስለ አርፋኢሁ። ወሀበ ሥጋህ ወደሞ ቁርባን እምድገሪ ድራር በእገት ተፍገርተ ቤተ ክርስቲያን ።

፲፱ አያድም ለክርስቶስ በዘምኩራባው አፀድ ዘህለም ያገልፍ ክህነቱም ለደቂቀ ክህናት ዘይሠውፀ እንስሳ ወይግበር ለአሕዛብ ሥርዓተ ክህነት በጥበብ ሥርዓይ ወበደመ ወይን ንጹህ በከመ መልክደደት ወእምዝ ሰላሎ ስምዖን ዘህሎ ውስተ ሕዕት ከመ ያዕርፎ እምዘገቱ ዓለም። ወእምድገሪ ሰላሎ ወሀባ ለእመ። ወበዛቲ ዕለት አዕረፈ በሰላመ እግዚአብሔር አሜን።

..... ///

፲፭ ስምዖን እንዴት ሕፃኑን ከእናቱ ከገድ ተቀብሎ በጭኑ ላይ እንዳስተመጠው እንናገር ዘንድ ወደ ተደመ ነገራችን እንመለስ። የወገኒልን መሥዋዕት የኦሪት ካህን ተሸክመው ጊዜው ገና አልደረሰምና መሠዋት አልተፈለገም። ለውም። ቤተመቅደስ ከገሊላ ሕፃናት እንደ እንዱ በሕግ መጽሐፉ ይጻፍ ዘንድ የተገባው አስመሰለችው። በበግ ደም መሥዋዕት ፋሲካን ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የጠላው ኢየሱስ ክርስቶስ ከእራት በጋላ ስለ ቤተ ክርስቲያን መታጨት ሥጋና ደሙን ቁርባን አድርጎ ሰጠ።

፲፬ የክህናት ልጆች እንስሳትን የሚሠጡበትን ክህነታቸውን አሳልፎ እንደ መልክደ ዴቅ በስንዴ ገብስትና በንጹህ የወይን ደም የክህነት ሥርዓትን ለአሕዛብ ያደርግላቸው ዘንድ ያለውን ክርስቶስን በምኩራባቸው አፀድ አዘፍት። ከዚህ በጋላ ስምዖን በእቅፋ ውስጥ ያለውን ሕፃን ከዚህ ዓለም ያሳርፈው ዘንድ ለመነው። ከሰመነውም በጋላ ለእናቱ ሰጣት። በዚያችም ዕለት በእግዚአብሔር ሰላም ዐረፈ። አሜን።

..... ///

ምዕራፍ I

በደብረ ዘይት ምንባብ

፩ ክርስቶስ አምላኪያ ወተስፋዩ ወሰመ አቡሁ ፯ መድኃኒትዮ፡ ወሰመ መንፈስ ቅዱስ ነት፡ ቅድሳትዮ፡ ሞገስ መስቀሉ አክለለ ትምክሕትዮ ወእ ግዝእትነ ማርያም መራትተ ገነትዮ፡ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዓዘትተ ጥምቀትዮ፡ ወሐዋርያት መጥም ቃንዮ፡ ወቅብዐ በለሳን ማኅተመ እምነትዮ፡ ወገድለ ኩሉሙ ቅድሳን መስተሥርዮ ኃጢአትዮ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ አንሰ እፈቅድ ክርስቲያን እሰመይ ወክርስቲያን አሁሉ፡ ክርስቲያን አዓል ወክርስ ቲያን እቢት በኩሉ መዋዕለ ሕይወትዮ በከመ ትምህርተ አበውዮ ሐዋርያት፡ ወክርስቲያን እ ኑም ውስተ ክርሠ መቃብር ከመ አበውዮ ሐዋርያት፡ ወክርስቲያን እንቃህ በተንሥኦትዮ ምስ ለ አበውዮ ሐዋርያት፡ ወክርስቲያን እርፍቅ በደብረ ጽዮን ቅድስት ውስተ ሕፅነ አበውዮ ሐዋርያት፡ ፍቅር ያጌብረኒ ነጊረ ዜናሆሙ ለቅዱሳን፡ ወቅንዐት ያጌብረኒ ከመ እሰብሐ ለክርስቶስ፡ ወቅንዐት ያጌብረኒ ከመ አውግዞ ለሰይጣን፡ ፍቅር ያጌብረኒ ከመ እትልጃሙ ለሐዋርያተ ክርስቶስ፡ ወቅንዐት ያጌብረኒ ከመ አጉይዮሙ ለረሲዓን፡ ፍቅር ያጌብረኒ ከመ እጽኦሎሙ ለማርያን፡፡

፫ ገበ ተክዕወ መፃዛ ዕፍረቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ሆዩ ይጸት መካን በጸና ሠናይ መፃዛ ፡፡ ገበ ተክዕወ ውጊዝ ትምህርቶሙ ለዕልዋን ሃይማኖት ሆዩ ይጸይእ ጸና ጸኦቱ ለሰይጣን ፡፡ እሰመ ዘይገሰስ አፈወ ይምዕዝ እደሁ በእ ጌተ ዘለከድ ለርጌ አፈው፡፡ ወዘሂ ገሰስ ፍጉገ ይጸይእ እደሁ በእንተ ዘገሰሶ ለጽዮእ፡፡ ገበ ዘይትናገሩ ዘመለኮት ሆዩ ሁሉ እግዚአብሔር፡ ገበ ዘይትናገሩ ዘሰህዕተ ዕልዋን ሆዩ ይጸዕቁ አጋንንት፡፡ ወይእዚኒ ንንገር ዘለፋሁ ለቢቱ ዘይከሕድ ምጽኦት አብ ወይብል ይመጽእ ወልድ ዘእንበለ አብ ለፍጻ ጋጥኦን ወለዕሄተ ጻድቃን፡፡ እትሔዘብ አንሰ በእንቲአሁ ከመ ውእቱ ሰይጣን ሥግው ወጋኔን ሰቡእ፡፡

ምዕራፍ ዐሥር

የደብረ ዘይት ምንባብ

፩ ክርስቶስ አምላኪና ተስፋዩ ነው የእባቲም ስም የመድኃኒቲ ዘወድ ነው የመንፈስ ቅዱስም ስም የቅድስናዬ መገኛ ነው፡፡ እመቤ ታችን ማርያም የገነት መከፈቻዬ ናት የከበረች ቤተክርስቲያን የጥምቀት ጉድጓዴ ናት ሐዋርያ ትም እጥማቲዎቼ የበለሳን ቅባትም የእምነቲ ማኅተም ነው የቅዱሳንም ሁሉ ገድል የኃጢአቲ ማስተሰሪያ ነው ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ እኔ ክርስቲያን እባል ዘንድ ከክርስ ቲያንም ጋር ሆኜ እኖር ዘንድ በዘመነም ሁሉ እንደ አባቶቼ እንደ ሐዋርያት ትምህርት ክር ሰቲያን ሆኜ እውል ዘንድ ክርስቲያንም ሆኜ አድር ዘንድ እሻለሁ፤ እንደ አባቶቼ እንደ ሐዋር ያት ክርስቲያን ሆኜ በመቃብር ወስጥ ሳንቃላፋ በምነሣም ጊዜ ከአባቶቼ ከሐዋርያት ጋር ክር ሰቲያን ሆኜ ልንቃ ክርስቲያን ሆኜ በከበረች በደ ብረጽዮን በአባቶቼ በሐዋርያት እቅፍ ልተመጥ የቅዱሳንን ዜናቸውን ለመናገር ፍቅር ግድ ይለኛል፡ ቅንዐትም ከሀዲዎችን እነቅፋቸው ዘንድ ያስገድደኛል፡፡ ፍቅር ክርስቶስን እንዳመሰግነው ግድ ይለኛል፡ ቅናትም ሰይጣንን አውግዘው ዘንድ ያስገድደኛል፡፡ ፍቅር የክርስቶስን ሐዋርያት እንድ ከተላቸው ያስገድደኛል ቅናትም ዝገጉዎችን እን ድሸሻቸው ግድ ይለኛል፡፡ ፍቅር ሰማዕታትን አወ ድላቸው ዘንድ ግድ ይለኛል ቅናትም ጠንቅቶችን እንድ ዘልፋቸው ያስገድደኛል፡፡

፫ የኢየሱስ ክርስቶስ የሸቱ መፃዛ በፈሰሰበት በዚያ ሥፍራ ያማረ መፃዛ ይሸታል ሃይማኖትን የካዱ የእነርሱ የትምህርታቸው ፈላሽ በፈሰሰበት በዚያ የሰይጣን የክርፋቱ ሽታ ይከረፋል፤ ሽቱን የሚነካ እጁ ሽቱን ስለዳሰሰበት መልካም ጦረን ይሸታል ክርፋትን የነካ ግን የክረፋውን ስለዳሰሰበት እጁ ይከረፋል፤ የመለኮትን ነገር በሚናገሩበት ሥፍራ በዚያ እግዚአብሔር ይኖራል የከሀዲዎችን ከሀደት በሚናገሩበት በዚያ አጋንንት ይጨነቃሉ፡፡ አሁን ም የአብን መምጣት ከደ ለጋጥኦን ፍጻን ለጻ ድቃንም በጎ ዋጋን ለመስጠት ወልድ ያለ አብ ይመጣል ያለ የቢቱን ዘለፋ አንናገር፡፡ እኔስ በለ ርሱ ሥጋን የለበስ ሰይጣን ሰውም የሆነ ጋኔን እንደሆነ አስባለሁ፡፡

፩ እርኪ ይብል እንሰ እመሕያው ዘመ ጠነዝ ጽረፈተ ሳዕለ ዕብዩ መለኮት፡፡ወዘመጠነ ዝ ኩፋሌ ሳዕለ መንግሥተ ወልድ ወወላዲ፡፡ ይመስለክሙኑ ዘኢየሱምር ቤቱ መጻሕፍተ ነ ቢያት ወሐዋርያት፡፡የአምርኪ ጥቀ ወባሕቱ ይተግህ በዘያውምሮ ለሰይጣን፡እስመ ሰይጣን ኒ ኢኮነ ዘኢየሱምር ትእዛዝ እግዚአብሔር አላ ኮነ ዘይትቃወም ትእዛዛ በትዕቢተ ልቡ ወበእ ንሥላ ርእሰ ኅሊናሁ፡፡ሰይጣን ይተግህ በዘያ ሰሕቶሙ ለውሉደ ሰብእ እስመ የአምር ከመ ያፈቅሮ እግዚአብሔር ለእንሰ እመሕያው፡፡ወቢ ቱኒ ይትሚስል ከመ አቡሁ ሰይጣን ይተግህ በዘያሰሕቶሙ ለመሀይምናን፡እስመ አሰሕቶቱ ለሰይጣን ይቀልል እምአሰሕቶቱ ለቢቱ፡፡ እስ መ ሰይጣንስ ነኪር ውእቱ እምዘመድነ ወፀር ለሰብሐተ እግዚአብሔር ፈጣሪሁ፡፡ወቢቱሰ ይሰሚ ርእሶ ክርስቲያናዊ ወበኅሊናሁሰ ኢክ ርስቱን፡፡ይብል በኅሊናሁ ጥሙቅ አነ ወበሃይ ማናቱሰ ኢጥሙቅ፡፡ምንተነ ንብል በእንተ ቢቱ አርዌ ምድርኑ ንብሎ ለአርዌ ምድርኒ ይልሕም እከዩ፡፡ወአርዌ ምድርሰ ኢያደውዮ ዘእንበለ ለዘነሰኮ በእስናኒሁ፡፡ወቢቱሰ ይክል አሕምሞቶ ለዘይቀርብ ንቢሁ ወይትናበቦ በአ ቶሁ ይወዲ ሕምዘ ውስተ ነገረ ሰላም ወይመ ይጥ ተሰናእም ንበ ለኳ፡፡ዘእንፈጸ ቀራንብቲ ሁ እምንዋም ወኢይዴቅስ እመ ኢገብራ ለእ ኪት፡፡በሊሕ እገሪሁ ለክዲወ ደም ወጽልሕው ልሳኑ ለነቢበ እኪት፡፡ያነድድ ተዓይነ ዘእን በለ እሳት ወያስተጣርህ ነገሥተ ከመ ንቃወ አንበሳ፡፡ያአረውዮ ለየዋህ ከመ ድብ ሐራስ ወይሬሰዮ ከመ ሐራውያ ሐቅል ለዋው፡፡ ወአ ልቦ ዘይብሎ ዘንተ ሐሰውከ ወዘንተ አሕሰምከ እስመ ረከበ ሞገሰ በገበ ሰይጣን፡፡ወንጉሥኒ ይጥሕር ከመ አንበሳ በእንቲአሁ ወሶበ ይሬ እዩ ኢይክል አሕሰሞ ሳዕሌሁ፡፡

፪ ወይእዜኒ ኢንክል ፈጽሞ ነገረ እከዩ ለቢቱ በከመ ኢይትከህል ፈጽሞ ነገረ ዕብዩ ኒሩታ ለማርያም፡፡ወይእዜኒ ንንግር ዘለፋ ሃ ይማናቱ ወኢንጠናቀቅ በእንተ ነገረ እከዩ ም ግባሩ፡፡በከመ ይቤ ጳውሎስ እስመ ሀለወነ ለ ኩልነ ንትሐተት ቅድመ ምኩፍኑ ለክርስቶስ ፡፡ዝ ውእቱ እበደ ትምህርቱ ለቢቱ ይቤ ይመ ጽእ ወልድ ዘእንበለ አቡሁ፡፡ለአብሰ ረሰዮ ኩ ንጉሥ ወወልድኒ ረሰዩ ከመ መልአከ ኃይ ል፡ ከመ ይፈኑ ንጉሥ ርእሰ ሐራሁ ከመ

፫ የሰው ልጅ እንደምን በመለኮት ላይ ይህን ያህል ስድብ ይህን ያህልም መከፋ ፈልን በወልድና በወለደው ላይ ይናገራል፡፡ቢቱ የነቢያትና የሐዋርያትን መጽሐፍ የማያወቅ ይመስላችኋልን፡፡ፈጽሞ ያውቃል ነገር ግን ሰይ ጣንን ደስ በሚያሰኘው ገንዘብ ይተጋል ሰይጣ ንም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የማያወቅ አይ ደለም እኮን፤ በልቡ ትዕቢት የኅሊናውንም ራስ ቀና ቀና በማድረግ ትእዛዝን ይቃወማል እንጂ፡፡ ሰይጣን እግዚአብሔር የሰውን ልጅ እንደሚ ወድደው ስለሚያወቅ የሰው ልጆችን ያስታቸው ዘንድ ይተጋል ቢቱም አባቱ ሰይጣንን ይመስ ሳል፡ምእመናንን ያስታቸው ዘንድ ይተጋል የሰይ ጣን ማሳት ከቢቱ ማሳት ይቀላልና፡፡ሰይጣን ከወ ገናችን የተለየ ነው ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር ምስጋናም ጠላት ነው፡፡ ቢቱ ግን ራሱን የክርስ ቲያን ወገን ብሎ ይጠራል በልቡ ግን ክርስቲያን አይደለም በአሳቡ የተጠመቅሁ ነኝ ይላል በሃ ይማናቱ ግን ያልተጠመቀ ነው ስለ ቢቱ ምን እንናገራልን እባብ ነው እንለዋለንን እባብም እኮ ለክፋት ይለሰልሳል፤ እባብስ በጥርሱ የነከሰውን ካልሆነ በቀር ሌላውን አያቆስልም ቢቱ ግን ወደርሱ የሚቀርበውን ማሳመም ይችላል በእንደበቱም ይነጋገረዋል በሰላማዊ ነገር ውስጥ መርዝ ይጨምርበታል፡ መስማማትንም ወደ ጠብ ይለውጣል ሽፋሽፍቶቹን ከሽልብታ የክለክለ ነው ኃጢአትንም ካልሠራት አያንቀላፋም እግር ቹ ደም ለማፍሰስ የፈጠነ ናቸው አንደበቱም ከፋውን ለመናገር፤ ያለ አሳት ከተማ፤ ያቃጥላል ነገሥታትንም እንደ አንበሳ ጩሽት ያስጮሃል የዋሁን እንደ አራስ ድብ አው፤ ያደርገዋል እንደ በረሀ ዓሣማ ያደርገዋል በሰይጣን ዘንድ ሞገስን አግኝቷልና ይህን ዋሽህ ይህንንም ከፋ አደረገህ የሚለው የለም፡፡ ንጉሥም ስለርሱ እንደ አንበሳ ይጮሃል ባየውም ጊዜ በርሱ ላይ ከፋ ለማድረግ አይቻለውም፡፡

፬ አሁንም የማርያም የደግነቷን ታላቅነት መናገር እንደማይቻል የቢቱን የክፋቱን ነገር ፈጽሞ መናገር አይቻለንም፤ አሁንም የሃይማኖቱን ተግሣጽ እንናገር ጳውሎስም ሁላችን በክርስቶስ የፍርድ ወንጌር ፊት እንመረመር ዘንድ አለን እንዳለ የሥራውን ክፋት ስለመናገር እንመራመር፤ የቢቱ የትምህ ርቱ ስንፋና ይህ ነው ወልድ ያለ አባቱ ይመ ጣል አለ፡፡ አብን እንደ ንጉሥ ወልድንም እንደ ሠራዊት አለቃ አደረገው፡፡ ንጉሥ ጠላቶቹን እንዲበቀላቸው የሚወድዱትንም በኃ ዋጋ እንዲለጣቸው የሠራዊቱን አለቃ እንደሚልክ

ይትበቀሩ፡፡ ለጸላሌት ወከመ ይዕሥሩ፡፡ ለእለ ያፈቅርዎ ወከግሁ ረሰዩ ምጽአቶ ለወልድ፡፡ አልቦ እንከ ዘሰግዕነ ዘከመዝ ዕልወተ ኢእምቅድመዝ ወኢእምድገረዝ ኢእምገብ አይሁድ ወኢእምገብ ክርስቲያን ወኢእምገብ ተንበላት፡፡ አይሁድስ ይብሉ እግዚአብሔር ወሀበ ሕገ ለሙሴ ወለእለ ኢዑ ተቡ ትእዛዝ ኦሪት ይፈድሩ፡፡ እግዚአብሔር አመዕለተ ደይን፡፡ እስመ ይቤ ዳዊት ነቢዮ፡፡ ወንጉሥ ሙ ምዕረ ነበበ እግዚአብሔር ወዘንተ ከመ ሰማዕኩ፡፡ እስመ ዘእግዚአብሔር ግህል፡፡ ወዚሕክ እግዚአብሔር ኦይል፡፡ እስመ ለንተ ትፈድሩ ለኩሉ በከመ ምገባሩ፡፡ መዝጃ፡፡ ርግ፤፡፲፱፡፡፲

፮ ወበእንተዝ ይብሉ እግዚአብሔር ይፈድሩ፡፡ ለጋጥአን ወይዲሥሩ፡፡ ለጻድቃን፡፡ ወለወልድስ ይብልዎ ይመጽእ እኖ ድገረዝ፡፡ ኢይብልዎ ወልደ እግዚአብሔር አላ ይብልዎ ወልደ ዳዊት እስመሀለም፡፡ ይትወክፍዎ ለሐሳዊ መሲሕ፡፡ ተንበላትሂ ይብሉ እግዚአብሔር ኢወለደ ወኢተወልደ፡፡ ወለወልደ እግዚአብሔርስ ይብልዎ በቃለ ገብርኤል ተፀነሰ እግርያም፡፡ ይብልዎ ገባበ እግዚአብሔር ወኢይብልዎ ወልደ እግዚአብሔር፡፡ ወምጽአቶስ ለእግዚአብሔር ኢይከሕዱ፡፡ ወካሕደ አይሁድስ ወተንበላት በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ ውእቱ ኢኮነ ወልደ እግዚአብሔር፡፡ ንሕነሰ ክርስቲያን ነኡምን ከመ እግዚአብሔር ይመጽእ ምዕለ ወልዱ ወመንፈሱ ቅዱስ፡፡ በእንተ ምንትኪ ይትበህል ኢይመጽእ አብ ዘበእንቲኢሁ ይቤ ዳዊት እግዚአብሔርስ ገህደ ይመጽእ አብ ዘበእንቲኢሁ ይቤ በእንተ አብ ወአምላክነሂ ኢያረም፡፡ ይቤ በእንተ ወልድ አቅደመ ዜንዎ ምጽአቶ ለአብ ወአትለወ ከመ ኢያረም ወልድ ወይትዋቀሩ፡፡ ለሰቃልያን፡፡ በከመ ይቤ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ናሁ ይመጽእ በደሙና ወትራእዮ ኩላ ዓይን ወእልክቲኒ እለ ወገአዎ ይፈእይዎ ወይበከዩ በእንቲኢሁ ኩሉ ሙ አሕዛብ ምድር፡፡ እወ አማን እነ ውእቱ አልፋ ወእ ይቤ እግዚአብሔር ዘህሉ ወይሄሉ ወዘይመጽእ ዘውእቱ ይመልክ ኩሉ፡፡

፯ ለአይሁድስ ይትዋቀሩ፡፡ በእንተ ዘመነንዎ ወቀሰፍዎ በእንተ ዘሰቀልዎ ወረገዝዎ በከመ ይቤ መጽሐፍ ሀለም፡፡ ይርእይዎ ለዘወገኡዎ ገቦሁ፡፡ ወለክርስቲያንሂ ይትዋቀሩ፡፡ በእንተ ዘመነኑ እገዋህ፡፡ እንዘ ይብል ርገብኩ ወኢያብላዕከ፡፡ ጌ፡፡ ጸግዕኩ ወኢያስተይከ፡፡ ጌ፡፡ ነግ፤፡ ኮንኩ ወኢተወክፍከ፡፡ ጌ፡፡

የወልድን አመጣጥ እንዲሁ አደረገ፤ እንደዚህ ያለውን ክህደት ከዚህ በፊት ከዚህም በጋላ ከአይሁድ ዘንድ ከክርስቲያንም ዘንድ ከእስላሞችም ዘንድ አልሰማንም፡፡ አይሁድስ እግዚአብሔር ለሙሴ ሕገን ሰጠ የኦሪትንም ትእዛዝ ያልጠበቁትን በፍርድ ቀን እግዚአብሔር ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል ይላሉ፡፡ ከዚያቸውና ንጉሣቸው ዳዊት እግዚአብሔር ፈጽሞ ተናገረ እኒም ይህንን ሰማሁ ይቅርታ የእግዚአብሔር ነውና ኦይልም አቤቱ ያንተ ነውና አንተ ሁሉን እንደሥራው ትከፍለዋልህ ብሎ ተናገሯልና፡፡ መዝጃ፡፡ ፲፪ ርግ፤፡፲፱፡፡፲

፪ ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ኃጥአንን ይፈርድባቸዋል ጻድቃንንም በጎ ዋጋ ይሰጣቸዋል ይላሉ፡፡ ወልድን ግን ከዚህ በጋላ ይመጣል ይሉታል የእግዚአብሔር ልጅም አይሉትም የዳዊት ልጅ ይሉታል ሐሳዊ መሲሕን ይቀበሉት ዘንድ አላቸውና፡፡ እስላሞችም እግዚአብሔር አልወለደም አልተወለደምም ይላሉ፡፡ እግዚአብሔርንም ልጅ በገብርኤል ቃል ከማርያም ተፀነሰ ይሉታል የእግዚአብሔር ንግግር ይሉታል የእግዚአብሔር ልጅ ግን አይሉትም የእግዚአብሔርን መምጣት ግን አይከዱም የአይሁድና የእስላሞች ክህደት ስለኢየሱስ ክርስቶስ አርሱ የእግዚአብሔር ልጅ አይደለም በማለት ነው፡፡ እኛ ግን ክርስቲያን ነን እግዚአብሔር ከልጁና ከቅዱስ መንፈሱ ጋር እንደሚመጣ እና ምናለን ዳዊት ስለርሱ የተናገረለት አብ ስለምን አይመጣም እግዚአብሔር በግልጥ ይመጣል ብሎ ስለአብ ተናገረ እምላካችንም ዝም አይልም ብሎ ስለወልድ ተናገረ፡፡ ስለአብ መምጣት መናገርን አስቀደመ ወልድም ዝም እንደማይል ሰቃዩቹንም እንደሚወትሩቸው አያይዞ ተናገረ፡፡ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ እነሆ በደመና ይመጣል ዓይንም ሁሉ ታየዋለች የወጉትም እነርሱ ያየታል ስለርሱም የምድር አሕዛብ ሁላቸው ያለቅሳሉ አዎን በእውነት መጀመሪያውና መጨረሻው አልፋና አሜጋ እኒ ነኝ ያለና የሚኖር የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ እግዚአብሔር አለ፡፡ መዝጃ፡፡ ፩ ራእ፤፡፮

፮ አይሁድን ስለናቁትና ስለገረፉት ስለሰቀሉትና መጽሐፍ ጉትን የወጉትም ያዩት ዘንድ አላቸው እንዳለ ስለወጉት ነው፡፡ ክርስቲያን የሆኑትንም ወንድሞቻቸውን ስለናቁ ተርቤ አላበላችሁኝም ተጠምቼ አላጠጣችሁኝም፤ እንገንም ሆኒ አልተቀበላችሁኝም፤ ታረዝሁ አላለበላሁኝም፤ ታምሜ አልገብኛችሁኝም ታሥራ ወደ እኒ መጥታችሁ አልገብኛችሁኝም፤ ብሎ ይወትሳቸዋል፡፡ እነርሱ አቤቱ ሙቺ ተርቦህ

ዐረቁ ወኢያልበስኩራ ደወይኩ ወኢሐውጽ ከሙኒ፡ተጥቃሕኩ ወኢመጻእኩሙ ገቢየ ወኢ ነበብኩሙኒ፡ወይቤልሆ እግዚእ ግእዜኑ ርእሱ ከ ርጉበኩ ወኢያብላዕናኩ፡ወጽሙዐከኒ ወኢያ ስተይናኩ፡ነግደከሂ ወኢተወከፍናኩ፡ዕሩቀክ ወ ኢያልበስናኩ፡ድወየክ ወኢሐውጽናኩ፡ሙቁሐ ከኒ ወኢመጻእኑ ገቢክ ወኢነበብናኩ፡ወይቤሉ ሙ ዘኢገበርኩሙ ለ፩ እምእሉ ገዑን ሊተ ኢገበ ርኩሙ፡ሐሩ እምኔየ ርጉግን ወስተ እሳት ዘለፃ ለም ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ፡ ግቴፎፍ፡፱፩-፵፮

፩ አብሰ አይትጥቀሶሙ ለአይሁድ እሰመ ኢለብሰ ሥጋ በዘይትወከፍ ሕግግተ እምገበ ሰቃልያን፡ወባሕቱ ያገብእ ሉቱ ፍትሐ ለወልዱ ወይገንዩ ጸላዕቱ ታሕተ መከየደ እገሪሁ፡በከመ ይቤ ዳዊት ይቤሉ እግዚእ ለእ ግዚእየ ንበር በየግንዩ እስከ አገብአሙ ለጸላ ዕትክ ታሕተ መከየደ እገሪኩ፡አመ ዕርገቱ ይቤሉ ንበር በየግንዩ፡፡ወእምዝ ወሀቦ ዕድሜ በእንተ ምጽአቱ ወይቤሉ እስከ አገብአሙ ለጸ ላዕትክ ታሕተ መከየደ እገሪክ ናሁኪ አየቀ ቃለዝ መዝሙር በከመ ተለዐለ ወነበረ በየግን አቡሁ፡ካዕበመ ይመጽእ እንዘ ይነብር በየግ ነ ወላዲሁ ወይገብኡ ጸላዕቱ ታሕተ መከየደ እገሪሁ፡ኢይቤሉ አቡሁ ንበር ገበ ካልዕ ገጸ መካን እስከ አገብእ ለክ ፍርቃን ወእትቤቀ ሉሙ ለጸላዕትኩ፡አላ ይቤሉ ንበር በየግንዩ እስከ አገብአሙ ለጸላዕትክ ታሕተ መከየደ እገሪኩ፡፡ መዝገብ፡፩

፪ ዘልረ ህልው አብ በጽርሐ አርያም ፡ወዘልረ ህልው ወልድ በየግን አቡሁ ፡ወአመ ተለዐለ በሥጋዊሁ ነበረ ገበ ዘትካት ህላዊሁ ኢመንተወ በግጻዊ ኢተወሰከ በህላዊ፡ካዕበመ ይመጽእ እንዘ ይነብር በየግን ዘወለደ በከመ ይቤሉሙ ለሊቃን ካህናት ትሬእይዎ ለወልደ እገለ እመሕያው እንዘ ይነብር በየግን ኃይል ወይመጽእ በደመና ሰማይ፡ናሁኪ ተዐውቀ ዜና ምጽአቱ ለአብ ምስለ ወልዱ ዘይነብር በየ ግን፡ኃይልሰ ይስመይ በእንተ ዘይገሰሰ ወዘኢ ይትገሰሰ በእንቱ ዘይሬኢ ወዘኢያስተርኢ፡ አ ግሃ ይገብኡ ጸላዕቱ ለወልደ እግዚአብሔር ታሕተ መከየደ እገሪሁ፡ በከመ ይቤ ጳውሎስ ወኩሉ አልዩ ዘንደገ ዘኢያግረረ ሉቱ ወል ድኒ ይገኒ ለዘአገንዩ ሉቱ፡፡ናሁኪ ዐውደ ም ጁናን ዘአብ ወወልድ መወንፈስቅዱስ፡አብ ይነብር ዐውደ በከመ ይቤ ሐዋርያ ወእመሰ ልአብ ትጼውዕዎ ዘይኳንን እንዘገጸ ኢይነሥእ

አይተገህ አላበላገህም፤ ተጠምተህስ አላጠ ጣገህም፤ መቼ እንግዳ ሆነህ አልተቀበልገህም፤ ታርዝህ አላለበስገህም፤ መቼ ታመህ አልገብኻ ገህም፤ ታሥረህስ ወፃንተ መጥተን አልጠ የትገህም፤ ይሉታል እርሱም ከነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ያላደረጋችሁትን ለኔ አላደረጋችሁም እናንተ ርጉግን ለሰይጣንና ለመላእክተኞቹ ወደተዘጋጀ ወደ ዘጠለም እሳት ሂዱ ይላቸዋል፡፡ ግቴፎፍ፡፱፩-፵፮

፩ አብ ገን አይሁድን አይወትሳቸውም ከሰቃዮች ዘንድ መከራን በሚቀበልበት ገንዘብ ሥጋን አልለበስኩምና ዳሩ ገን ፍርድን ለልጄ ይሰጠዋል ጠላቶቼም ዳዊት ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርችህ መረገጫ በታች እስካስገዛልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ እንዳለው ከእግሩ መረገጫ በታች ይገዛሉ፡፡ በሚያርግ ጊዜም በቀኝ ተቀመጥ አለው፤ ከዚያም ስለ መምጣቱ ጠላቶችህን ከእግርችህ መረገጫ በታች እስካስገዛልህ ድረስ ብሉ ጊዜ ሰጠው ፡፡እነሆ የዚህ መዝሙር ቃል ከፍ ከፍ እንዳለ በአባቱም ቀኝ እንደተቀመጠ አሳውቀ፡ ሁለተኛም በወላጁ ቀኝ ተቀምጦ ይመጣል ጠላቶቼም ከእግርቼ መረገጫ በታች ይገዛሉ አባቱ ጠላቶችህን ተበትዩ ምስጋናን እስካመጣልህ ድረስ በሌላ ሥፍራ ተቀመጥ አላለውም ጠላቶችህን ከእግርችህ በታች እስካስገዛልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው እንጂ፡፡ መዝገብ፡፩

፪ አብ ዘወትር በጽርሐ አርያም ይናፋል ወልድም ዘወትር በአባቱ ቀኝ ይቀ መጣል በለበሰውም ሥጋ ባረገ ጊዜ በቀደመ አኗኗሩ ተቀመጠ በመልክ ሁለት አልሆነም በባህርዩም አልተወረወረበትም የካህናት አለቆች የሰውን ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይ ደመናም ሲመጣ ታዩታላችሁ እንዳላቸው በወ ለደው ቀኝ ተቀምጦ ሁለተኛ ይመጣል፡፡እነሆ በቀኝ ከሚቀመጥ ከልጄ ጋር የአብ የመምጣቱ ዜና ታወቀ፤ ስለሚጻጸብ እርሱ ገን ስለማይጻጸብ ስለሚያይ እርሱ ገን ስለማይታይ ኃይል ተባለ ያን ጊዜም ጳውሎስ ሁሉን ከእግርቼ መረገጫ በታች እስገዛለት ሁሉን እስገዛለት ያላስገዛለት የተወውም የለም እንዲህ የእግዚአብሔር ልጅ ጠላቶቼ ከእግርቼ በታች ይገዛሉ፡፡ ሁለተኛም ሁሉ በተገዛለት ጊዜ ወልድም ላስገዛለት ይገዛል አለ፡፡እነሆ የአብና የወልድ የመንፈስቅዱስም አግዝዝ አንድ ነው አብ በአደባባይ ይገኛል ሐዋርያው ፊት ሳያይ ለእያንዳንዱ እንደ የሥራው የሚፈርድ አብን ብትጠሩት እንዳለ ወልድም እርሱ ራሱ በወንጌል ፍርዱም እውነት ነው

በበምግባሩ ለለጃ፩ ወልድኒ ይኳንን በከመ ይቤ ለሊሁ በወንጌል ወኩነኒየኒ ጽድቅ ውለቱ ። ወመንፈስቅዱስ ይኳንን በከመ ይቤ ጳውሎስ ወኢታአምሩት ከመ በመንፈስቅዱስ ንትሐተት ኩልነ። ሮሐ፩፡፲፮ ፩ቀር፲፭፡፳፪

I ናሁኪ ፩ ምኩናን ዘመለኮተ ሥላሴ። ወበእንተሰ ዘይቤ ወልድ አብሰ ሊይ ኳንን ወኢመነሂ አላ ኩሎ ኩነኔሁ አወፈዮ ለወልዱ። ዘንተሰ ይቤ በእንተቅሥት ዘይትዋቀሩ ለአይሁድ ወለክርስቲያን። ለአይሁድሰ በእንተ ዘሰቀልም ወለክርስቲያን። በእንተ ዘመነኑ ቢጸሙ በከመ ንቤ ቀዳሚ። እስመ ለኩነኔ ወለቅሥት ፪ ፍካሬሆሙ በከመ ይቤ ወንጌላዊ ውለተ ዕለተ ተኳነኑ ሄርድስ ወጲላጦስ እስመ ጋእዝ ቦሙ እምቅድም። ዘንተ ይቤ በእንተ ኩነኔ ቅሥት። ወለኩነኔ ሥቃይስ ካልዕ ፍካሬሁ በከመ ይቤ እግዚአን በወንጌል እስመ በኩነኔ ዘኩነንክሙ ትትኳነኑ ወበመስፈርት ዘሰፈርክሙ ይሰፍሩ ለክሙ። ወቦ ገበ ዘይቤ ወዘሰ ይቤሎ ለእትሁ ዘጸርቅ ረስሐ ውለቱ ይትኳነን በዐውድ። ወቦ ገበ ዘይቤ እምቃልክ ትጽድቅ ወእምቃልክ ትኳነን። ማቴ፩፡፳፪፡፮ ሉቃ፳፫፡፲፪

፲፩ ወቦ ማልሰኒ ፍካሬ ለብሂለ ኩነኔ ወለብሂለ መኩንን። ብሂለ መኩንንስ አጋቤ ዓለም ውለቱ ወብሂለ ኩነኔኒ ሥልጣን መንግሥቱ ውለቱ ዘዓለም። በከመ ይቤ በመዝሙር እስመ እግዚአብሔር መኩንን ውለቱ ዘንተ የጎሥር ወዘንተ ያክብር። ወካዕበ ይቤ እግዚአብሔር መኩን ነጽድቅ። ጋያል ወመስተዐግሥ። ወካዕበ ይቤ ተለዐለ ዘይኳንና ለዓለም። ወበእንተ መኳንንተ ምድርኒ ይቤ ጳውሎስ ወዘሰ አበዩ ተኩንኖ ለመኩንን ትእዛዝ እግዚአብሔር አበዩ። ትብል ቅድስት ኦሪት ለመኩንን ሕዝብክ እኪተ ኢትበል። ወካዕበመ ይቤ መኳንንተ ኢትሕሚ። ዘጸ፳፪፡፳፭ መዝ፪፡፳፭፡፩ ሮሜ፲፫፡፩

፲፪ ወበእንተ ወልድ እግዚአብሔርኒ ይቤ በመዝሙር ኩንን በጽድቅ ነጻያን ሕዝብክ። ወአድጎኖሙ ለደቂቀ ምስኪናኒክ። ወካዕበ ይቤ ወይኳንን እምባሕር እስከ ባሕር። ወእምአፍላግ እስከ አጽናፈ ዓለም። ወካዕበ ይቤ ወይኳንና ለዓለም በጽድቅ። ወለአሕዛብኒ በርትዕ። ናሁ አርአይኩክሙ በ፫ ፍና ብሂለ ተኩንኖ ወብሂለ መኩንን ገበ ሥልጣን ሂመት ወብሂለ ኩነኔ ገበ ሥቃይ ወብሂለ ተኳንኖ ገበ ቅስት። መዝ ፩፩፡፪፤፮

እንዳለ ይፈርዳል። መንፈስቅዱስም ይፈርዳል ጳውሎስ ሁላችን በመንፈስቅዱስ እንድንመረመር አታውቁምን እንዳለ። ሮሐ፩፡፲፮ ፩ቀር፲፭፡፳፪

I እነሆ የሥላሴ አገዛዝ መንግሥት እንድ ነው፤ ወልድ አብ ግን በማንም ላይ ቢሆን አይፈርድም ፍርድን ሁሉ ለልጁ ሰጠው ስላለው ግን ይህንንስ አይሁድንና ክርስቲያንን ስለ ሚወቅስበት የወቀሳ ፍርድ ተናገረ አይሁድን ስለሰቀሉት ክርስቲያንንም አስቀድመን እንደተናገርን ባልንጀርቻቸውን ስለናቁ ነው የፍርድና የወቀሳ ትርጉም ወንጌላዊ እንደተናገረ ሁለት ወገን ነው። በዚያም ቀን ሄርድስና ሲላጦስ ተነጋገሩ ከፊት ጀምሮ ጠብ ነበራቸውና ይህን ስለ ወቀሳ ፍርድ ተናገረ፤ የሥቃይ ፍርድ ግን ትርጉሙ ሌላ ነው። ጌታችን በወንጌል በፈረዳችሁት ፍርድ ይፈረድባችኋል በሠፈራችሁበትም መሥፈሪያ ይሠፈርባችኋል እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ የሚልም አለ። ወንድሙንም ጉድፍ ጨርቃም ያለ እርሱ በአደባባይ ይፈረድበታል የሚልም አለ ። ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህ ከቃልህም የተነሣ ይፈረድብህል የሚልም አለ። ማቴ፩፡፳፪፡፮ ሉቃ፳፫፡፲፪

፲፩ ሦስተኛም ኩነኔና መኩንን ለማለት ትርጉም አለው መኩንን ማለት ዓለምን የያዘ ማለት ነው ኩነኔም ማለት ዘላለማዊ የመንግሥቱ ሥልጣን ነው በመዝሙር እግዚአብሔር ፈራጅ ነው ይህን ያዋርዳል ይህንንም ያከብራል እንዳለ። ሁለተኛም እግዚአብሔር ጋያልና ታጋሽ በጽድቅም ፈራጅ ነው አለ። ዳግ መኛም ዓለምን የሚዝክ ከፍ ከፍ አለ ይላል። ስለምድር ገዢዎችም ጳውሎስ ለገዢ አልገዛም ያለ ለእግዚአብሔር ትእዛዝ አይገዛም ይላል፤ የከበረች ኦሪትም በወገኖችህ አስተዳደሪ ላይ ከፋውን አትናገር አለች ሁለተኛም አስተዳዳሪዎችን አትማ አለ። ዘጸ፳፪፡፳፭ መዝ፪፡፳፭ ሮሜ፲፫፡፩

፲፪ ስለ እግዚአብሔር ልጅም በመዝሙር የተቸገሩ ወገኖችህን በጽድቅ ግዛ የችግረኞችንም ልጆች አድናቸው ይላል። ዳግ መኛም ከባሕር ዳርቻ እስከ ባሕር ዳርቻ ከወንዞችም እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ይገዛል አለ። ሁለተኛም ዓለምን በጽድቅ አሕዛብንም በፍርድ ይዳናል አለ። እነሆ በሦስት መንገድ አላየሁለችሁ መገዛትና ገዥ ማለት ለሹመት ሥልጣን ማለት ለሥቃይ መፈራረድ ማለት ነው። መዝ ፩፩፡፪፤፮

፲፫

ወዘይቤሰ አብሰ ኢይኳንን

ወኢ መነሂ አባ ኩሉ ኩነኔሁ አወፈዮ ለወልዱ ኩነኔ ቅሥት ውለቲ። ወበእንተሰ ምጽአተ አብ ይቤ ዳንኤል ወአምጽኡ መናብርተ ለብሉየ መዋዕል ወሥዕርተ ርእሱ ጸዓዳ ከመ ፀምር ወአዕይንቲሁ ከመ ነደ እሳት ወፈለገ እሳት ደውጎዝ ቅድሚሁ፡ ወአምጽኡ መጽሐፍተ ወከሠትዋ በቅድመ እግዚአብሔር፡ ወለመጽሐፈ ሕይወትሰ ከሠትዋ እንተ ባሕቲታ። ወመጽአ ወልደ እንሰለመሕያው ወነበረ ገበ ብሉየ መዋዕል፡ ወተውሀበ ሉቱ ምኩናን ዘለዓለመ ዓለም፡ ወመንግሥቱሂ መንግሥት ዘኢየሳልቅ። ናን ቅህኪ ልበነ ለፍካሬ ዝንቲ ትንቢት ወአምጽኡ መናብርተ ለብሉየ መዋዕል ዘይቤ በእንተ ዐውደ ምኩናን ዘምጽአተ አብ። ወፈለገ እሳት ደውጎዝ ቅድሚሁ ዘይቤ ቃላየ ደይኖሙ ለጋጥአን ዘይውጎዝ ቅድሚሁ ለዘይፈድዮሙ በቀለ ከመ ርእዮሙ ይፍርሁ ወነጺሮሙ ይብክዩ። አሜሃ ይከውን ንሰሓ ዘኢይበቁዕ ወብካይ ዘኢያድጎን እስመ ኢነስሐ በሕይወቶሙ። ዳን፩፡፱ ዮሐ፩፡፱፩

፲፬

ወአምጽኡ መጽሐፈ ወከሠትዋ

በቅድመ እግዚአብሔር ዘይቤ መጽሐፈ ዕዳሆሙ ለጋጥአን ዘገበርዎ በዝዮ ይትረከብ በህየ። ወዘገብርዎ በከቡት ይትነበብ በከሠት። ወአልቦ ዘይክል ሠውሮ ኃጣውኢሁ አሜሃ እስመ መጽሐፈ ጌጋይ ትዛለፍ። ለመጽሐፈ ሕይወትሰ ከሠትዋ እንተ ባሕቲታ ዘይቤ መጽሐፈ ጸግሆሙ ለቅዱሳን ልዑል ወሥነ ምግባሮሙ ዘልክዕት ውስተ መጽሐፈ ሕይወት። ወተከሥቶታሰ ለመጽሐፈ ሕይወት እንተ ባሕቲታ እስመ አኮ ዘትደመር መጽሐፈ ገድሎሙ ለጻድቃን ምስለ መጽሐፈ ዕዳሆሙ ለጋጥአን። ለጋጥአንሰ ምቅዋሞሙ መንገል ጸጋም። ወለጻድቃንኒ ምቅዋሞሙ መንገል የማን ወመጽሐፈ ሕይወቶሙኒ እንተ ትዌድሶሙ መንገል የማን፡ እስመ ዕሤቱ ለሰብእ ምስሌሁ ወምግባሩ ቅድመ ገጽ። ወመጽአ ወልደ እንሰለመሕያው ወነበረ ገበ ብሉየ መዋዕል ዘይቤ ናሁኪ ነገረ ምጽአተ ወልድ ወነበረ ገበ አቡሁ። ወበዝኒ ኢትሌቡኑ። ናሁኪ ነቢረ አብ ወወልድ ውስተ ፩ ዐውድ ወአሐቲ ሙቃስ ዘይከውን በማሕተተ መንፈስቅዱስ፡ በከመይቤ እግዚእነ በወንጌል ወመጺአ ውለቲ ጳራቅሊጦስ ይዛልፍ ለዓለም በእንተ ጽድቅ ወበእንተ ኃጢአት። በእንተ ጽድቅስ እስመ ተኩነነ መልአኩ

፲፫

አብሰ በማንም ላይ አይፈ

ርድም ፍርድን ሁሉ ለልጁ ሰጠው እንጂ ያለው የወቀሳ ፍርድ ነው። ስለ አብ መምጣት ግን ዳንኤል በዘመን ለሸመገለውም ዙፋን አመጡለት የራሱም ጠጉር እንደ ግምጃ ነው ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው የእሳትም ወንዝ በፊቱ ይፈሳል፤ መጽሐፍ አመጡ በእግዚአብሔርም ፊት ገለጡለት የሕይወትን መጽሐፍንም ብቻዋን ገለጡለት የሰው ልጅም መጥቶ በዘመን በሸመገለው ዘንድ ተቀመጠ የዘላለምም መንግሥት ተሰጠው መንግሥቱም ፍጻሜ የሌለው መንግሥት ነው አለ። ለዚህ ትንቢት ትርጉም ልባችንን እናንቃ በዘመን ለሸመገለው ዙፋን አመጡለት ያለው ስለ አብ መምጣት የፍርድ አደባባይ ነው። የእሳት ወንዝ በፊቱ ይፈሰሳል ያለው፡ በብድራት በሚፈርድባቸው ፊት ነው አይተው እንዲፈሩ ተመልክተውም እንዲያስቅሱ የሚፈስስ የጋጥአን ፍርዳቸው ነው። ያን ጊዜ የማይጠቅም ንስሐ የማያድገም ልቅሶ ይሆናል በሕይወታቸው ንስሐ አልገቡምና። ዳን፩፡፱ ዮሐ፩፡፱፩

፲፬

መጽሐፍም አምጥተው በእግዚአብሔር

ፊት ገለጡለት ያለው የጋጥአን የዕዳቸው መጽሐፍ ነው በዚህ ዓለም የሠሩት በዚያ ይገኛል በሥውርም የሠሩት በግልጥ ይነበባል። ያን ጊዜ ኃጢአቱን መሸሸግ የሚችል የለም የበደል መጽሐፍ ትከራ ከራዋለችና የሕይወት መጽሐፍንም ብቻዋን ገለጡለት ያለው የልዑል ቅዱሳን የድካማቸው መጽሐፍ ነው። በጎ ሥራቸው በሕይወት መጽሐፍ የተጻፈች ናት የሕይወት መጽሐፍ ብቻዋን መገለጧ የጻድቃን የገድላቸው መጽሐፍ ከጋጥአን የዕዳቸው መጽሐፍ ጋር አትደመርምና የጋጥአን መቆሚያቸው በስተግራ ነው የምትዘልፋቸውም የዕዳቸውም መጽሐፍ በግራ በኩል ናት። ጻድቃንም መቆሚያቸው በስተቀኝ ነው የምታወድላቸውም የሕይወት መጽሐፍ በስተቀኝ ናት፤ ለሰው የሚሰጠው በጎ ዋጋ ከእርሱ ጋር ሥራውም በፊቱ የተገለጠ ነውና። የሰው ልጅም መጥቶ በዘመን በሸመገለው ዘንድ ተቀመጠ ያለው እነሆ የወልድን መምጣትና በአባቱ ቀኝ በኩል የመቀመጡን ነገር ተናገረ። በዚህም አታስተውልምን፤ የአብና የወልድ በአንድ አደባባይ መቀመጥ እነሆ! በመንፈስቅዱስ መመርመር የሚሆን ወቀሳም አንዲት ናት፡ ጌታችን በወንጌል አጽናኙም መጥቶ ዓለምን ስለጽድቅና ስለ ኃጢአት ይፋረደዋል ስለ ጽድቅ አላመኑትና ስለ ኃጢአትም የዚህ ዓለም ገዢ ተፈርዶበታልና። እንተ ዝንጉ ዛሬም እስከ መቼም

ለዝ ዓለም፡፡አእምርኪ ኦ ረሲዕ ከመ ኢይትፈ ለጥ ጽምረተ ሥላሴ እምይእዜኒ ወእስከ ማእ ዜኒ፡፡ ፋሐ፲፮፡፭

፲፭ ወአመ ትስብእተ መለኮቱ ለወልድ ይቤ ላ ገብርኤል ለማርያም በእንተ መንፈስቅዱስ፡ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ላዕሊኪ፡ወበእንተ አብኒ ይቤ ወኃይለ ልዑል ይጸልሰኪ፡ወበእንተ ወል ድኒ ይቤ ወዘኒ ይትወለድ እምኒኪ ቅዱስ ወ እቱ ወይሰመይ ወልደ ልዑል፡፡ናሁኪ ሥላሴ ንበ ዝኒ፡፡ወበወስተ ፋርዳናሰኒ እንዘ ይጠመ ቅ ወልድ ስምዐ ኮነ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ ወእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወነበረ ዲቤሁ መን ፈስ ቅዱስ በርእየተ ርግብ፡፡ናሁኪ ሥላሴ ንበ ዝኒ፡፡ ማቴ፤፡፲፮ ሉቃ፩፡፱፭

፲፮ ወካዕበ መ ይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእርዳኢሁ ሑሩ ወስብኩ ውስተ ኩሉ አጽናፈ ዓለም ወእንዘ ታጠምቅምሙ በሉ በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ፡፡ እዘዘ ተጠምቆ በዘኢይትሊለይ ሥላሴ፡ አማገፀኑን ንበ ሥላሴ ዘአጥመቱን ወዘሂ መሀሩን አዕተቡን ስመ ሥላሴ እመሰ ተጠመቅን በሰመ ሥላሴ ነአምር ከመ በወደ ሥላሴ ንትሐተት፡፡ይቤ ለሊሁ እንዘ ይትዋቀሶሙ ለአይሁድ አኮ እን ዘአስተዋድ የከሙ ንበ አብ፡ ሀሉ ሙሴ ዘያስተዋድየከሙ ዘኢያሁ ትሰፈጩ፡፡እመሰኪ ኢይመጽእ አብ ምስለ ወልዱ በእርኪ ይክል ሙሴ አስተዋ ድጥቶሙ ለሕዝቡ ንበ አብ በእንተ ዘእኢምኑ በወልደ እግዚአብሔር ንበ ኢህሉ አብ፡፡ለእመ አልቦ ምጽአተ አብ አልቦ አስተዋድጥቱ ለሙሴ፡፡ ለእመ አልቦ አስተዋድጥቱ ለሙሴ፡፡አልቦ ዘለፋ አይሁድ፡፡ወለእመ አልቦ ዘለፋ አይሁድ ሕሰወ ረሰይክምም ለዘአይት ሐሰው ቃለ እግዚአብሔር፡፡ ማቴ፩፡፲፱ ፋሐ፩፡፱፭

፲፯ ወካዕበ ይቤ እግዚእን በወንጌል ዘሰ አምነኒ በገጽ ሰብእ አእምኖ እነኒ በገጽ አቡየ ዘበሰማያት፡፡ወዘሰ ክሕደኒ በገጽ ሰብእ እክሕደ እነኒ በገጽ አቡየ ዘበሰማያት፡፡ናሁኪ ተግህደ ምጽ አተ አብ በእፈ ወልዱ፡፡ እመሰ ኢህሉ ምጽአተ አብ እምኢይቤ ለዘአምነኒ በገጽ ሰብእ አእምኖ በገጽ አቡየ፡፡ወለዘክሕደኒ በገጽ ሰብእ እክሕደ በገጽ አቡየ ዘበሰማያት፡፡ ናሁኪ አስተርእየ ወእስ ተናጸረ ወልደ እግዚአብሔር በገጽ አቡሁ ምስለ ገጽ ዘየአምን ቦቱ በገጽ ሰብእ እንዘ የአምኖ በገጽ አብ ዘበሰማያት፡፡ወለዘሂ ክሕደ በገጽ ሰብእ እንዘ ይክሕደ በገጽ አቡሁ ዘበሰማያት፡፡ ወበእንተዝ ቃል አጥብቡ ሰማዕት ለሰዊን ስምዕ እንዘ ይትጓገሙ መጥባሕተ ወእሳተ ከመኢይክሐደሙ በገጽ አቡሁ

መች የሥላሴ አንድነት እንደማይለይ ዕወቅ፡፡ ፋሐ፲፮፡፭

፲፭ የወልድ መለኮት ሰው በሆነ ጊዜ ገብርኤል ስለ መንፈስቅዱስ ማርያምን መንፈስቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል ብሉ ነገሯ ታል፡፡ ስለ አብም የልዑል ኃይል ይጋርድሻል አላት ስለ ወልድም ካንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅም ይባላል እነሆ ሥላሴ በዚህ አሉ በፋርዳናሰም ወልድ ሲጠመቅ አብ የም ወደው ልጄ ይህ ነው ብሉ መሰከረ መንፈስቅ ዱስም በርግብ አምላል በራሱ ላይ ተቀመጠ እነ ሆ በዚህም ሥላሴ አሉ፡፡ ማቴ፤፡፲፮ ሉቃ፩፡፱፭

፲፮ ሁለተኛም ጌታ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ሂዱና በዓለም ዳርቻዎች ሁሉ አስተምሩ ስታጠምቁአቸውም በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስ ስም በሉ ብሉ በማይለይ ሥላሴ መጠመቅን አዘዘ፡፡ያጠመቁን በሥላሴ ዘንድ አደራ ስጠን ያስተማሩንም የሥላሴን ስም አስያዙን በሥላሴ ስም ከተጠመቅንበ በሥላሴ አደባባይ እንደምንመረመር እናውቃለን እርሱ ራሱ አይሁድን ሲወቅሳቸው ወደ አብ የምከ ሳችሁ እኔ አይደለሁም የሚከሳችሁ ተስፋ የም ታደርጉት ሙሴ አለ ብሉ ተናገረ፡፡ አብ ከልጁ ጋር ካልመጣ ሙሴ በእግዚአብሔር ልጅ ሰላ ላመኑ አብ በሌለበት ወገኖቹን ወደ አብ ይከ ሳቸው ዘንድ እንደምን ይቻለዋል፤ የአብ መም ጣት ከሌለ የሙሴም መካሰስ የለም የሙሴም መካሰስ ከሌለ የአይሁድ መወቀስ የለም የአይ ሁድ መወቀስ ከሌለ የማይታሰሰውን የእግዚ አብሔርን ቃል ሐሰት አደረጋችሁት፡፡ ማቴ፩፡፲፱ ፋሐ፩፡፱፭

፲፯ ዳግመኛም ጌታችን በወንጌል በሰው ፊት ያመነብኝን እኔም በሰማያት ባለ በአ ባቴ ፊት አምነዋለሁ አለ፡፡ በሰው ፊት የካደኝን እኔም በሰማያት ባለ አባቴ ፊት እክደዋለሁ አለ፡፡ እነሆ የአብ መምጣቱ በልጁ አንደበት ተገለጠ የአብ መምጣት ባይኖር በሰው ፊት ያመነብኝን እኔም በአባቴ ፊት አምነዋለሁ ብሉ በሰው ፊት የካደኝን በሰማያት ባለ በአባቴ ፊት እክደዋለሁ ባላለ ነበር፡፡ እነሆ የእግዚአብሔር ልጅ በሰው ፊት የሚያምንበትን በሰማያት ባለ በአብ ፊት ሲያምነው በሰው ፊት የካደውንም በሰማያት ባለ በአባቴ ፊት ሲክደው የአባቴን ፊት ከሰው ፊት ጋር አስተያየ እነጻጸረ ፡፡ ስለዚህም ቃል በሰማያት ባለ በአባቴ ፊት እንዳይክዳቸው

ዘበሰግደት፡ወዕዝራኒ ተሰለሎ ወይቤሉ ብተብሉ
 እግዚአብሔርን እመ ረከብከ ሞገሰ ቅድመ አዕይን
 ቲከ ንግር ለገብርከ በመኑ ትሔውጽ ዓለመከ
 ፡፡ወይቤሉ ቀዳሚሁሰ በወልደ እጋለ እመሕ
 ያው ወደጋሪሁሰ ለልዩ፡፡ወዘይቤሰ ነቢይ በመ
 ኑ ትሔውጽ ዓለመከ እንዝ ይፈትድ ግሕሠሠ
 በእንተ ምጽአተ እግዚአብሔር ውስተ ዓለም
 ወዘይቤሉሰ እግዚአብሔር ቀዳሚሁሰ በወልደ
 እጋለ እመሕያው በእንተ ምጽአተ ወልዱ ንበ
 ተሠግዖ፡፡ እስመ ወልደ እጋለ እመሕያው
 ይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር በከመ ይቤ
 ለሊሁ እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ
 እጋለእመሕያው ውለቱ፡፡ወካዕበመ ይቤ እስመ
 ኢመጽአ ወልደ እጋለ እመሕያው ከመ ይትለ
 አከም ዘእንበለ ዳእሙ ከመ ይትለአከ፡፡ወዓዲ
 ይቤ እስመ ኢመጽአ ወልደ እጋለ እመሕያው
 ከመ ይኩንና ለዓለም ዘእንበለ ዳእሙ ከመ
 ያሕይዞ ለዓለም፡፡ሱቱ፤፻፩ ግብ፤፱፻
 ግር፤፱፻

፲፰ ወዓዲ ይቤ ትራእይዎ ለወልደ እጋለ
 እመሕያው እንዝ ይነብር በየግን ኃይል ወይ
 መጽአ በደመና ሰግደ፡፡ዳንኤልኒ ይቤ ወመጽአ
 ወልደ እጋለ እመሕያው ወነበረ ንበ ብሉዩ መዋዕ
 ል፡፡ናሁኬ ኩሉን መጻሕፍት ይሰምዖሁ ወልደ
 እጋለ እመሕያው ለወልደ እግዚአብሔር፡፡ወለአብሰ
 ኢይሰምዖሁ ወልደ እጋለ እመሕያው እስመ ኢሰ
 ብሰ ሥጋሁ ለእጋለእመሕያው፡፡ወበእንተዝ ይቤሉ
 ለዕ ዝራ ቀዳሚሁሰ በወልደ እጋለ እመሕያው፡፡
 ዘንተ ይቤ በእንተ ምጽአተ ወልዱ፡፡ ወደጋሪሁሰ
 ለልዩ ይቤ በእንተ ምጽአተ ዚአሁ፡፡ናሁኬ ተረ
 ከበ ጥንቁቅ ፍና ምጽአቱ ለአብ፡፡ዳውሉሰኒ
 ይቤ ቀዳሚ ክርስቶስ ይእዜኒ ክርስቶስ አመ
 በምጽአቱ፡፡ወማገለቅቲሰ አመ ተወፊዩ እግዚ
 አብሔር መንግሥቱ አብ ወአመ ተሥዕረ
 ኩሉ ምክናን፡፡ወካዕበመ ነገረ ዮሐንስ አቡ
 ቀለምሲስ በእንተ ምጽአተ አብ ወወልድ ወይ
 ቤ ወእምዝ ርኢኩ ሰማየ ሐዲስ ወምድረ ሐዳ
 ሰ፡እስመ ሰለሰ ሰማይ ቀዳማዊ ወምድርኒ ቀዳ
 ማዊት ወባሕርኒ ተሥዕረት እንከ፡፡ወሰህገርኒ
 ቅድስት ሐዳስ ኢየሩሳሌም ርኢከዋ ወረደት
 እምሰማይ እምንበ እግዚአብሔር ድሉት ይእ
 ቲ ከመ መርዓት ሥርጉት ለምታ፡፡ ወሰማዕኩ
 ቃለ ዐቢዩ እምሰማይ ዘይብል ናሁ ቅድስቱ
 ለእግዚአብሔር ምስላ እጋለ እመሕያው ንደ
 ረት ምስሊሆሙ፡፡ወእመንቱኒ ይከውንዎ ሕዝ
 ቦ ወውለቱኒ ይከውኖሙ አምላኩሙ ወይሂሉ
 እግዚአብሔር ምስሊሆሙ ወምሲስል አንበዐ
 እም አዕይንቲሆሙ፡፡ወአልቦ እንከ እስመ ንሰፈ

ሰማዕታት ስለቱንና እሳቱን ታገለው ምስክር
 ለመሆን ዉከኑ፡፡ ዕዝራም ጌታዩ ሆይ እቤቱ
 በዓይኖቹህ ፊት ባለግልነትን አገኘቼ ከሆነ
 ዓለምህን በማን እንደ ምትገብኝ ለባሪያህ ንገረ
 ው ብሉ ጠየቀው፡፡እርሱም የመጀመሪያውን ባለ
 ው ልጅ ጌሰኛውን ገን እኔ ራሴ እጉብኝዋለ
 ሁ አለው፡፡ ነቢዩ ዓለምህን በማን ትጉብኝዋለህ
 ያለው ስለ እግዚአብሔር ወደ ዓለም መምጣት
 መመርመርን ሽቶ ነው፡፡ እግዚአብሔርም መጀ
 መሪያ በሰው ልጅ ያለው የልጁን ሰው ለመሆን
 መምጣት ነው እርሱ ራሱ የእግዚአብሔር ልጅ
 የሰው ልጅ ነውና እንዳለ የሰው ልጅ የእግ
 ዚአብሔር ልጅ ይባላልና፡፡ ሁለተኛም የሰው
 ልጅ ሲያገለግል እንጂ ያገለግሉት ዘንድ አል
 መጣምና አለ፡፡ ከእንደገናም የሰው ልጅ ዓለ
 ምን ሲያድነው እንጂ ሲፈርድበት አልመጣምና
 አለ፡፡ ሱቱ፤፻፩ ግብ፤፱፻ ግር፤፱፻

፲፰ ዳግመኛም የሰውን ልጅ በኃይል
 ቀኝ ተቀምጦ በሰማይ ደመና ሲመጣ ታዩታ
 ላችሁ አለ፡፡ ዳንኤልም የሰው ልጅም መጥቶ በዘ
 መን በሽመገለው ዘንድ ተቀመጦ አለ፡፡እነሆ መጻ
 ሕፍት ሁላቸው የእግዚአብሔርን ልጅ የሰው
 ልጅ ይሉታል፡፡አብን ገን የሰው ልጅ አይሉ
 ትም የሰውን ልጅ ሥጋ አለበሰምና፡፡ ስለዚህም
 ዕዝራን መጀመሪያ በሰው ልጅ አለው ይህን ስለ
 ልጅ መምጣት ተናገረ፡፡ ጌሰኛውን እኔ ራሴ አለ
 ስለራሱ መምጣት፤ እነሆ የአብ የመምጣት ነገር
 በጉላ በተረዳ ነገር ታወቀ፡፡ ጳውሎስ ትናንት
 ክርስቶስ ነው ዛሬም ክርስቶስ፤ በመምጣቱ ጊዜ
 በመዉረሻው እግዚአብሔር መንግሥትን ከአብ
 በተቀበለ ጊዜ ግዛትም ሁሉ በተሻረ ጊዜ ነው
 አለ፡፡ ሁለተኛም ዮሐንስ አብተለምሲስ ስለ አብና
 ስለ ወልድ መምጣት እንዲህ ብሉ ተናገረ
 ከዚህም በኋላ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር አየሁ
 ፊተኛው ሰማይና ፊተኛይቱም ምድር አልፏል
 ና፡፡ ባሕርም ከእንግዲህ ተሸራለች ቅድስት ሀገር
 አዲስቷ ኢየሩሳሌምንም ለባሏ እንደ ተሸለመች
 መሸራ ተዘጋጅታ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ
 ስትወርድ አየሁአት፡፡ ከሰማይም እነሆ የእግዚአ
 ብሔር ቅድስት ከሰው ልጅ ጋር በነርሱ ዘንድ
 አደረች እነርሱም ወገኖቹ ይሆኑታል እርሱም
 እምላካቸው ይሆናል እግዚአብሔር ከእነርሱ
 ጋር ይኖራል ከዓይኖቻቸውም እንገን ያብሳል
 ከእንግዲህ ሞትና ዋይታ ልቅሶና መከራ የለም
 ከእንግዲህ ወዲያ የተደመው ሥርዓት አልፏልና
 የሚል ድምፅ ሰማሁ በዙፋኑም የተቀመጠው
 እነሆ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ አለ፡፡ እኔም ይህ
 ቃል በእውነት የተነገረ የሚሆንም ነውና ጻፍ

ዘቀዳሚ ሥርዓት ወይቤ ዘይነብር ዲበ መንበሩ ናሁ እገብር ኩሎ ሓዲሱ፡፡ወይቤለኒ ጸሐፍ እስመ ዝንቱ ቃል እሙን ዘበጽድት ውለቱ ዘይከውን ፡እስመ እነ ውለቱ አልፋ ወእ ወእነ ተዳግዊ ወደ ኃራዊ፡፡ ወእንሰ ለዘጸምእ እሁብ ይሰተይ እምነቅዐ ሕይወት በከንቱ፡፡ ወዘሰ ሞእ ይወርሶ ለዝንቱ ወእ ከውና አምላኩ ወውእቲኒ ይከውኑኒ ውሉድየ፡፡ ወእለሰ ይፈርህዎ እንዘ የአምኑ ወያጌምኑ ርእሶሙ ወይቀትሉ ወይዜ ምዉ ወይገብሩ ሥራየ ወያመልኩ አማልክተ ወኩሎ ሐሰተ ይከውናሙ ምንዳቢሆሙ ገዝም ዘእሳት ወተይ ወዝንቱ ዳግም ሞት፡፡ ዳንጂ፡፱

፲፱ መጽሐፈ ፩ እምነ አልክቱ መላእክት እለ ይጸውሩ ፯ ጽዋዓተ እለ ምሉአን ፯ መቅ ሠፍታተ ደኃርያተ፡፡ ወተናገረ ምስሌየ ወይቤ ለኒ ነዓ አርእይክሃ ለመርዓት ለብእሊተ በግ ዑ፡፡ወወሰደኒ መንፈስ ውስተ ደብር ዐቢይ ወነ ሞኅ ወእርአየኒሃ ለሀገር ቅድስት ኢየሩሳሌም እንተ ትወርድ እምሰማይ እምገብ እግዚአብ ሔር ወስብሐተ እግዚአብሔር ሳዕሌሃ፡ ወከዋክ ብቲሃኒ ይመስሉ ከመ ዕንቀ ክቡር ወጽዕዱት ከመ ባሕርይ ወዐቢይ አረፍታ ወነሞኅ ጥቅማ ፡፡ወባቲ ፲ወ፪ አናቅጽ ወውስተ ፲ወ፪ አናቅጽ ፲ወ፪ መላእክት፡፡ወጽሑፍ አስማተ ፲ወ፪ ሕዝ በ እስራኤልውስተ አንቀጸ ጽባሐውያን ፫፡፡፲ወ፪ መሠረ ታቲሃ ለአረፍተ ሀገራ ወጽሑፍ ውስቲቶን አ ሰማተ ፲ወ፪ ሐዋርያተ በግዑ፡፡ወዝክቲኒ ዘይ ትናገር ምስሌየ ይጸውር ሕለተ አምጣነ በዘ ቡቱ ይሚጥና ለይእቲ ሀገር ወለእናቅጺሃ ወለአ ረፋቲሃ፡፡ወርብዕት ይእቲ ሀገር በአምጣነ ኑኃ ወግድግ፡፡ወመጠና ለይእቲ ሀገር በውእቱ ሕ ለት ወኮነ አምጣኒሃ ፲ወ፪፫ ኑኃ ወግድግ ወቆ ማኒ ዕሩይ፡፡ወእምዝ መጠነ አረፋቲሃ ፫፵ወ፪ በእመተ ሰብእ ፩ በእመተ መልአክ፡፡

፩ ወውስተ ርእሰ አረፋቲሃ ለይእቲ ሀገር በዕንቄ ኢያሰጲድ ወትመስል ሀገራ ከመ ዘበ ወርቅ ንጉሕ ግብረታ፡፡ወመሠረተ አረፍተ ሀገራ ከመ ግህወ ጸዓዳ ዘሥርገው በኩሉ ዕንቀ ክቡር፡፡ወቀዳግዊት መሠረት ዘኢያሰጲድ፡፡ ወካልዕት በሰንፔር ፡ወማልሊት በኬልቂዶን፡፡ ወራብዕት በዘመረግድ፡፡ወኃምስት በሰርዶንክስ፡፡ ወሳድሊት በሰርዶዶን፡፡ ወሳብዕት በክርስቲሉቤ ወሳምንት በቢረሌ፡፡ወታሰዕት በወራውሬ፡፡ ወዓሥርት በክርስቲሰስ፡፡ወእንተ ዐሥሩ ወእሐቲ በያክንት ወእንተ ዐሥሩ ወክልዓ በአሜትስጢስ፡፡ ወዴዴያቲሃኒ ፲ወ፪ በዐሥሩ ወክልዓ ባሕርይ ለለ፩ ዴዴ አሐቲ ባሕርይ፡፡ወጽጉ ሀገራ ከመ ወርቅ

እኔ አልፋ እና አሜጋ ነኝ እኔም ፊተኛውና ኋለኛው ነኝ እኔም ለተጠማው ከሕይወት ምን ጭ ይጠጣ ዘንድ ያለ ዋጋ እስጠዋለሁ፡፡ ድል ለነሣውም ይህን ይወርሰዋል አምላኩ እሆነዋለሁ እርሱም ልጄ ይሆንልኛል፡፡ እያመኑ የፈሩት ግን ራሳቸውንም የሚያረክሱ የሚገድሉ የሚያመ ነዝሩ መተት ሥራይም የሚያደርጉ ጣዖትንም የሚያመልኩ ሐሰት የሆነውንም ሁሉ የሚናገሩ ፍዳቸው እሳትና ዲን ያለበት ገሃነም ይሆናል ይህም ሁለተኛ ሞት ነው፡፡ ዳንጂ፡፱ ዕብ፲፡፰ ራእ፩፩፡፩፫፩

፲፱ በኋላኞቹ ሰባት መቅሠፍቶች የተሞሉ ሰባት ጽዋዎችን ከያዙ ከእነዚያ መላእክት አንዱ መጣ፤ከእኔም ጋር ተነጋገረ የበ ጉን ሚስት መሽራይቱን አሳይህ ዘንድ ና አለኝ መንፈስም ወደ ረጅም ተራራ አወጣኝ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ የምትወርድ ቅድስት ሀገር ኢየሩሳሌምን አሳየኝ የእግዚአብሔርም ክብር በእርሷ ላይ አለ ከዋክብቶቿም የከበረን ዕንቀን ይመስላሉ፡፡ አንደ ዕንቀም ነጭ ናት ግድግዳዋ ታላቅ ነው ግንቧም ረጅም ነው አሥራ ሁለት ደጃፎች አሏት በአሥራሁለቱም ደጃፎች አሥራ ሁለት መላእክት አሉ የአሥራ ሁለቱም የእስራ ኤል ወገኖች ስም ተጽፏል፡፡ ሦስት በስተም ስራቅ ባሉ ደጃፎች ሦስት በስተምዕራብ ባሉ ደጃፎች፤የሀገሪቱም ግድግዳ መሠረቶቿ አሥራ ሁለት ናቸው የዐሥራ ሁለቱም የበጉ ሐዋርያት ስም በውስጣቸው ተጽፏል፡፡ ይህም ከእኔ ጋር የሚነጋገረው ያችን ከተማ ደጃፎቿን ግድግ ዳዎቿን ይሰክበት ዘንድ ዘንግ ይሟል፡፡ ከተማ ይቱም በርዝመቷም በወርዳም አራት ጎን ናት፡፡ ከተማይቱንም በዚያ ዘንግ ለካት መጠኗም ርዝ መቷና ወርዳ አሥራ ሁለት ሺህ ምዕራፍ ሆነ ቁመቷም እኩል ነው፡፡ ከዚህ በኋላ ግድግዳ ዎቿን ለካ በሰው ክንድ አንድ መቶ አርባ አራት በመልአክም ክንድ አንድ ሆነ ፡፡ ራእ፩፩፡፱-፲፯

፩ በከተማይቱም በግድግዳዎቿ ራስ ላይ የኢያሰጲድ ዕንቀ አለ፤ከተማይቱም በጠራ ወርቅ እንደተሠራች ትመስላለች የከተማይቱም ግድግዳ መሠረት በከበረ ዕንቀ ሁሉ እንዳጌጠ ነጭ መቅረዝ ነው፡፡ ፊተኛዋም መሠረት የኢያሰጲድ ሁለተኛይቱ የሰንፔር ሦስተኛይቱ የኬልቂዶን አራተኛይቱም የመረግድ እምስተኛ ይቱ የሰርዶንክስ ስድስተኛይቱ የሰርድዮን ሰባተኛይቱ የክርስቲሉቤ ስምንተኛይቱ የቢረሌ ዘጠነኛይቱ የወራውሬ ዓሥረኛይቱ የክርስቲሰስ አሥራ አንደኛው የያክንት አሥራ ሁለተኛው የአሜትስጢስ ነው፡፡አሥራ ሁለቱ ደጃፎቿም በአሥራ ሁለት ዕንቀ ያጌጡ ናቸው እያንዳን ዱም ደጅ በአንዲት ዕንቀ የተሠራ ነበር፡፡የከተ

ንጹሕ ዘያጽድል እንተ ውሰጡ ግህው። ወኢር ኢኩ ጽርሐ እስመ እግዚአብሔር ዘኩሎ ይመልክ ውስተ ጽርሐ መቅደሱ ወበገዑ። ራከ፩፥፲፭-፳፪

፳፩ ለቡ ሊተ ኦ አብድ ነገረ ገቡ፡፡ ገቡ፡፡ ለአቡቀለምሲስ ገብ ገጽ መጽሐፍ ዘላዕሉ ይቤ ወእ ምዝ ርኢኩ ሰማየ ሐዲስ ወምድረ ሐዲስ እስመ ሰሰለ ሰማይ ቀዳማዊ ወምድርኒ ቀዳሚት ወባሕርኒ ተሰዕረት እንከ። ወሀገርኒ ቅድስት ሐዲስ ኢየሩሳሌም ርኢክዋ ወረደት እምሰማይ እም ገብ እግዚአብሔር። ናሁኪ ነገረክ ዘከመ ሰሰለ ሰማይ ቀዳማዊ ወምድርኒ ቀዳማዊት ወዘከመ አስተርአየ ሰማይ ሐዲስ ወምድርኒ ሐዲስ። ወዘከመ ወረደት ኢየሩሳሌም እምሰማይ ዲበ ምድር እንተ ይእቲ ጽርሐ መቅደሱ ለእግዚ አብሔር ወማገደረ ቅድሳቲሁ ለሰቡሐ እስራኤል። ወእምዝ ነገረ ሥነ ሕንጻሃ ወአምጣኑ ኑጋ ወግድማ። ወአእባነ ባሕርይ ዘውስተ እናቅጺሃ ወእምዝ ይቤ ወኢርኢኩ ጽርሐ እስመ እግዚ አብሔር ዘኩሎ ይመልክ ውስተ ጽርሐ መቅደሱ ወበገዑ። ሀገራሰ ኢትፈቅድ ፀሐየ ወወርኅ ከመ ያብርሁ ላቲ እስመ እግዚአብሔር ያበርህ ላቲ ወማገቶት በገዑ። ርኢኪ ርደተ ኢየሩሳሌም እምላዕሉ ገብ ታሕቲ ምስለ አብ ወወልዱ። እስመ አቅደመ ረአዩ ገቡ፡፡ ገቡ፡፡ ነገረ ሥላሴሆሙ ለሰማያት ወምድር። ወእምዝ አትለወ ምጽአተ ኢየሩሳሌም ምስለ እግዚ አብሔር ወበገዑ። መኑ ውእቲ እግዚአብሔር ዘእንበለ አምላክነ ወመኑ ውእቲ በገዑ ዘእንበለ አማኑኤል ዘኢይትፈለጥ እምህላዌ አቡሁ ።

፳፪ ተገፈርኪ ኦ ረሲዕ ወደይ እደክ ውስተ አተከ። አእምር ከመ እመ ሀለዉ ምእ መናኒክ ዘተሠውጠ ሕምዝ ትምህርትክ ውስተ ልቦሙ ይብሉኒ ሶበሰ ሀሎ ቤቱ ውእቲኒ እም ተናገረ እምዝ ዘየዐቢ። ወአነሂ እብሎሙ እመ ሰኪ ቦቱ እምቃለ መጻሕፍት ዘይነገር በእንተ ኢመጸአ አብ ለምንትኪ አዕቀፀኒ በነገረ ጉሕሉት ወኢጸገዐ ለዕድሜ መዋዕል በዘአደመነ ገጉሥ። ገደጋ ለገጽ መጽሐፍ ወነዐወኒ በነገረ ጉሕሉት። ወእመኒ ትብሉ ውእቲሰ ምውት ወአንተሰ ሕያው መኑኪ ይትዋሥእክ ወአነሂ እብለክሙ ዝኒ ፍትሐ ኩነኒሁ ለእግዚአብሔር ውእቲ። ሎቲሰ እፍጠነ እግዚአብሔር አሕጉሎቶ ከመ ኢይድብያ ለቤተክርስቲያን በከመ አስተፋጠነ ሞተ ገዕድሰ። ሊተሰ ፀንሐኒ እግዚአብሔር እስከ እነገር ዘለፋ ሃይማኖቱ ወእስተጻገሞ ለመሀይምናን በቃለ መጻሕፍት ዘተወፈይኩ እምነቢያት ወሐዋርያት።

ማይቲ አደባባይ ጥሩ ብርሃኑ የሚመስል የጠራ ወርቅ ነበር። አዳራሽ አላየሁም ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔርና በጉ በመቅደሱ አዳራሽ አለና። ራከ፩፥፲፭-፳፪

፳፩ አንተ ሰነፍ ከላይ በተነገረው የመጽሐፍ ክፍል የአቡቀለምሲስን የምሥጢርችን ነገር አስተውልልኝ። ከዚህ በኋላ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር አየሁ ፊተኛው ሰማይ ፊተኛይቱም ምድር አልፏልና ባሕርም ከእንግዲህ ተሸራሰች፤ ቅድስቲቱ ከተማ አዲሲቷም ኢየሩሳሌም ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ አለ። እነሆ ፊተኛው ሰማይ ፊተኛይቱም ምድር እንዳለፈች አዲስ ሰማይና አዲስ ምድርም እንደታየ ኢየሩሳሌምም ከሰማይ ወደ ምድር እንደወረደች ነገረህ ይህችውም የእግዚአብሔር የመቅደሱ አዳራሽ የእስራኤልም ቅዱስ የቅድስናው ማደሪያ ናት። ከዚህም የሕንፃዋን ማማር የርዝመቷንና የወርዳን መጠን በደጃፎቿም ላይ ሰላላት የከበሩ ደንጊያዎች ተናገረ። ከዚህም አዳራሽ አላየሁም ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔርና በጉ በመቅደሱ አዳራሽ አለና፤ ከተማይቱም ያበሩላት ዘንድ ፀሐይና ጨረቃን አትሻም እግዚአብሔር የበጉም መብራት ያበራላታልና አለ። የኢየሩሳሌምን ከአብና ከልጁ ጋር ከላይ ወደ ታች መውረድ ተመልከት ምሥጢራትን ያየ እርሱ ለሰማያትና ለምድር የሦስትነታቸውን ነገር አስቀደመ ከዚያም የኢየሩሳሌምን ከእግዚአብሔርና ከበጉ ጋር መምጣት አስከተለ። ከአምላካችን በቀር እግዚአብሔር ማን ነው ከአባቱስ ህልውና ከማይለወጥ ከአማኑኤል በቀር በጉ ማን ነው።

፳፪ ዝገጉ ሆይ እፈር እጅህንም በአፍህ ላይ አኑር የትምህርትህ መርዝ በልባቸው ውስጥ የተሠራጨ ተከታዮችህ ቢኖሩ ኖር ቤቱ ቢኖር ከዚህም የሚበልጥ በተናገረ ነበር እንደሚሉኝ ዐውቃለሁ። እኔም ከመጻሕፍት ቃል ስለአብ አለመምጣት የሚናገር ካለው በሽንገላ ቃል ስለምን አስናከለኝ ንጉሥ በቀጠረን ዕድሜ ጊዜ ለምን አልቆየም፤ የመጽሐፍን ገጽ ተዋት እኔንም በሽንገላ ቃል አጠመደኝ እላቸዋለሁ። እርሱ ሞቷል አንተ ግን በሕይወት አለህ ማን ይመልስልህል ብትሉኝ እኔም ይህ የእግዚአብሔር ፍርዱ ነው እላችኋለሁ። ቤተክርስቲያንን ከትቢያ እንዳይጥላት የንስጥርሰን ሞት እንዳፋጠነ የእርሱን ጥፋት አፋጠነ። እኔ ግን የሃይማኖቱን ዘለፋ እስከናገር ምእመናንንም ከዚያችን ከሐዋርያት በተቀበልሁት የመጻሕፍት ቃል እስከጠረቃቸው ድረስ እግዚአብሔር አቆየኝ።

፳፫ ወእመሂ ትብሉኒ አንተሂ ትመውት ከግሁ፡፡ወእነሂ እብለከሙ እሰመ ኢሠርዐ ሊተ እግዚአብሔር ሕይወተ ከመ መላእክት ከመ ኢይጥዐሞ ለሞት አላ ጸንሐኒ እስከ እነግር ዘለፋሁ ለዘክሕደ ምጽአቶ ዝ ውእቱ ዓትምየ፡፡ ወእምይእዚሰ ይግበር እግዚአብሔር ዘይዴድሞ በቅድመ አዕይንቲሁ፡፡ በከመ ይቤ ሕውሱስ እመኒ ሐየው፤ ለእግዚአብሔር ነሐዩ ወእመኒ ንመውት ለእግዚአብሔር ንመውት ፡፡እንክሰኪ እብል ጸዋዕክም ለእግዚአብሔር ወተሰጥወኒ ንሠሥክም ወረከብክም ጉድጉ ድኩ ወተርገወ ሊተ፡፡ ወእመሂ ፈለሰኩ እምዝ ዓለም አኮ ዘይከውን ንግደተ ቤቱ ውእቱሰ ይቀውም ንበ ዘክሕደ ምጽአቶ ወእንሰ አቀውም ንበ ዘእ መንኩ ቦቱ፡፡ መዝ ጭ፣፫ ርሚ፲፱፥፭

፳፬ አልቦ እንከ ዘተንሥኦ እምቅድ መዝ ዕልው ዘከመ ቤቱ፡፡ወሰብልያናሰኒ ተሰ ምዩ ዕልው በእንተ ዘተሰሐ ጽምረተ ሥላሴ፡፡ አቡርዮስኒ በእንተ ዘዘረወ፡፡አርጌንሰኒ በእንተ ዘመሀረ ሐሃ፤ ወልድ እም አብ፡፡ወፎጢናሰኒ በእንተ ዘአስተደገረ ሀላፄ መለኮተ ወልድ እመለኮተ አብ፡፡አርዮስኒ ወንስጥርስ ወመ ንኪየን ወአፍቲክስ ልዮን ወማገበረ ኬልቄዶን ተሰምዩ ዕልዋን በእንተ ዘንበቡ ጽርፈተ ሳዕለ ወልደ እግዚአብሔር፡፡ወለቢቱሰ ሰመይ ናሁ ዕልወ በእንተ ዘክሕደ ምጽአተ አብ፡፡ በከመ አብ ይሰመይ አበ ለኩሉ ለዘይገብር ውናዩ ወከማሁ ለቢቱኒ ንሰምዮ አበ ለረሲዓን ወርእሰ ለዕልዋን፡፡ወንብሎ እንከ አበ ስሕተት ወአበ ሐሰት አበ ጉሕሉት ወአበ ትምይንት አበ ዓመፃ ወአበ ጽልሑት አበ በቀል ወአበ ቂም ወቅን ዓት፡፡ወልዱ ለሰይጣን ወእኑሆሙ ለአጋንንት ወአቡሆሙ ለከሐድያን ወመምህርሙ ለመናፍቃን፡፡አስካሉኒ አስካለ ሐሞት ወሕምዝ አፍዖት ወይኑ፡፡ወቀም፡፡ኒ መሪር ወሞጺሕቱኒ ደመ ዕንሰታር፡፡እሰመ ከመ ዓጺደ ወይን ሰዶም ዓጺደ ወይኑ ወሐረጉኒ እምነ ነሞራ፡፡

፳፭ ንግግር እንከ በእንተ ፍና ምጽ አቱ ለወልደ እግዚአብሔር እሰመ ሠላስ እማ ንቱ፡፡ቀዳሚ ንበ ንጽሕት ድንግል ለተሠግ ም፡፡ወዳገም ከመ ይትበቀሉ ለሐሳዌ መሲሕ ወለእለ ተገትሙ በማገተመ ዚአሁ ወእምዝ ይገብር ምሳሐ ለቅዱሳን ልዑል፡፡በከመ ይቤ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ወይቀውም ሎሙ ውእቱ በገዕ ውስተ ደብረ ጽዮን፡፡ወበእንተ ሠላስ ፍና ምጽአቱ ዜነወ ሕውሱስ ፈልፈለ

፳፫ አንተም እንደርሱ ትሞታለህ ብተሉኝ እግዚአብሔር እንደ መላእክት ሞትን እንዳልቀምሰው ሕይወትን አልፈጠረልኝም መምጣቱን የካደ የእርሱን ዘለፋ አስክነግር አቆ የኝ እንጂ አትሜ ይህ ነው ከእንግዲህስ እግዚአብሔር ሕውሱስ በሕይወት በንፍር ለእግዚአብሔር ነን ብንሞትም ለእግዚአብሔር እንሞታለን እንዳለ እግዚአብሔር በዓይኖቹ ፊት የወደደውን ያድርግ ከእንግዲህ እላለሁ እግዚ አብሔርን ጠራሁት መለሰልኝም ፈለግሁት እገኝ ሁትም አንኳኳሁ ተከፈተልኝም ከዚህም ዓለም ባልፍ አካሄዴ እንደ ቤቱ አካሄድ የሚሆን አይደለም እርሱ መምጣቱን በካደው በእርሱ ፊት ይቆማል እኔ ንን ባመንሁበት በእርሱ ፊት አቆማለሁ፡፡ መዝ ጭ፣፫ ርሚ፲፱፥፭

፳፬ እንግዲህ ከዚህ በፊት የተነሣ እንደ ቤቱ ያለ ከህዲ የለም እኮን ሰብልያናሰም በሥላሴ አንድነት ላይ ሰለጩመረ ከህዲ ተባለ አቡርዮስም ስለ በተነ፣ አርጌንሰ የወልድን ከአብ ማነስ ስላስተማረ ፎጢናሰም የወልድን መለኮት ህልውና ከአብ መለኮት ወደ ጎላ ሰላደረገ አርዮስና ንስጥርስ መንኪዮንና አፍ ቲክስ ልዮንና የኬልቄዶን ማገበረተኞች በእግ ዚአብሔር ልጅ ላይ ስድብን ስለተናገሩ ከህ ዲዎች ተባሉ፡፡ ቤቱንም የአብን መምጣት ስለካደ ከህዲ ብለን ጠራነው፡፡ አብ በጎ ለሚያ ደርግ ሁሉ አባት እንደሚባል እንዲሁ ቤቱንም የዘንጉዎች አባት የከህዲዎችም ራስ እንለዋለን ከእንግዲህም የሰህተት አባት የሐሰት አባት የሽንገላ አባት የመተንኳኩል አባት የዓመፃ አባት የተንኮል አባት የበቀል አባት የቂምና የቅናት አባት የሰይጣን ልጅ የአጋንንት ወንድ ማቸው የከህዲዎች አባታቸው የመናፍቃን መምህራቸው ብለን እንጠራዋለን፡፡ ፍሬው የሐሞት ፍሬ ወይኑ የእፋኝት መርዝ ነው፡፡ ፍሬው የሚገመዝዝ ወይኑም የአሬት ደም ነው የወይን ቦታው እንደ ሰዶም የወይን ቦታ ሐረጉም ከገሞራ የተገኘ ነውና፡፡

፳፭ እንግዲህስ ስለ እግዚአብሔር ልጅ አመጣጡ እንናገር ሦስት ናቸው መጀ መሪያ ሰው ለመሆን ወደ ንጽህት ድንግል መጣ ሁለተኛም ሐሳዌ መሲሕንና በማገተሙ የታተ ሙትን ሊበቀል ይመጣል ከዚህም በጎላ ለልዑል ቅዱሳን ምሳ ያደርጋል የሐንክ አቡቀለምሲስ በንም በጽዮን ተራራ ላይ ይቆማቸዋል እን ዳለ፡፡ ስለ ሦስተኛው አመጣጦቹ የጥበብ ምንጭ ሕውሱስ ተናግሯል፡፡ ስለ መጀመሪያይቱ

ጥበብ፡፡ በእንተ ቀዳሚት ምጽአቱ ይቤ ወመ
 ጽሐ እምዘርሐ ዳዊት በሥጋ ሰብእ፡፡ ወካዕበመ
 ይቤ እንዝ ይፈክር በቃለ ሰላም ለመኑ እመ
 ላእክት ይቤሉሙ እምእመ ኮነ ወልድየ አንተ
 ወእነ ዮም ወለድኩከ፡፡ ወካዕበ ይቤ እነ እከው
 ና አባሁ ወውእቱኒ ይከውነኒ ወልድየ፡፡ ወበ
 መትልወ ዝንቱ ቃል ይቤ ጳውሎስ ወአመ ካዕ
 በ ፈነም ለበኩሩ ውስተ ዓለም ይቤ ወይስገዱ
 ሎቱ ኩሎሙ መላእክተ እግዚአብሔር፡፡ ዘን
 ተስ ይቤ በእንተ መንግሥተ ደብረ ጽዮን፡፡
 ለእለሰ ይብሉ አልቦ ምሳሐ ደብረጽዮን መሐ
 ልኩ እደሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ከመ አልቦሙ
 መክፈልተ እምሳሕ ዘ፲፫ ዓመት በከመ ይቤ
 በመዝሙር ዘአበያ ለበረከት ትርሕቅ እም
 ኔሁ፡፡ መዝ፪+፮፡፫፩+፲፮ ርግ፩+፩ ዕባ፩+፩ ፤

፳፮ ጳውሎስኒ ነገረ በእንተ መንግ
 ሥተ ደብረ ጽዮን ወይቤ ወአመ ይትነሥኡ
 ምውታን እለ በክርስቶስ ይቀድሙ ፡፡ ወእምዝ
 ንሕነ እለ ሕያዋን ተረፍነ ይመሥጡን በደመ
 ና ከመ ንትቀበሉ ለልዑል ወነህሉ ዘልፈ ኀበ
 እግዚእነ፡፡ በእንተ ምንትኪ ይቤ ጳውሎስ እለ
 በክርስቶስ ይቀድሙ፡፡ ነገረኪ በሊሐ ኀሊና ወበ
 ሊሐ ልሳን ከመ ይቀድም ትንሣኤ ለእለ ይደ
 ልዎሙ ምሳሐ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ወዘይቤሰ
 ወእምዝ ንሕነ እለ ሕያዋን ተረፍነ ይመሥ
 ጡን በደመና ከመ ንትቀበሉ ለልዑል፡፡ ዘን
 ተኒ ነገረ በእንተ ዘህለዎሙ ይትመሠጡ በደ
 ሙና ከመ ይኩኑ ሱቱፋኑ ለምሳሐ ደብረ ጽዮ
 ን፡፡ አኮስ ዘጥዕመ ሞተ ጳውሎስ አሳ ሕይወተ
 ዚአሁ ይሬሲ ሕይወቱሙ ለእለ ህለዎሙ
 ይትመ ሠጡ ሕያዋኒሆሙ በከመ ይቤ ለሊሁ
 ንሕነሰ ንመውት ከመ አንትሙ ትሕየዉ፡፡
 ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ፪ ይሰክቡ ውስተ
 ፩ አራት ፩ ይነሥኡ ወካልዎ የጎድጉ፡፡ እለሰ
 ውስተ ፩ አራት ይሰክቡ ፪ እምጻግ ዓለም፡፡
 ል፩ ይመሥጥዎ በእንተ ዘይደልዎ ምሳሐ
 ደብረ ጽዮን ወለ፩ ዕደው አብፅልት እሙንቱ
 ጌለ ዕሩፋን የጎድግዎ በእንተ ዘኢይደልዎ፡፡
 ጌመሰ ኮነ ፩ አራቱሙ ኢኮነ ምገባርሙ፡፡
 ወካዕበመ ይቤ ክልዲቲ የጎርጸ ውስተ አሐቲ
 ግንረጽ አሐተ ይነሥኡ ወካልዕታ የጎድጉ፡፡
 ይነሥእዎ ለዘይደልዎ ምሳሐ ደብረ ጽዮን ወየ
 ጎድግዎ ለዘኢይደልዎ፡፡ እመሰ ኮነ ፩ ጻግሆን
 ጌኮነዕሩየ ሥነ ምገባርጉ፡፡ ወዓ ዲመ ይቤ ፪
 ይሂልው ውስተ አሐቲ ገራ ህት ፩ ይነሥኡ
 ወካልዎ የጎድጉ መስተ ገብራን እሙንቱ ለ፩

ለመጣጡ በሰው ሥጋ ከዳዊት ዘር መጣ አለ፡፡
 ሁለተኛም በሰላም ቃል ሲተረጉም ከሆነ ደምር
 ከመላእክት ወገን ማንን አንተ ልጅ ነህ እንም
 ዛሬ ወለድህህ አለው ሁለተኛም እኒ አባቱ
 እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆንልኛል አለ፡፡
 ከዚህም ቃል በማያያዝ ጳውሎስ ዳግመኛም
 በኩሩን ወደ ዓለም በላከው ጊዜ የእግዚአብሔር
 መላእክት ሁላቸው ይሰገዱለታል አለ ይህንን
 በጽዮን ተራራ ስለሚገለጥ መንግሥቱ ተናገረ፡፡
 በጽዮን ተራራ ምሳ የሰም ለሚሉት ጻዊት
 በመዝሙር በረከትን እገቢኝ ያለ ከእርሱ ትራት
 እንዳለ ከሺህ ዓመት ምሳ እድል ፈንታ
 እንደሌላቸው በኢየሱስ ክርስቶስ እጅ ማልሁ፡፡
 መዝ፪+፮፡፫፩+፲፮ ርግ፩+፩ ዕባ፩+፩ ፤

፳፯ ጳውሎስም ስለ ድብረ ጽዮን
 መንግሥት በክርስቶስ አስቀድመው የሞቱ
 በሚነሡ ጊዜ በሕይወት የቆዩን እኛን ልዑልን
 እንተበለው ዘንድ በደመና ይነጥቁናል ለዘላለምም
 በጌታችን ዘንድ እንኖራለን ብሎ ተናገረ፡፡
 ጳውሎስ ስለምን በክርስቶስ የሞቱ አስቀድመው
 ይነገሉ አለ፤ ኀሊናው የተሳለ አንደበቱም ስል
 የሆነ እርሱ የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳ ለሚገባቸው
 ትንሣኤ እንደሚቀድም ተናገረ፡፡ ከዚህም በኋላ
 በሕይወት የተረገ እኛን ልዑልን እንተበለው
 ዘንድ በደመና ይነጥቁናል አለ፡፡ ይህንንም
 በጽዮን ተራራ ምሳ የሚሳተፉ ሲሆኑ በደመና
 ይነጠቁ ዘንድ ስላላቸው ሰዎች ተናገረ፡፡
 ጳውሎስ ሞትን የተመሰ አይደለም የርሱን
 ሕይወት በሕይወታቸው ይነጠቁ ዘንድ ላላቸው
 ሰዎች ሕይወት አደረገ እንጂ፡፡ እርሱ ራሱ እኛ
 ንን እናንተ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ እንሞታለን
 እንዳለ፡፡ ጌታችንም በወንጌል ሁለት ሰዎች
 በአንድ አልጋ ይተኛሉ አንዱን ይወስዱታል
 ሁለተኛውንም ይተዋሉ አለ፡፡ በአንድ አልጋ ላይ
 የሚተኙት ከዓለም ድካም ያረፉ ሁለት ባሌጠጎች
 ናቸው አንዱን የጽዮን ተራራ ምሳ ስለሚገባው
 ይነጥቁታል ሁለተኛውንም ስለማይገባው
 ይተወታል አልጋቸው አንድ ቢሆንም ሥራ
 ቸው አንድ አልሆነም፡፡ ሁለተኛም ሁለት ሴቶች
 በአንድ ወፍራ ይፈጫሉ አንዱን ይወስዱሉ
 ሁለተኛይቱንም ይተዋሉ አለ፡፡ የደብረ ጽዮን
 ምሳ የተገባትን ይወስዷታል ያልተገባትን ንግ
 ይተወላታል፡፡ ድካማቸው አንድ ቢሆንም በጎ
 ሥራቸው የተካሄደ አልሆነምና፡፡ ዳግመኛም
 ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ይውላሉ አንዱን
 ይወስዱሉ ሁለተኛውን ይተዋሉ አለ፡፡ ገበሬዎች
 ናቸው አንዱን የደብረጽዮን ምሳ ስለሚገባው
 ይነጥቁታል አንዱን ንግ ስለማይገባው ይተ
 ወታል፡፡ ለእርሻ ሥራ ማገልገልቸው አኩል

ይመስጥዎ በእንተ ዘይደልዎ ምሳሐ ደብረ ጽዮን ወለጃ የገድግዎ በእንተ ዘኢይደልዎ፡፡ እመሰ ኮነ ዕሩዩ ተቀንዮቶሙ ለተግባረ ገራውህ ኢኮነ ዕሩዩ ተቀንዮቶሙ ለተግባረ ምግባረ ሠናይ፡፡ ማቴጃ፬ ቃል ይቀርጽ፡፤፭ ይተሰቅ፡፤፮

፳፮ አእምሮኬ ወለብዉ ከመ ይት መሰጡ ሕያዋኒሆሙ እለ አስመርዎ ለልዑል ከመ ይኩኑ ሱቱፋኑ ለምሳሐ ደብረ ጽዮን ፡፡ ወእምድረዝ ይቤ ጳውሎስ ወእለሂ ተረፍኑ ይመስጡኑ በደመና ከመ ንትቀበሎ ለልዑል ወነህሉ ዘልፈ ኅበ እግዚእነ፡ወእምዝ አትለወ ወይቤ ወይእዜኒ መሀሩ ቢጸክሙ ዘንተ ነገረ፡ በእንተሰ ዕለቱ ወዕድሚሁ ወጊዜሁ አጎዊኑ ኢይትፈቀድ ንጽሐፍ ለክሙ ለሊክሙ ተአ ምሩ ጥዩቀ ከመ ዕለተ እግዚእነ ከመ ሰራቂ ሌሊተ ይውከውን ምጽአቱ አመይብሉ ዳኅን ወሰላም ወግብተ ይመጽአሙ ተሠርዎ ከመ እንተ ፅንሱት እንተ ይመጽአ ማሕምም፡፡ ዘን ተሰ ይቤ በእንተ ምጽአት ሣልሲት እንተ ይ እቲ ፍዳ ኃጥአን ወዕሂተ ጻድቃን፡፡ ማቴጃ፭፡፱፪

፳፭ ዮሐንስ አቡቀለምሲስኒ ይቤ ወእምዝ ተርኅወ ሰማይ ወወጽኦ ፈረሰ ጸዓዳ ወዘይጸዕና ስሙ መሀይምን ወጻድቅ ዘበጽድ ቅ ይኳንን ወይፀብእ፡፡ ወአዕይንቴሁኒ ከመነደ እሳት ወዲበ ርእሱ አክሊል ወጽሑፍ ውስተ ቀጸላሁ አስማት ወአልቦ ዘየአምሮ ዘእንበለ ው እቱ ባሕቲቱ፡፡ ወይለብሰ ልብሰ ዘንዙፋ በደም ወሰመዩ ሰሞ ቃለእግዚአብሔር ወሐራ ሰማይ ይተል ውም በአፍ ራስ ጸዓዳ ወይለብሰ ሚላተ ብርሃን ንጹሐ፡፡ ወይወፅእ እምነ አፋሁ ሰይፍ በሊሕ ዘቦቱ ይቀሥፎሙ ለአሕዛብ ውውእቱ ይፈዕዮሙ በበትረ ሐጺን፡፡ ውውእቱ ይከይዳ ለምክያደ ወይን ሕምዘ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘኩሎ ይመልከ፡፡ ወጽሑፍ ውስተ ገቦሁ ስም ዘይብል ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ ኦጋ እዝት፡፡

፳፱ ወእምዝ ቆመ ፩ መልአክ ውስተ ዓሐይ ወፀርሐ በቃል ዓቢይ ወይቤ ለኩሉ አዕዋፍ ዘይሰርር ማእከለ ሰማይ ንዑ ተጋብኡ ውስተ በዓሉ ለእግዚአብሔር ዐቢይ ከመ ትብ ልዑ ሥጋ ነገሥት ወሥጋ ጽኑዓን ወሥጋ አ ፍራስ ወዘአለይጸዓንምሙ ወሥጋ ኩሉ አግዓ ዚ ወገብር ወዘንኡስ ወዘዐቢይ፡፡ ወእምዝ መጽ አ ዝኩቱ ወነገሥተ ምድር ወሠራዊቶሙ ተጋ ብኡ ምስሌሁ ከመ ይፅብእም ለዝኩቱ አርፎ ዘይጸዓን ሳዕለ ፈረሰ ጸዓዳ ወለሠራዊቱ፡፡ ወእ

ቢሆንም በጎ ሥራ ለመሥራት መገዛታቸው የተካከለ አልሆነምና፡፡ ማቴጃ፬፡፭ ይቀርጽ፡፤፭ ይተሰቅ፡፤፮

፳፮ ልዑልን ያገለገሉት በደብረ ጽዮን ምሳ የሚሳተፉ ሊሆኑ በሕይወታቸው ሳሉ እንደሚነጠቁ ዕውቁ አስተውሉም፡፡ ከእነ ዚህም በኋላ ጳውሎስ ሕያዋን ሆነን የቀረነውንም ልዑልን ልንቀበለው ዘወትርም በጌታችን ዘንድ ልንኖር በደመና ይነጥቁናል አለ፡፡ ከዚህም አያይዞ አሁንም ስለዚህ ነገር ለባልን ጀርቻችሁ አስተምሩ አለ፡፡ ስለቀኑና ስለ ዘመኑ ስለጊዜውም ወንድሞቻችን እንጽፍላችሁ ዘንድ አይገባም የጌታችን ቀን ደኅና ነው ሰላም ነው ሲሉ መም ጣቱ እንደ ሊባ በሌሊት እንደሆነ ታውቃላችሁ የፀነሰች ሴት ምጥ ድንገት እንደሚመጣባት ጥፋት በድንገት ይመጣባቸዋል፡፡ ይህንን ስለሦ ስተኛይቱ መምጣት ተናገረ ይኸውም የኃጥአን ፍዳ የጻድቃንም በጎ ዋጋ ነው፡፡ ማቴጃ፭፡፱፪

፳፭ ዮሐንስ አቡቀለምሲስም አለ ከዚህም በኋላ ሰማይ ተከፈተ ነጭ ፈረሰ ወጣ የተጫነበትም ስም ምእመንና ጻድቅ በጽድቅም የሚፈርድ የሚዋጋም ነው ዓይኖቹም እንደ እሳት ነድ ነው፡፡ በራሱም ላይ አክሊል አለ በመጠምጠሚያው ላይ ስም ተጽፏል ከእርሱም በቀር የሚያውቀው የሰም በደም የተነከረ ልብስ ሰብሷል ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ብሎ ጠራው የሰማይ ሠራዊት በነጭ ፈረሰ ይከተሉታል ንጹህ የብርሃን ግምጃ ሰብሷል ከአፋም አሕዛብን የሚቀሥፍበት የተሳለ ሰይፍ ይወጣል እርሱም በብረት ዘንግ ይጠብቃቸዋል ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር የቁጣው መርዝ የወይን መጥመቂያ ይረገጡታል በጉኑም የንጉሦች ንጉሥ የጌቶችም ጌታ የሚል ስም ተጽፏል፡፡

፳፱ ከዚህም በኋላ አንድ መልአክ በፀሐይ ላይ ቆመ በታላቅ ድምፅም ሙሆ ከሰማይ በታች የምትበርሩ ወፎች ሁሉ ኑ የነገ ሥታትን ሥጋ የመላእክትንም ሥጋ የብርቱ ዎችን ሥጋ የፈረሰችን የሚጫነባቸውንም ሥጋ የገዢውንና የባሪያውን የታናሹንና የታላቁንም ሥጋ ትብሉ ዘንድ ወደታላቁ ወደ እግዚአብሔር በዓል ኑ ተሰበሰቡ አለ፡፡ ከዚህም በኋላ እርሱ መጣ፡፡ የምድር ነገሥታትና ሠራ ዊቶቻቸው በነጭ ፈረሰ ላይ የተጫነውን ያንን አውራና ሠራዊቱን ይወጉት ዘንድ ተሰበሰቡ፡፡ ከዚህም በኋላ ያንን አውራ እነርሱን ያስታቸው

ምዝ አጎዝዎ ለዝክቱ አርፎ ወለሐሳዊ ነቢይ
 ዘገብረ ተአምረ በቅድሚታ በዘያስሕቶሙ ለእ
 ሉ ወተጽሕፈ ስመ ማጎተሙ ለውእቱ ወሰገዱ
 ሉቱ ወለምስሉ፡፡ወወደይዎሙ ሕያዋኒሆሙ
 ውስተ ዓዘቅተ እሳት ዘይነድድ በተይ፡፡ ወለእ
 ለሰ ተርፋ ቀተልዎሙ በሰይፋ ለዝክቱ ዘይጸ
 ዓን ላዕለ ፈረሰ ጸዓዳ እንተ ትወጽእ እምአቶሁ
 ሰይፍ በሊሕ ውእቱ፡፡ወጸገቡ ኩሉ አዕዋፍ እምነ
 ሥጋሆሙ፡፡ራእ፻፱፥፲፩-፳፩

፱ ወእምዝ ወረደ ካልዕ መልአክ እምሰማይ
 ወይጸውር መራኅተ ፀሐይ ወዐበይት
 መዋቅሕት ውስተ እደሁ፡፡ወአጎዝ ለዝክቱ
 አርፎ ዘውእቱ ቀዳማዊ ወውእቱ ጋኔን ሰይ
 ጣን፡፡ወአሰር ፲፪ ዓመተ፡፡ወእምድገረ ዝንቱ
 ሀለዎ ይፍትሖ ሕዳጣ መዋዕለ፡፡ወእምዝ ርኢ
 ኩ መናብርተ ወነበረ ላዕሊሆሙ ወልደ እንላ
 እመሕያው፡፡ ወአግብእ ሉሙ ፍትሖ በእንተ
 ነፍሶሙ ለእለ ተቀትሉ በእንተ ሕጉ ለኢየሱስ
 ክርስቶስ በእንተ ቃለ እግዚአብሔር፡፡ ለእለሰ
 ኢሳገዱ ለውእቱ አርፎ ወኢለምስሉ ወኢጸ
 ሐፋ ትእምርቶ ውስተ ፍጽሞሙ ወኢውስተ
 እደሆሙ እሙንቱ የሐይዉ ወይነግሡ ምስለ
 ክርስቶስ ፲፪ ዓመተ፡፡ናሁኪ በዝ አየቀ ዳግማየ
 ምጽአተ ወልድ ውስተ ደብረ ጸዮን ደብረ ምር
 ፋቶሙ ለቅዱሳን፡፡ራእ፳፥፩-፩

፴፩ ወእምዝ አትለወ ወይቤ ወእምዝ ሰሰለ
 ሰማይ ቀዳማዊ ወምድርኒ ቀዳማዊት፡፡ ናሁኪ
 አርአየ መንግሥተ እንተ ትመጽእ እንተ
 ትትመክዐብ እምጽአት ንበ ደብረ ጸዮን
 ወእንተ ትጫለስ እምጽአት ንበ ሥጋዌ፡፡ምጽ
 አትሰ ንበ ሥጋዌ ለመድኃኒት ዓለም ኮነት፡፡
 ወምጽአትሰ ሃልሲት ለፍዳ ኃጥአን ወለዕሤተ
 ጸድቃን፡፡ወበእንተዝ ይቤ ሙሴ ይነግሥ እግዚ
 አብሔር ለዓለም ወለዓለመ ዓለም ወዓዲ፡፡ይነ
 ገሥ እግዚአብሔር ለዓለም ይቤ በእንተ ዛ
 ዓለም ዘሀሉን ባቲ፡፡ወለዓለመ ዕለም ይቤ በእ
 ንተ መንግሥተ ደብረ ጸዮን ወዓዲ ይቤ በእ
 ንተ ዓለም እንተ ትመጽእ በግርማ መንግሥ
 ቱ ለአብ፡፡እንተ ኢትትሉለቱ በሐሳብ ወእ
 ልባቲ ዕድሜ ዓመታት ወኢኩፋሌ መዋዕል፡፡
 ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል አልቦ ዘየገድግ
 አብያተ ወአኃወ ወአኃተ አበ ወእመ ወብእ
 ሲተ ወውሉደ ወገራውህ በእንቲአየ ወበእንተ
 ወንጌልየ ዘኢይትዔሠይ ፫ ምክዕቢተ
 በዝንቱ ዓለም ወአብያተ ወአኃወ ወአኃተ
 ወአበ እመ

ዘንድ በፊቱ ምልክትን የደረገውን አስተኛውን
 ነቢይ ያዙት፡፡የእርሱም የስሙ ማጎተም ተጻፈ
 ለርሱና ለምስሉ ሰገዱ፡፡ በዲን ወደሚነደው
 የእሳት ጉድጓድ ከነሕይወታቸው ጨመሩአቸው
 የተሩትንም በነጭ ፈረስ ላይ በሚጫነው
 ከአፋም የተሳለ ሰይፍ በሚወጣው በርሱ ሰይፍ
 ገደሉአቸው ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው ጠዘቡ፡፡

፱ ከዚህም በኋላ ሌላ መልአክ ከሰማይ
 ወረደ፡ የፀሐይ መክፈቻዎችን ይዟል ታላትም
 ሰንሰለት በእጆቹ አለ፡ ፊተኛውንም አውራ
 ያዘው፡ እርሱም ጋኔን ሰይጣን ነው ሺህ
 ዓመትም አሠረው ከዚህ በኋላ ጥቂት ጊዜ
 ይፈታው ዘንድ አለው፡፡ ከዚህ በኋላ ዙፋኖች
 እየሁ በላያቸውም የሰው ልጅ ተቀምጦ ስለ
 ኢየሱስ ክርስቶስ ሕገ ስለ እግዚአብሔርም ቃል
 ለተገደሉት ሰዎች ነፍሳት ተፈረደላቸው
 ለአውራውና ለምስሉ ያልሰገዱትና ምልክቱንም
 በገምባራቸው በእጃቸውም ያልጻፉት እነርሱ
 በሕይወት ይኖራሉ ከክርስቶስም ጋር ሺህ
 ዓመት ይነግሣሉ እነሆ የወልድን የቅዱሳን
 መቀመጫ ተራራ ወደሆነች ወደ ደብረ ጸዮን
 መምጣት በዚህ አስታወቀ፡፡ ራእ፳፥፩-፩

፴፩ ከዚህም አስከትሎ ከዚህ
 በኋላ ፊተኛው ሰማይ ተወገደ ፊተኛይቱም
 ምድር አለፈች አለ፡ እነሆ የምትመጣዋን ወደ
 ደብረ ጸዮን ከመምጣት እጽፍ ድርብ የሆነችውን
 ሰው ለመሆን የመምጣት ሦስተኛ የሆነችይቱን
 መንግሥት ገለጠ፡፡ ሰው ለመሆን መምጣት
 ለዓለም ድኅነት ሆነች፡፡ ሁለተኛዋ መምጣት
 ለቅዱሳን ተድላ ናት ሦስተኛዋ መምጣት ግን
 ለኃጥአን ፍዳ ለጸድቃን በጎ ዋጋ ናት፡፡ ስለዚህም
 ነገር ሙሴ እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሃል
 ዳግመኛም እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሃል
 አለ፡፡ ስላለንባት ስለዚህች ዓለም ተናገረ፡፡
 ለዘላለም አለ ስለ ደብረ ጸዮን መንግሥት
 ዳግመኛም በአብ የመንግሥት ግርማ በቁጥር
 የማትቆጠር ስለ ዓለም ነው፡፡ የዓመታት ዕድሜ
 የዘመን መክፈልም የላትም፡ ጌታችን በወንጌል
 ስለ እኔ ስለ ወንጌልም ሴቶችንና ወንድሞችን
 እጎቶችን አባትና እናትን ሚስትንና ልጆችን
 እርሻዎችን የሚተው በዚህ ዓለም መቶ አጥፍ
 የማይቀበል የለም ቤቶችንና ወንድሞችን
 እጎቶችን አባትና እናትን ልጆችንና እርሻዎችን

ወውሉደ ወገራውህ በስደት፡፡ወበዓለምስ ዘይ መጽእ ሕይወተ ዘለዓለም፡፡ ዘጸ፲፭፡፲፮ ማቴ፲፱፡፱

፴፪ አልቦ ዘኢይትፊሳይ የ ምክሶቢ ተ በዝ ዓለም ዘይቤ በእንተ መንግሥተ ደብረ ጽዮን፡፡ወበዓለምስ ዘይመጽእ ሕይወተ ዘለዓለም ዘይቤ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ዘምጽአት ኣብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ዘሎቲ ስብሐት ለዓለመ ዓለም ኣሚን፡ ኣሚን፡ ወኣሚን፡፡

፴፫ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለቢቲ ሙሴን ሃይማኖት በትምህርቲ፡ወልደ ዲያብሎስ በትዕቢቲ፡ዘይትከሐዶ ለኣብ በእንተ ምጽአቲ፡ ይቤ ጊዮርጊስ ጽዮአ ምግባር በጋጢአቲ፡ ርቱ ዐ ሃይማኖት በእምነቲ፡መስተባእስ ምስለ ዕልዋን በትንዐቲ፡ ወይተገህ ለዘለፋሁሙ በኣምጣኑ ክሂሎቲ፡ ወይትወለተው በስመ ሥላሴ በኣምልኮቲ፡ ኣሚን ወትውክልት ኣሕፃሁ ወቀሥቲ፡ ስብሐት ለእግዚአብሔር እስመ ተለዓለ ስሙ ለባሕቲቲ፡ለዓለመ ዓለም ኣሚን፡ ኣሚን፡ ወኣሚን ለይኩን፡ ለይኩን፡ ለይኩን፡፡

..... ///

በስደት የሚተው በሚመጣው ዓለም የዘላለም ሕይወት ይወርሳል አለ፡፡ዘጸ፲፭፡፲፮ ማቴ፲፱፡፱

፴፪ በዚህ ዓለም መቶ እጥፍ የማይቀበል የለም ያለው ስለ ደብረ ጽዮን መንግሥት ነው በሚመጣው ዓለም ግን የዘላለም ሕይወት ያለው ስለ ኣብና ወልድ ስለ መንፈስቅዱስም መምጣት ስለ መንግሥተ ሰማያት ነው፡፡ ለርሱ ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ ኣሚን

፴፫ በትምህርቲ ሃይማኖቱ የጠፋ በትዕቢቲ የዲያብሎስ ልጅ የሆነ ኣብን ስለመምጣቱ የካደው የቢቲ ተግሣጽ ተፈጸመ፤ በኃጢአቲ ሥራው የተበላሸ በእምነቱ ግን ሃይማኖቱ የቀና በትናቱም ከክህዲዎች ጋር የሚጣላ በተቻለውም መጠን እነርሱን ለመገሠጽ የሚተጋ በኣምልኮቱም በሥላሴ ስም የሚመክት ማመንገና መታመን ጦሮቹና ቀስቲ የሆኑለት ጊዮርጊስ ተናገረው፡፡ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ስሙ ለብቻው ከፍ ከፍ ብሏልና ለዘላለሙ ኣሚን ይሁን ይሁን ይደረግ ይደረግ ይጽና፡፡

..... ///

ምዕራፍ ፲፩

ዘትሰብእት ምንባብ

፩ በሰሙ እግዚአብሔር ሥሉስ በግጽ ዌ፡ዋሕድ በህላዌ፡ዘኢይረክብም በልባዌ ዘይእነዝ ዓለሙ ምድራዌ፡ለስብሐተ መንግሥቱ ዘረሰየ ዓለሙ ሰማያዊ፡ሎቲ ንፈኑ ስብሐተ መርሙላዊ፡ ወቁርባነ ወንጌላዊ፡ ለዓለሙ ዓለም አሚን፡፡

፪ ንጽሐፍ እንከ ዘለፋ ዕበደሙ ለአን ጢዲቆማርያመስ እሉ እሙንቱ ፀረ ማርያም እለ ይብሉ እምድገረ ወለደቶ ለመድኃኒነ ተደመረት ምስለ ዮሴፍ፡፡ገብሩ ሎሙ ምክንያተ እምቃለ ወንጌላዊ ዘይቤ ኢያእመራ ዮሴፍ እስከ አሙ ወለደት፡፡ወእሙንቱስ ፈክርዎ ለዝ ቃል ንበ ብሂለ ተደመረት እምድገረ ወለደቶ ለመድኃኒነ፡፡ወብሂለ ኢያእመራ ሰ ይተረጉም ንበ አእምሮ ወንበ ኢያእምሮ ንበ ሩካቤ ወንበ ኢሩካቤ፡፡በእንተ አእምሮ ሩካቤለ ትብል ቅድስት ኦሪት ወእመራ አዳም ለሔዋን ብእሲቱ ወወለደት ሎቲ ቃየላሃ ወትቤ አጥረይነ ብእሲ በእንተ እግዚአብሔር፡፡ ዘፍፃ፡፩ ማቴ፩፡፳፭

፫ ወካዕበሙ ትብል ቅድስት ኦሪት ትብል ቅድስት ኦሪት ወእመራ አዳም ለብእሲቱ ወወለደት ሎቲ ሲትሃ፡፡ዝሰ ይተረጉም ንበ አእምሮ ሩካቤ ዘመላደ ዘርእ፡፡ወበእንተ ኢያእምሮ ሩካቤኒ በእንተ ቅጥቃጢ ርስ አን ይብል መጽሐፈ ነገሥት ዳዊትስ ንጉሥ ልህቀ ወንበፈ መዋዕሊሁ ይክድንዎ አልባሰ ወኢያመውቆ፡፡ወይቤሉ ደቂቁ ለዳዊት ይኅ ሥህ ለእግዚእነ ለንጉሥ ወለተ ድንግለ ወያ ምጽእዋ ንበ ንጉሥ ወትሰክብ ምስሌሁ ወትሕትፎ ወታስተማውቆ ወይመቅ እግዚእነ ንጉሥ፡፡ወንግሠሁ ወለተ ድንግለ ሠናይተ እምነ ኩሉ ደወለ እስራኤል ወረክቡ አቢላሃ ሰሚናዊተ ወወሰድዋ ንበ ንጉሥ ወነበረት ትትለክኮ ወንጉሥስ ኢያእመራ፡፡ዝኒ ይተረጎም ንበ ኢያእምሮ ሩካቤ፡፡ወዘይቤሰ ወንጌላዊ ወኢያእመራ ዮሴፍ እስከ አሙ ወለደት፡፡ይተረጉም ንበ ኢያእምሮ ፅንሳ ለድንግል ዘነበረ እንዘ ይትሔዘባ ከሙ እም ካልዕ ኮነ ወእሙ እኮ

ምዕራፍ ዐሥራ አንድ

የትሰብእት ምንባብ

፩ በአካል ሦስት በህልውና አንድ በሆነ በመመርመር ንግዘብ በማያደርጉት ምድራዊውን ዓለም ፈጥሮ በሚገዛ ለመንግሥቱ ምስጋና ሰማያዊን ዓለም በፈጠረ በእግዚአብሔር ስም ዮሴተመቅደስን ምስጋና የወንጌልንም ቁርባን ለርሱ እናቀርባለን ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ የአንጢዲቆማርያመስን የሰንፍናቸውን ተግሣጽ ከእንግዲህ አንጽፋለን፡፡ እኒሁም መድኃኒታችንን ከወለደች በኋላ ከዮሴፍ ጋር ተገናኝታለች የሚሉ ፀረ ማርያም ናቸው፡፡ ከወንጌላዊ ቃል ዮሴፍ አስከትወልድ ድረስ አላወቃትም ያለውን ለራሳቸው ምክንያት አደረጉለት፡፡ እነርሱስ ይህን ቃል መድኃኒታችንን ከወለደች በኋላ ተገናኝተው በማለት ተረጉሙት፡፡ አላወቃትም ማለት ግን በማወቅና ባለማወቅ በመገናኘትና ባለመገናኘት ይተረጉማል፡፡ ስለግንኙነት ማወቅ የከበረች ኦሪት አዳምም ሚስቱ ሔዋንን ዐወቃት ቃየላንም ወለደችለት ስለእግዚአብሔርም ወንድ ልጅ አገኘን አለችትላለች፡፡ ዘፍፃ፡፩ ማቴ፩፡፳፭

፫ ዳግመኛም የከበረች ኦሪት ቃየላ ሚስቱን ዐወቃት ሄናሰንም ወለደችለት ትላለች፡፡ ዳግመኛም የከበረች ኦሪት አዳምም ሚስቱን ዐወቃት ሴትንም ወለደችለት ትላለች፡፡ ይህም ዘር ለመተካት ግንኙነትን በማወቅ ይተረጉማል፡፡ ግንኙነት ስለአለማወቅም በሰሽምግልና ድካም መጽሐፈ ነገሥት ንጉሥ ዳዊትም አረጁ ዘመኑም አለፈ ልብስ ያለብሱታል ነገር ግን አያምቀውም ይላል፡፡የዳዊት ልጆችም ለጌታችን ለንጉሥ ድንግል ልጅ ይፈልጉለት ወደ ንጉሥም ያምጧት ከእርሱ ጋር ትተኛለች አትፋም ታምቀዋለች፡፡ ጌታችን ንጉሥም ሙቀት ያገኛል አሉ፡፡ ሰሚናዊት አቢላን እስኪያገኙ ድረስ ከእስራኤል አውራጃዎች ሁሉ ያማረች ድንግል ሴት ልጅ ፈለገ ወደ ንጉሥም ወሰዷት አያገለገለችውም ተቀመጠች፡፡ ንጉሥ ግን አያወቃትም ነበር፡፡ ይህም ግንኙነትን በአለማወቅ ይተረጉማል፡፡ ወንጌላዊም እስከ ትወልድ ድረስ ዮሴፍ አላወቃትም ያለው ግን ከሌላ እንደሆነ ወይም በጉረምሶች ልማድ በጉልግሶች ማሳት ፀንሳ እንደሆነ እየቃዘባት የኖረውን የድንግል ፅንሷን ባለማወቅ ይተረጉማል፡፡ ከዚያ ለስቀድሞ

እምስሰፍጦ ወራዙት ዘሕገ መሐዛን፡፡ እስመ ኢሰምዐ እምቅድመዝ ፅንሰ ድንግልናዊ ወልደተ እንበለ ሩካቤ፡፡ወበእንተዝ ኢያእመራ እስከ አመ ወለደት ከመ በድንግልና ፅንሰቶ ለወልደ አብ፡፡

፩ ወሰበ ዜነወቶ ሰሎሚ ወለቱ ከመ ተረከበ ማኅተመ ድንግልናዊ እምድገረ ወለደቶ ውለተ ጊዜ አእመረ ከመ በድንግልና ፅንሰት፡፡ወሰበ ርእዮሙለሐራ ሰማይ እንዝ ይጸዕቁ ውስተ በዐት ገበ ተወልደ ወያሰተበርኩ ውስተ ጎል ገበ ሰከበ ውለተ ጊዜ አእመራ ከመ እመ እግዚአብሔር ይእቲ፡፡ወሰበ ርእዮሙ ለኖሎት እንዝ ያቁርቡ ሎቱ መሐስኦ እመራዕዩ ሆሙ ውለተ ጊዜ አእመረ ከመ እግዚአ ሰብእ ወእንሰሳ ውለቱ ዘተወልደ እምኔሃ፡፡ወሰበ ርእዮሙ ለሰብእ ሰገል እንዝ ያቁርቡ ሎቱ ወርቀከርቤ ወሰጊነ ውለተ ጊዜ አእመረ ከመ እግዚአ ነገሥት ወመንግሥት ውለቱ ዘተሠገወ እምኔሃ፡፡ወሰበ ውዕዩ አጻብዒሃ ለሰሎሚ አመ ገሰሰት አንቀጸ ሥጋሃ ለድንግል ውለተ ጊዜ አእመራ ከመ እመ አሳት ይእቲ፡፡ወካዕበመ ሶበ ጥዕዩ አጻብዒሃ ለሰሎሚ አመ ገሰሰቶ ለሕፃን ውለተ ጊዜ አእመራ ለድንግል ከመ እመ ሕይወት ወማኅዩዊ ይእቲ፡፡ውለቱ ዝ ፍካሬ ሁ ለብሂለ ኢያእመራ ዮሴፍ እስከ አመ ወለደት ይተረጎም ገበ ኢያእምሮ ፅንሳ ዘዘከርና ቀዳሚ፡፡ ማቴዩ፡፲፩ ሉቃ፡፳፭

፪ ወእምድገረ ወለደትሰ አእመራ ከመ ኃይል ዘኢያሰተርኢ እንዝ ኢይትነሠት ማኅተመ ድንግልናዊ፡፡እመሰ ይብሉ እምድገረ ወለደቶ ለመድኃኒነ ተደመረት ምስለ ዮሴፍ ድሙራን ምስለ አጋንንት ርኩሳን ወገሱ ራን ምስለ ሠራዊተ ቤልሆር ጽልሙታን፡፡ ጥቀ ይኒይሰ ዕበደ ዚአሆሙ ለአይሁድ እም አበደ እሉ እለ ይሰመዩ ፀረ ማርያም ዘውለቶ ሙ አንጢዲቆማርያጦስ፡አይሁድሰ ይብሉ በኢለ ብዎቶሙ አኮኑ ወፊደ ዮሴፍ ውለቱ ዘለሊነ ነእምር አባሁ ወእም፡፡እፎ እንከ ይብለነ እም ሰማይ ወረድኩ እስመ መሰሎሙ በዘርኦ ሙ ሳድ ዘተወልደ እማርያም ወኢያእመሩ ከመ በብሰራተ ገብርኤል ተሠገወ፡፡ ወበእንተዝ ገብሩ ሐሚተ ሳዕለ ፅንሳ ድንግልናዊ እስመ ተመሥጠረ እምኔሆሙ በመንጣዕተ ጥበቢሁ ለእግዚአብሔር፡፡እስመ ኢያብሰራ መልአክ በቅድመ ገብኢ ወኢዜነዩ በቅድመ ነገደ ሕዝባ፡፡ወበእንተዝ እምስልም ለፅንቁ ዘውስተ ከርሣ ለንዋዩ

በድንግልና ፅንሰን ያለ ግንኙነት መውለድን አልሰማምና፡፡ ስለዚህም እስከወለደችበት ጊዜ ድረስ የሐብን ልጅ በድንግልና እንደፀነሰችው ዐላውታም፡፡

፩ ልጁ ሰሎሚ ከወለደችው በኋላ ማኅተመ ድንግልናዋ እንደተገኘ ሰትነገረው ያን ጊዜ በድንግልና እንደፀነሰች ዐውታ፡፡ የሰማይ ሠራዊት ወደ ተወለደበት ዋሻ ሲወጡና ሲወርዱ በተኛበትም በረት ሲሰገዱ ቢያያቸው ያን ጊዜ የእምላክ እናት እንደሆነች ዐውታ፡፡ እረኞች ከመንጋቸው ጠበት ሲያቀርቡለት ቢያያቸው ያን ጊዜ ከእርሷ የተወለደው የሰዎችና የእንስሳት ጌታ እንደሆነ ዐውታ፡፡ ሰብእ ሰገል ወርቅና ከርቤ ሽቱም ሲያቀርቡለት ቢያያቸው ያን ጊዜ ከእርሷ ሰው የሆነው የነገሥታትና የመንግሥታት ጌታ እንደሆነ ዐውታ፡፡ ሰሎሚ የድንግልን አፈ ማኅፀን በዳሰሰች ጊዜ የሰሎሚ ጣቶፓ ቢቃጠሉ ያን ጊዜ የእሳት እናቱ እንደሆነች ዐውቃት፡፡ ሁለተኛም ሰሎሚ ሕፃኑን በዳሰሰችው ጊዜ ጣቶፓ ቢድኑ ያን ጊዜ ድንግል የሕይወትና ሕይወትን የሚሰጥ የእርሱ እናት እንደሆነች ዐውቃት፡፡ ዮሴፍም እስከ ተወልድ ድረስ አላወቃትም የማለት ትርጉም ይህ ነው፡፡ አስቀድመን እንደተናገርነው ፅንሷን ባለማወቅ ይተረጎማል፡፡ ማቴዩ፡፲፩ ሉቃ፡፳፭

፪ ከወለደች በኋላ ግን የማይታይ ኃይል (ማኅፀኗ እንደተፀነሰ ከእርሷም ማኅተመ ድንግልና ሳይለወጥ በሚታይ ሥጋ እንደተወለደ ዐውታ ፡፡ መድኃኒታችንን ከወለደችው በኋላ ከዮሴፍ ጋር ተገናኝታለች የሚሉት ግን ከርኩሳን አጋንንት ጋር የተቆጠሩ ናቸው፡፡ ጨለማን ከለበሱ የቤልሆር ሠራዊት ጋር ማገበረተኞች ናቸው፡፡ ከእነዚህ ፀረ ማርያም ከተባሉ አንጢዲቆማርያጦስ ሰንፍና የአይሁድ ሰንፍና እጅግ ይሻላል፡፡ አይሁድ ባለማስተዋላቸው እኛ አባቱንና እናቱን የምናውቃቸው የዮሴፍ ልጅ አይደለምን እንግዲህ እንዴት ከሰማይ ወረድሁ ይለናል አሉ ከማርያም በመዋለዝ ዘር የተወለደ መስላችዋልና፡፡ በገብርኤል የምሥራችም ሰው እንደሆነ ዐላውታም ስለዚህም በድንግልና ፅንሷ ላይ ሐሚት ተናገሩ የእግዚአብሔር የጥበባቱ መጋረጃ ከእነርሱ ተሠውሯልና፡፡ መልአኩም በገብረ ፊት አላበሰራትም በወገናቿ ፊት አልነገራትምና፡፡ ስለዚህም በማኅፀኗ ያለውን ፅንቱ በወንድና በሴት መፈለላት ከሆነ የሥርቆት ገዝዞ ጋር አመላለሱት፡፡

ሰርት ዘሥምረተ ብእሲ ወብእሲት፡፡ ልማድ ውለቱ እምላዳም ወሔዋን እስከ ገልቀተ ዓለም ወልደትሰ ዘእምባሕቲታ ብእሲት ኢኮነ እምቅድመዝ ወኢ ይኸውን እምድገረዝ፡፡ እስሙ በእግዚአብሔርናሁ ፈጠረ ለርእሱ ሐዲስ ልደተ፡፡ ወበእንተዝ ኢያ እመርዎ ደቂቀ እስራኤል ለጥበብ እግዚአብሔር፡፡ በከመ ይቤ ጳውሎስ ወፈቀዱ ይቁሙ በጽድቀ ርእሶሙ ወሰጽድቀ እግዚአብሔርሰ ሰእኑ ገጊየ፡፡ እንዝ ይመስሎሙ ዘይቀንዑ ለሕገ ኦሪት ሰቀልዎ ለመጣዌ ኦሪት፡፡ ወእንዝ ይቀንኡ ለሕገ ሙሴ ሰቀልዎ ለአምላክ ሙሴ፡፡ ወካዕበመ እንዝ ይቀንኡ ለአምልኮ እግዚአብሔር ሰቀልዎ ለወልደ እግዚአብሔር፡፡ ሉቃ ፩፡፳፭ ዮሐጼ፡፱፻ ሮሜ፲፡፪

፮ ወበእንተዝ ይቤ መድኃኒነ ሥረይ ሎሙ አባ እስሙ ዘኢየሱምና ይገብሩ፡፡ ወእሉሰ መናፍቃን እለ ንብሎሙ ፀረ ማርያም ይቤሉ እምድገረ ወለደቶ ለመድኃኒነ ተደመረት ምስለ ዮሴፍ ፡፡ አይልብ ንለየ ዘመጠነዝ ጽር ፈተ ወአይ አፍ ደፈረ ከመ ይንብብ ዘንተ ጽርፈተ፡፡ ዝ ነገረ ጽርፈት ይረኩስ እምላጽ ርቅተ ትክቶሆን ለአንስት ወእምደመ ሐሪሶን ዘሙላድ፡፡ እስሙ አንስት ይነጽሓ እምደመ ርኩሶን በሱባዔ መዋዕል ወእምደመ ሐሪሶን እመ ሮስ ወለዳ በ፵ መዋዕል ወእመሂ ወለተ ወለዳ በ፱ መዋዕል፡፡ ዘሌ፲፪፡፩-፭

፯ ወእሉሰ እለ ጸረፉ ሳዕለ ድንግል ናሃ ለወልዲተ መለኮት አልቦሙ ንጽሕ ኢበዝ ዓለም ወኢበዘይመጽእ ዓለም፡፡ ወአልቦሙ ድምሳሴ ለኃጣውኢሆሙ ኢበንስሓ ወኢበጸዊም ፡፡ ኢበጸልዮ ወኢበቀዊም፡፡ ወእመኒቦ ዘተመ ይጠ እምሃይማኖቶሙ ውስተ ሃይማኖትነ ይደሉ ከመ ያጥምቅዎ ዳግመ እስሙ ኢኮነ ጥምቀቶሙ ከመ ጥምቀተ ክርስቶስ፡፡ እስሙ ነበቡ ጽርፈተ ሳዕለ ስመ ክርስቶስ ወኢይጼልል ዲበ ምሥዋዎሙ ኃይለ ልዑል ወኢይበጽሐሙ ጽላ ሎተ መንፈስቅዱስ ለዘአርኩሱ ዜናሃ ለዘቀደ ሳ መንፈስቅዱስ፡፡

፰ እርኪ ይብልዋ እምድገረ ወለደቶ ለመድኃኒነ ተደመረት ዘኢያብሐ መንፈስቅዱስ ምስለ ዮሴፍ ለቀሪቦታ እምላመ አዕቀብዋ ሊቃነ ካህናት እስከ አመ ፀንሰቶ ለወልደ እግዚአብሔር፡፡ እርኪ ያበውሐ ለቀሪቦታ እምድገረ ወለደቶ፡፡ አይ ዘሥጋ ይክል ቀሪቦታ ለጽርሐ መለኮት፡፡ አይ ብእሲ ይክል በዊኦታ ለማጎፈደ መለኮት፡፡ ኢሳይያስኒ ይቤ ወወሀ ብዎ ለብእሲ መጽሐፈ ዘኢየሱም ር መጽሐፈ

ከአዳምና ከሔዋን ጀምሮ እስከ ዓለም መጨረሻ ድረስ የተለመደ ነው፡፡ ብቻዋን ከሆነች ሴት መወለድ ከዚህ በፊት አልሆነም ከዚህም በኋላ አይሆንም በአምላክነቱ ለራሱ አዲስ ልደትን ፈጥሯልና፡፡ ስለዚህም የእስራኤል ልጆች የእግዚአብሔርን ጥበብ ዐጣውቁትም ጳውሎስ በገዛ ጽድቃቸው ይቆሙ ዘንድ ወደዱ ለእግዚአብሔር ጽድቅ ግን መገዛት ተስኟቸዋል ለኦሪት ሕግ የቀኑ መስሎአቸው የኦሪትን አስገኚ ሰቀሉት፡፡ ለሙሴ ሕግ ቀንተው የሙሴን አምላክ ሰቀሉት ዳግመኛም ለእግዚአብሔር አምልኮ ቀንተው የእግዚአብሔርን ልጅ ሰቀሉት እንዳለ፡፡ ሉቃ ፩፡፳፭ ዮሐጼ፡፱፻ ሮሜ፲፡፪

፯ ስለዚህም መድኃኒታችን አባት ሆይ የማያወቁትን ያደርጋለና ይቅር በላቸው አለ፡፡ እነዚህ ፀረማርያም የምንላቸው መናፍቃን ግን መድኃኒታችንን ከወለደችው በኋላ ከዮሴፍ ጋር ተገናኘች ይላሉ፡፡ ምን ዓይነት ልብ ይህን ያህል ድፍረት አለበ፡፡ ምን ዓይነት አንደበት ይህን ስድብ ይናገር ዘንድ ደፈረ፡፡ ይህ የስድብ ቃል ከሴቶች የመርገም ጨርቅ ከመውለድ አራስነት ደምም ይልቅ ይረከሳል፡፡ ሴቶች በሰባት ቀን ክርኩሰታቸው ደም ይነጸሉ ከአራስነታቸውም ደም ወንድ ቢወልዱ በአርባ ቀን ሴት ልጅም ቢወልዱ በሰማንያ ቀን ይነጸሉ፡፡ ዘሌ፲፪፡፩-፭

፯ እኒህ የአምላክን እናትን ድንግልና የሚሳደቡ ግን በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም አይነጹም፡፡ ለኃጢአታቸውም በመጸጸትም ቢሆን በመጸምና በመጸለይም ቢሆን በመቆምም ሥር የት የላቸውም፡፡ ከሃይማኖታቸው ወጥቶ ወደ ሃይማኖታችን የተመለሰ እንኳ ቢኖር ያጠምቁት ዘንድ ይገባል ጥምቀታቸው እንደ ክርስቶስ ጥምቀት አይደለምና፡፡ በክርስቶስ እናት ላይ ስድብን ተናግረዋልና በመሠዊያቸው የልዑል ኃይል አይጋርድም የልዑል ኃይል የጋረዳትን ስለድንግልናዋ ክህደትን ተናግረዋልና፡፡ መንፈስቅዱስ ያከበራትን የእርሷን ዜና ለሚያረካክሱት የመንፈስቅዱስ ጥላ አይደርሳቸውም፡፡

፰ መድኃኒታችንን ከወለደችው በኋላ የካህናት አለቆች አደራ ካስጠበቁት ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔርን ልጅ እስክትፀንሰው ድረስ ወደ ርሷ እንዳይቀርብ መንፈስቅዱስ ያሳለናበተውን እንደምን መድኃኒታችንን ከወለደችው በኋላ ከዮሴፍ ጋር ተገናኘች ይሏታል፡፡ ከወለደችው በኋላ እንደምን ይቀርባት ዘንድ ያሰናበተዋል፡፡ የመለኮትን አዳራሽ ሊቀርባት የሚችል የትኛው ሥጋዊ ነው፡፡ ምን ሰው ወደ መለኮት አዳራሽ ሊገባ ይችላል፡፡ ኢሳይያስም መጽሐፍ

፡፡ወይብል ኢይክል አንብቦታ፡፡ ዝ ውእቱ ማኅተመ ድንግልናሃ ወዜና ንጽሐ ሥጋሃ በኢ ቀሪብ ብእሲ፡፡ ኢሳጽፆ፡፡፤፤

፱ ሕዝቅኤልኒ ይቤ ርኢኩ ማኅተ በም ሥራቅ ጎቱም በዐቢይ መንክር ማኅተም፡፡ አልቦ ዘቦአ ዘእንበለ እግዚአ ኃያላን ቦአ ውስ ቲታ ወወልኦ፡፡ዝኒ ዜና ማኅተም ዘእንቀጸ ሥ ጋሃ፡፡ ሰሎሞንኒ ይቤ ንነት ዕፁት ዐዘቅት ጎት ምት ፍናወ ዚአኪ፡፡ምንት ይትረከብ በገበ ንነ ት፡፡አኮት ፍሬ አሰካል ጥዑም፡፡ወምንትነ ፍሬ አሰካል ጥዑም፡፡ አኮት ኢየሱስ ክርስቶስ ፍሬ ድንግልናሃ ለእመ፡፡ወብሂለ ንነትስ ዕፁ ት ይተረጎም በእንቀጸ ሥጋሃ ዘዕፁት በመና ሰግተ ድንግልና፡፡ምንትነ ካዕበ ይትረከብ ገበ ዓዘቅት ዘእንበለ ማይ ጥዑም፡፡ወምንትነ ማይ ጥዑም ዘእንበለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘይቤ በወን ጌል ዘጸምአ ይምጸእ ገቢየ ወይሰተይ፡፡ወብ ሂለ ዓዘቅትሂ ጎትምት ኃይለ ድንግልናሃ ዘን ጽሕት እም፡፡እስመ ኩሎሙ ነቢያት ሰመይዋ ጎትምተ በድንግልሃ ወዕፁተ በእንተ እንቀጸ ሥጋሃ፡፡ ሕዝፃ፬፡፩-፪ መጋ፬፡፤፤

፲ ሰብሐት ለእግዚአብሔር ለዘቀደሳ ወአንጽሐ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፲፩ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለእንጢዲቆ ማርያጦስ ዘውእቶሙ ፀረ ማርያም መም ሀራን ርኩስ፡እለ ኢበጽሐሙ ጽላሎተ መንፈስ ቅዱስ፡በከመ አርኩስዋ በቃለ አፋሆሙ ለእመ ክርስቶስ፡ንሰምዮሙ ርኩሳነ እምነ ኩሉ ዘነፍሱ፡ ውስተ ገጸ ምድር ዘይትሐወሰ፡ ወጽዮአን እምገደላ አእዱግ ወአፍራስ፡ይቤ ጊዮርጊስ ማኅሌታይ ለሰመ ሥሉስ፡ ወዘፋኒ ለቤተመቅደስ፡ ረድአ ትምህርቶሙ ለሐዋርያት ለጴጥሮስ ወዳውሎስ ወዘበምግባሩ እቡስ፡ ለአሉ ሎቱ ሥርየተ ኃግውእ አባግዓ ምሥ ጢሩ ለኢየሱስ፡ ከመ ያርፍቆ እግዚአብሔር ውስተ ሕዕነ አበ ዊሁ ሐዋርያት በቤተ መርዓ ሐዳስ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡ ወአሜን፡፡

ለማያውተው ሰው መጽሐፍ ሰጡት እርሱም ላነባት አይቻለኝም እለ ይላል፡፡ የድንግልናዋ ማኅተም ይህ ነው ወደ ወንድ ባለመቅረብም የሥጋዋ የንጽሕና ዜና ይህ ነው፡፡ ኢሳጽፆ፡፡፤፤

፱ ሕዝቅኤልም ድንት በሆነ ታላት ማኅተም የታተመች ደጃፍ በምሥራቅ እየሀተ ከኃያላን ጌታ በቀር የገባባት የለም፡፡ እርሱ ገባባት ወጣም እንጂ አለ፡፡ ይህም የአፈ ማገፍፍ ማኅተም ዜና ነው፡፡ ሰሎሞንም የተዘጋች ገነት የታተመች ጉድጓድ ጉዳናዎችሽ ናቸው አለ፡፡ በገነት ምን ይገኛል ጣፋጭ ፍሬ አይደለምን፡፡ ጣፋጭ ፍሬስ ምንድር ነው የእናቱ የድንግልናዋ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ አይደለምን፡፡ የተዘጋች ገነት ማለትም በድንግልና ቁልፍ በተዘጋች አፈማገፍፍ ይተረጎማል፡፡ ሁለተኛም ከጣፋጭ ውኃ በቀር ከውኃ ጉድጓድ ምን ይገኛል፡፡ በወን ጌል የተጠማ ወደኒ ይምጣ ይጠጣም ብሎ ከተና ገረ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ጣፋጭ ውኃ ማን ነው፡፡የታተመች የውኃ ጉድጓድ ማለት የንጽህት እናቱ የድንግልናዋ ኃይል ነው፡፡ ነቢያት ሀላቸው በድንግልናዋ የታተመች ስለ አፈማገፍፍም የተዘጋች ብለዋታልና፡፡ ሕዝፃ፬፡፩-፪ መጋ፬፡፤፤

፲ ላከበራትና በንጽህና ለጠበቃት ለእግዚአ ብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡፡

፲፩ ፀረ ማርያም የሆኑ የርኩስት መምህራን የእንጢዲቆማርያጦስ ተግሣጽ ተፈ ጸመ፡፡ የመንፈስቅዱስ ጥላ ያላረፈባቸው እነርሱ የክርስቶስን እናት በአንደበታቸው እንዳረከሷት በምድር ላይ ከሚንቀሳቀሱ ነፍስ ካላቸው ሁሉ ይልቅ የረከሱ ናቸው እንላቸዋለን፡፡ ከአህዮችና ከፈረሶችም በድን ይልቅ የሸተቱ ናቸው፡፡ ለሥላሴ ስም የሚዘምር ለቤተ መቅደስም የሚዘምር የሐዋርያት የጴጥሮስና የዳውሎስ የትምህርታቸው ደቀ መዝሙር በሥራው ግን በደለኛ የሆነ ጊዮርጊስ ተናገረው፡፡ የኢየሱስ የምሥጢሩ መንጋዎች እግዚአብሔር በአዲሲቷ ሠርግ ቤት በአባቶቹ በሐዋርያት እቅፍ እንዲያ ስቀምጠው ለምኑለት ለዘላለሙ አሜን፡፡



ምዕራፍ ፲፪

ዘሆሣዕና ምንባብ

፩ በሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ፩ አምላክ ናዝሬውያን፡፡ ምድረ ሃይማኖትን ዘኢ ይጸንን፡፡ ወርቄ ሐመርን ዘኢ ይተነትን፡፡ ብርሃን ማኅቶትን ዘኢ ይደምን፡፡ ንቡረ ህላዌ ዘእምቅ ድመ አዝማን፡፡ ብሑተ ስም ወሥልጣን፡፡ ጽምረ ተመለኮቱ ዘእንበለ ፍልጣን፡፡ ርገብ መንግሥቱ ዘኢ ይትዌሰን፡፡ ወክበደ ብዕሉ ዘኢ ይትመጠን፡፡ ሉቱ ይደሉ ስብሐት እምአፈ መላእክት ትጉሃን፡፡ ወእምአፈ ኩሎሙ መሀይምናን፡፡ እለ ተሐፅኑ በሐሊብ እጥባቲሃ ለቤተክርስቲያን፡፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡ ወአሜን፡፡

፪ ድርሳን ዘደረሰ ፩ እምርቱዓን ሃይማኖት በዘይጸንዕ ሕንጻ ሥጋሆሙ ለመሀይምናን በኢየሱስ ክርስቶስ ቃለ ተጋንዮ ዘይትነብብ በእሑደ ሆሳዕና፡፡ ይቤ ልሳን ይደክመኒ ለንቢ ብ ወመንፈስ ያጌብረኒ ለተናግሮ፡፡ ልቡናየ ሰእን በጸሐ ንብ ዘንለይኩ፡፡ ወሠረገላ መንፈስ ቅዱስ መስጦ ወእብጽሐ ንብ ዘፈቀደ፡፡ ከርሥየ ንህከት ለትካዘዝ ዓለም ወፍቅረ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌወዋ ለልብየ መንገሌሁ፡፡ እቶየ ለሰሐ እምጣዕመ ቃል ወሊቀ ካህናት ዐቢይ ቀሰሞ በጌወ መለኮቱ፡፡ እገርየ ተንተና ለወዲቅ ወእገዚአብሔር ሰቀኒ በየማኑ፡፡ ሞገደ አዝማን ሆኮ ለሐመረ ልብየ ወሊቀ ኖትያት ሐደፈኒ በመቃድፈ ጥበቢሁ፡፡ ተንሥኡ ሳዕሊየ መራደ ጸላፂ ወመኩንን ጽድቅ ፀብእሙ በሰይፈ ቃሉ፡፡ ለውለወ ልሳና ከይሲ ምሉዐ ሕምዝ ወእገዚአብሔር ለጉሞ በልጋመ ቅኔሁ፡፡ ምንተኑ አዐስየ ለእገዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘገብረ ሊተ፡፡ ወእምይእዚሰ ይደልወኒ ከመ እበል ዘልፈ እሬእየ ለእገዚአብሔር በቅድሚየ በኩሉ ጊዜ፡፡ እስመ እምየማን ወእቱ ከመ ኢይት ሀወክ፡፡ በእንተዝ ተፈሥሐ ልብየ ወተሐሥየ ልሳንየ፡፡ መዝ ፲፩፡፭፡፩

፫ ወዓዲ ይደልወኒ ከመ እበል ለምንት ትቲክዚ ነፍሰየ ወለምንት ተሀወክኒ፡፡ እመኒ በእገዚአብሔር ከመ እገኒ ሎቱ መድኃኒ ገጽየ አምላኪየ፡፡ ወካዕበ ይደልወኒ ከመ እበል እገዚአብሔር ያበርህ ሊተ ወያድነኒ ምንትኑ ያፈ

ምዕራፍ ዐሥራ ሁለት

ዘሆሣዕና ምንባብ

፩ በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስ ስም አንድ የናዝሬውያን አምላክ የማይለወጥ የሃይማኖት ምሰሶ የማይፍገመገም የመርከባችን አለቃ የማይጨልም የፋናችን ብርሃን ከዘመናት አስተድሞ በህልውና አንድ የሆነ በስምና በሥልጣን የሠለጠነ የመለኮቱ አንድነት የማይለወጥ የመንግሥቱ ስፋት የማይወሰን የብልጥግናው ክብደት የማይለካ ከትጉሃን መላእክት አንደበት በቤተክርስቲያን በጡቶጅ ወተት ካደጉ ከምእመናንም ሁሉ አንደበት ለርሱ ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፪ የምእመናን የአካላቸው ሕንፃ በኢየሱስ ክርስቶስ በሚጸና ገዝብ ሃይማኖታቸው ከቀና ሰዎች አንዱ የደረሰው ድርሳን፡፡ በሆሣዕና እሑድ የሚነበብ የመማፀን ቃል፡፡ አንደበት ለመናገር ይደክመኛል አለ መንፈስ ግን ለመናገር ግድ አለኝ፡፡ ልቤ ካሰብሁበት ለመድረስ ተሳነው የመንፈስቅዱስ ሠረገላ ግን ነጥቆ ወደ ወደደው አደረሰው ሆይ ለዚህ ዓለም አሳብ ተከዘኝ የኢየሱስ ክርስቶስ ፍቅር ግን ልቤን ወደርሱ ማረካት ከቃሉ ጣዕም የተነሣ አንደበቱ አልጌ ሆነ ታላቁ የካህናት አለቃ ግን በመለኮቱ ጩኔነት አጣፈጠው አግሮቼ ለመውደቅ ተፍገመገሙ እገዚአብሔር ግን በቀኙ ደገፈኝ፡፡ የዘመናት ሞገድ የልቤን መርከብ ለናወጸው የዋናተኞች አለቃ ግን በጥበቡ መቅዘፍያ አሻገረኝ የጠላት ቅጥረኞች ተነሡብኝ በጽድቅ የሚፈርድ እርሱ በቃሉ ሰይፍ ወጋቸው አባብ መርዘን የተሞላ ምላሱን አውለበለበ እገዚአብሔር ግን በእገዛዙ ልጁ ለጉመው፡፡ ስለደረገልኝ ሁሉ እገዚአብሔር ምን እከፍለዋለሁ፡፡ ከእንግዲህ እገዚአብሔርን ዘወትር አየዋለሁ፡፡ ሁልጊዜ በፊቱ ነው አንጻልታወክ እርሱ በቀኝ ነውና ስለዚህም ልቤ ደስ ተሰኝ አንደበቱም ሐሜትን አደረገ እል ዘንድ ይገባኛል፡፡ መዝ ፲፩፡፭፡፩

፫ ጸገመኛም ነፍሴ ለምን ታገኛለሽ ለምን ታወኪኛለሽ በእገዚአብሔር እመኚ በፊቱ ለሚያድነኝ እገዛለት ዘንድ እርሱ አምላኬ ነው እል ዘንድ ይገባኛል፡፡ ሁለተኛም እገዚአብሔር ያበራልኛል ያድነኛልም ምን ያስፈራኛል እገዚአብሔር ለሕይወቴ መታመኛህ ነው ምን

ርሀኒ፡፡እግዚአብሔር ምእመና ለሕይወትየ ወም
ንትኑ ያደነገፀኒ፡፡ወይእዚኒ ከሥት እግዚአ
እዛን ልብዩ ከመ እንገር ስብሐቲክ ዘከመ ተሰ
ባሕክ በእፈ ሕፃናት ወከመ አብሰራ ለኢየ
ሩሳሌም በቃለ ነቢያት እንዘ እብል ብሰራትኪ
ብሰራትኪ ኢየሩሳሌም ናሁ መጽአ ንቤኪ ዘበ
እንቲአሁ ይቤሉ መዘምራን ቡሩክ ዘይመጽእ
በሰመ እግዚአብሔር፡፡ባረክናከመ በሰመ እግ
ዚአብሔር እግዚአብሔር እግዚእ አስተርአየ
ለነ፡፡ብሰራትኪ ብሰራትኪ ኢየሩሳሌም ናሁ
በጽሐ ብርሃንኪ ዘበእንቲአሁ ይቤ ኢሳይያስ፡፡
አብርሂ አብርሂ ኢየሩሳሌም በጽሐ ብርሃንኪ
ወስብሐተ እግዚአብሔር ሠረቀ ሳዕሌኪ፡፡ ብሰ
ራትኪ ብሰራትኪ ኢየሩሳሌም ናሁ መጽአ
ንጉሥኪ ዘበእንቲአሁ ተነበየ ዘካርያስ ወይቤ
ተፈሥሐ ወለተ ጽዮን ወተሐሠዬ ወለተ ኢየ
ሩሳሌም፡፡ናሁ ይመጽእ ንጉሥኪ ጻድቅ ወየዋ
ህ ዘይጸፃን ዲበ አድግ ወዲበ ዕዋለ አድግ፡፡
መዝ ጽጽ+፩ ፡፡፵፪+፭ ኢሳይ+፪ ዘካር+፪

፩ ብሰራትኪ ብሰራትኪ ኢየሩሳሌም ሀገሮሙ
ለነቢያት እስመ እግዚእ ነቢያት ሐወፀኪ ከመ
ይፈጽም ቃለ ተነብዮተሙ፡፡ብሰራትኪ ብሰራ
ትኪ ኢየሩሳሌም ሀገረ ሙላዶሙ ለሐዋርያት
እስመ ኢየሱስ ክርስቶስ መጽአ ንቤኪ በሥጋ
ሰበእ፡፡ ወሐዋርያትኒ ያጹኪ እንዘ ይብሉ
ሆሳዕና ለወልደ ጻዊት ለወልደ ጻዊት፡፡እስመ
ኩሎሙ ነቢያትኒ ወሐዋርያትኒ ዜነዉ ልደቶ
ለክርስቶስ ከመ እምዘርእ ጻዊት ውእቱ፡፡
በእፎኪ ተሰእሎሙ ለፈሪሳውያን ወይቤሎሙ
ምንተ ተብሉ በእንተ ክርስቶስ፡፡ ወልደ መት
ውእቱ ክርስቶስ፡፡ ወይቤልም ወልደ ጻዊት፡፡
ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እፎኪ ለሊሁ
ጻዊት ይቤ በመንፈስቅዱስ ይቤሎ እግዚእ
ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብእሙ ለጸ
ሳዕትኪ ታሕተ መከየደ እገሪከ፡፡ዘለሊሁ እንዘ
ጻዊት እግዚእየ ይቤሎ በመንፈስ እፎ እንዘ
ይከውና ወልደ፡፡ወአለየ ዘክህለ አውሥኦተ
ወተሰጥዎተ ቃለ፡፡ምንተ እንዘ ንብል በእንተ ዝ
ቃለ እግዚእ ክሕደት ንብል ልደቶ ዘእም
ድንግል እስመ ለማርያምስ አእመርናሃ ጥዩቀ
ከመ እምዘርእ ጻዊት ተወልደ፡፡እኮት ውእቱ ይቤ
እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ
እመሕያው ውእቱ፡፡ መዝገዘ+፩ ማቴ፳፪+፵፩-፵፪
የሐፎ+፳፱

፭ ወካዕበ ይቤ አሌ ሎቱ ለዘእምኔሁ
ይትግጠውዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው፡፡
ወዓዲ ይቤ ወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር
በከመ

ያስደነገጠኛል እል ዘንድ ይገባኛል፡፡ አሁንም
አቤቱ በሕፃናት አንደበት እንደተመሰገንህ
ምስጋናህን እናገር ዘንድ ኢየሩሳሌምንም በነቢ
ያት ቃል የምሥራች የምሥራች ኢየሩሳሌም
እነሆ አመስጋኞች ስለርሱ በእግዚአብሔር ስም
የሚመጣ የተመሰገነ ነው፡፡ በእግዚአብሔር ስም
መረቅናችሁ ጌታ እግዚአብሔር ተገለጠልን፤
ኢየሩሳሌም ሆይ የምሥራች የምሥራች እነሆ
ኢሳይያስ ስለርሱ ኢየሩሳሌም ሆይ አብሪ አብ
ሪ፡ የእግዚአብሔር ክብር በአንቺ ላይ ተገለጠ
ብሎ የተናገረለት ብርሃንሽ ደረሰ፤ ኢየሩሳሌም
ሆይ የምሥራች የምሥራች እነሆ ዘካርያስ
ስለርሱ የጽዮን ሴት ልጅ ሆይ ደስ ይበልሽ
የኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ሆይ ሐሜትን አድርጊ
እነሆ ጻድቅና የዋህ ንጉሥሽ በአህያይቱና
በውርንጭላዋ ላይ ተጭኖ ወደ አንቺ ይመጣ
ልና ብሎ የተናገረለት ንጉሥ መጣ፡፡ መዝ
ጽጽ+፩ ፡፡፵፪+፭ ኢሳይ+፪ ዘካር+፪

፬ የነቢያት ሀገራቸው ኢየሩሳሌም
ሆይ የምሥራች የምሥራች የነቢያት ጌታ
የትንቢት ቃላቸውን ይፈጽም ዘንድ ጉብኝቶሽ
ልና፡፡ የነቢያት የትውልድ ሀገራቸው ኢየሩ
ሳሌም ሆይ የምሥራች የምስራች ኢየሱስ ክርስ
ቶስ በሰው ሥጋ ወደአንቺ መጥቷልና፡፡ ሐዋ
ርያት ሆሣዕና በአርያም ሆሣዕና በአርያም ሆሣ
ዕና ለጻዊት ልጅ እያሉ ዙሪሽ ነቢያትና ሐዋ
ርያት ሀላቸው ልደቱ ከጻዊት ወገን እንደሆነ
ተናገረዋልና፡፡ ፈሪሳውያን ስለ ክርስቶስ ምን
ትላላችሁ ክርስቶስ የማን ልጅ ነው ብሎ ጠየ
ቃቸው፡ እነርሱም የጻዊት ልጅ ነው አሉት፡፡
ጌታ ኢየሱስም እርሱ ራሱ ጻዊት እንዴት በ
መንፈስቅዱስ ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ
መረገጫ በታች እስካስገዛልህ ድረስ በቀኝ ተቀ
መጥ አለው፡፡ እንግዲህ ጻዊት ራሱ በመንፈስ
ጌታዬ አለው እንዴት ልጄ ይሆናል አላቸው፡፡
ቃል ሊመልስለት የተቻለው የለም፡፡ ስለዚህ
የጌታ ቃል እንግዲህ ምን እንላለን ከድንግል
መወለዱን ካደ እንላለን ማርያምን ከጻዊት
ወገን እንደተወለደች በጉላ በተረዳ ነገር ዐው
ተናታልና፡፡ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ የሰው
ልጅ ነው ብሎ ተናገረ የለምን፡፡
መዝገዘ+፩ ማቴ፳፪+፵፩-፵፪ የሐፎ+፳፱

፭ ጻገመኛም የሰው ልጅ አልፎ
ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት አለ፡፡ ከእን
ደንናም የሰው ልጅስ እንደተጻፈ ይሄላል

ጽሑፍ፡፡ወካዕበ ይቤ በእንተ ዕርገቱ ትሬእ ይዎ ለወልደ እጋለ እመሕያው እንዝ የዐርግ ንበ ሀሎ ቀዲሙ፡፡ወካዕበ ይቤ አልቦ ዘዐርግ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እምሰማይ ወልደ እጋለ እመሕያው፡፡ርእኪ ዘከመ ይጥልቁ ርደተ መለኮት ለዘኢወረደ ሥጋ እምሰማይ፡፡ ወከማሁ ይትጥለቁ ሎቱ ሐሳብ ሕማማቲሁ ለትሰብእት ንበ መለኮት እንዝ መለኮትሰ ኢይ ትለከፍ፡ ለሕማማት ሥጋ፡፡በከመ ተጥለቁ ርደተ መለኮት ንበ ትሰብእት እንዝ ትሰብእትሰ ዓዲሃ ኢንበረት ውስተ ሰማይ፡፡አላ ከመ ያሰ ተዛውጋ ምስለ መለኮት ይቤ ዘንተ፡፡

፮ በእንተ ምጽአቱሂ ይቤ ትሬእይዎ ለወልደ እጋለ እመሕያው እንዝ ይመጽእ በደ መና ሰማይ ወይንብር በየማን ኃይል፡፡ኃይለ ይሰምዩ ለእቡሁ በዝ ከመ ይመጽእ በየማን ወላኒሁ እንዝ ይኤምር ይቤ ዘንተ፡፡እስመ ንበ ሰመዩ ርእሶ ወልደ እጋለ እመሕያው ይሰሚ ርእሶ፡፡ወብሂለ ወልደ እግዚአብሔርሰ ዘእን በለ በበንሰቲት ከመ ይንጠላዕ ህላዌሁ በእመ ሥጥር እምሳሊና አይሁድ ከመ ኢይትአመር ሎሙ እስመ ይተገህ ለሕማማት መስቀል በከ መ አብሐ ለይሁዳ ወይቤሎ ዘትንብር እንከ ፍጡነ ግበር፡፡ ማቴ፳፱፡፱

፯ ወእመሰ ኢጎፈረ ብሂለ ወልደ እጋለ እመሕያው በእንተ ርእሱ እፎኪ ኢጎፈረ ብሂለ ወልደ ዳዊት፡፡እስመ እም እጋለ እመሕያውሰ ቦ ዕትሰ ወቦ ዝለጉሰ ቦ ዕውር ወቦ ዕቡሰ ወቦ ጥዕይ ወቦ ድውይ ወቦ ባዕል ወቦ ነዳይ ቦ ሕሡም ወቦ ቅድው ቦ አይሁዳዊ ወቦ አረ ማዊ ቦ ጸድቅ ወቦ ትጥእ ቦ ጠቢብ ወቦ አብድ፡፡

፰ ወዳዊትሰ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ በዕበዩ መንግሥቱ ወፍቁረ እግዚአብሔር ውእ ቱ በተነብዮቱ፡፡ዘበእንቲሁ ይቤ በነቢይ ረከ ብከዎ ለዳዊት ገብርዩ ብእሲ ምእመነ ዘከመ ልብዩ፡፡ወካዕበ ይቤ ወበህዩ አብቁል ቀርነ ለዳ ዊት፡፡ ወአስተደሉ ማጎቶተ ለመሲሕዮ፡፡ወአ ልብሶሙ ጎፍረተ ለጸላእቱ፡፡ቦቱ ይፈሪ ቅድሳ ትዮ፡፡ወለሊሁኒ ዳዊት ይቤ እግዚአብሔር ይቤለኒ ወልድዮ አንተ ወእነ ዮም ወለድኩከ፡፡ እመሰ ዮጎፍር ብሂለ ወልደ ዳዊት እምጎፈረ ፈድፋደ ብሂለ ወልደ እጋለ እመሕያው፡፡ መዝ ፪፡፮፡፻፱፡፲፮

፱ ወዘይቤሎሙሰ ለፈሪሳውያን ዘለሊሁ ዳዊት እግዚእዮ ይቤሎ እፎ እንከ ይከውና ወልደ፡፡እንዝ ያሌዕላ መድኅን ለትሰብእት

አለ፡፡ ሁለተኛም ስለ ዕርገቱ የሰውን ልጅ ቀድሞ ወደ ነበረበት ሲያርግ ታዩታላችሁ አለ፡፡ ዳግመ ኛም ከሰማይ ከወረደው ከሰው ልጅ በተር ወደ ሰማይ የወጣ የለም አለ፡፡ከሰማይ ላልወረደ ለሥጋ የመለኮትን መውረድ ሲቁጥር አይ፡፡ የመለኮት መውረድ ለሰውነት እንደተተጠረ እንዲሁ መለኮት በሥጋ መከራዎች የማይነካ ሲሆን የትሰብእት የሕማማቱ ቁጥር ለመለኮት ተቈጠረለት፡፡ ትሰብእት ግን ገና በሰማይ አልተቀመጠችም ከመለኮት ጋር ያዛምዳት ዘንድ ይህን ተናገረ እንጂ፡፡

ማቴ፳፯፡፳፱ ዮሐፎ፡፲፪

፺ ስለ መምጣቱም የሰውን ልጅ በኃይል ቀኝ ተቀምጦ በሰማይ ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ አለ፡፡ በዚህ አባቱን ኃይል አለው በወለደው ቀኝ ሆኖ እንደሚመጣ ሲያመለክት ይህን ተናገረ ራሱን ሲጠራ የሰው ልጅ ብሎ ይጠራልና፡፡ አልፎ አልፎ የእግዚአብሔር ልጅ ማለቱም ይሁዳን የምታደርገውን እንግዲህ ፈጥኞ አድርግ ብሎ እንደፈቀደለት እንዳይ ገለጥላቸው ከአይሁድ ገቢና የረቀቀ በማድረግ ህልውናው እንዲከለል ነው፡፡ ማቴ፳፱፡፱

፺ ስለ ራሱ የሰው ልጅ ለማለት ካላፈረ የዳዊት ልጅ ለማለት እንደምን ያፍራል፡፡ ከሰው ልጅስ መካከል የተቸገረ አለ፡፡ ልምሾም አለ፡፡ የታወረ አለ፡፡ ደካማም አለ፡፡ ጤነኛ አለ፡፡ በደዌ የተያዘም አለ፡፡ ባለጠጋ አለ፡፡ ቸግረኛም አለ፡፡ መልክ ክፉ አለ፡፡መልክመልካምም አለ፡፡አይሁዳ ዊ አለ፡፡ የአሕዛብም ወገን አለ፡፡ጸድቅ አለ ኃጢ ለተኛም አለ ጥበበኛም አለ፡፡ ሰነፍም አለ፡፡

፻ ዳዊትሰ በመንግሥቱ ክብር የእስራኤል ንጉሥ ነው ትንቢት በመናገሩም የእግዚአብሔር ወዳጅ ነው፡፡ ነቢይ ስለርሱ እንደልቤ የታመነ ሰው ባሪያዬ ዳዊትን አገኘሁት ብሎ የተናገረለት፡፡ ሁለተኛም በዚህም ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ለቀባሁትም መብራትን አዘጋጃለሁ ጠላቶቹን ግን እፍረትን አለብሳቸዋለሁ በርሱም ቅድስናዬ ያፈራል አለ፡፡ ዳዊትም ራሱ እግዚአብሔር አንተ ልጄ ነህ እኔም ዛሬ ወለድሁህ አለኝ አለ፡፡ የዳዊት ልጅ ለማለት ቢያፍር የሰው ልጅ ለማለት አብዝቶ ባፈረ ነበር፡፡ መዝ ፪፡፮፡፻፱፡፲፮

፱ ለፈሪሳውያን ዳዊት ራሱ ጌታዬ አለው እንግዲህ እንዴት ልጄ ይሆናል ያላቸው ግን መድኃኒታችን በመለኮት መዋሐድ ላማረ

በጽኑነት መለኮት ከመ ትኩን አሐደ ለሠናይ አምልኮ ከመ ኢየናይዋ ገበ ክልዒ ገዕዝ ዘእንበለ ገበ አሐዱ አካል ወአሐዱ ራእይ። እስመ ፈሪሳውያንስ ይብልም ለክርስቶስ ወልደ ዳዊት። ይግህሩ ብህኑን ሥጋዊ ዘእንበለ ጽኑነት መለኮት። ወኢአምኑ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ተሠጊም እምወለተ ዳዊት ይሰመይ ወልደ ዳዊት። ወበእንተዝ መተረ ሥርወ ገለናሆሙ በመጥባሕተ ቃሉ ከመ ኢየናይዋ ከመ እምዘርእ ብእሲ ተወልደ። እስመ እሙንቱ አምሰልም ከመ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ። እስመ ይቤሉ ዘለሊነ ነአምር አባሁ ወእሞ እፎ እንከ ይብላን እምሰግይ ወረድኩ። ማቴ፲፫፡፶፭

፲ ወበዝ ቃል ካዕበ ገዢ ቁልፈተ ልቦሙ ሶበ ይቤ ዘለሊሁ ዳዊት እግዚአብሔር ወልደ እንከ ይከውኖ ወልደ። ወለሥጋሰ ዘነሥኡ እምወለተ ዳዊት አስተሞህዳ ምስለ መለኮቱ ዘበአሐዱ አካል ከመ ኢይትሌለይ መጠቃ ለከዊን እግዚአብሔር። ሶበ ይቤሉ ለፊ ልጸስ ዘርእየ ኪያየ ርእየ ለአቡየ። እስመ ለዘር እየ ትሰብእቶ ፕለቂ ሱቱ ከመ ዘርእየ መለኮተ አቡሁ። ወበዝ መጥባሕተ ቃል መተረ ልሳኖ ለንስጥርስ ዘይቤሉ ከመ አሐዱ እምነቢ ያት። ወበዝ መጥባሕተ ቃል መተረ ልሳኖ ለ ልዩን ዘይቤ የነጽጽ ትሰብእት እመለኮት እምድገረ አሐዱ ከዊን። መጥባሕተ ቃል መተረ ልሳኖሙ ለማገበረ ኪልቂዶን እለ ይቤ ሉ መለኮት ወትሰብእት በክልዒ ፍና ወበክ ልዒ ሥርዓት። ዘይደሉ ለመለኮት ገብረ መለኮት ወዘይደሉ ለትሰብእት ገብረ ትሰብእት። ወበዝ ቃል መተረ ልሳኖ ለፍልብያናስ ዘይቤ ክልዒ ገጸ መለኮቱ ወትሰብእቱ ለመድኃኒን። ዮሐ ፲፩፡፱

፲፩ ወእምይእኬሰ ንጸውዖ ለያዕቆብ እስራኤል ከመ ይንገረን ቡራኬያቲሁ ዘይቤ በእንተ ይሁዳ። ይሁዳ ሰብሐኩ አጋዊክ እዴ ከ ላዕለ ዘባኖሙ ለጸላዕትክ ይሰግዱ ለከ ደቂ ቀ እኑክ። ይሁዳ እገለ እንበሳ እምገዛእትከ ዕርገ። ወልድየ ሰከብክ ወናምክ ከመ እንበሳ ወከመ እገለ እንበሳ አልቦ ዘያነቅህክ። ወኢይ ጠፍአ ምልክና እምይሁዳ ወምሰፍና እምአባ ሉ። እስከ አመ ይረከብ ዘፅኑሕ ሱቱ ውእቱ ተስፋሆሙ ለአሕዛብ። የአሥር ውስተ ዓጻደ ወይን ዕዋሉ ወበዕፀ ዘይት አድጎ። የሐፅብ በወይን አልባሲሁ ወበደመ አስካል ሰንዳፍ። ፍሡሐት እምወይን አዕይንቲሁ ወጸዕዳ ከመ

አምልኮ በአንድ አካልና በአንድ ገብረ መልክዕ እንጂ በሁለት ጠባይ እንዳያስቡት አንድ ትሆን ዘንድ ትሰብእትን ከፍ ከፍ ሲያደርጋት ነው እንጂ። ፈሪሳውያንስ ክርስቶስን የዳዊት ልጅ ይሉታል ያለ መለኮት መዋሐድ የተበተነ ሰው ነትን ያስተምራሉ። የእግዚአብሔር ልጅ ከዳዊት ሴት ልጅ ሰው ሆኖ ተወልዶ የዳዊት ልጅ እንደሚባል አያምኑም። ስለዚህም የዮሴፍ ልጅ እንደሆነ አስመስለውታልና ከወንድ ዘር እን ደተወለደ እንዳያስቡት በቃሉ ጉራዴ የአሳ ባቸውን ሥር ቆረጠ። እኛ አባቱንና እናቱን የም ናውቃቸውን እንግዲህ እንዴት ከሰማይ ወረድሁ ይለናል ብለዋልና። ማቴ፲፫፡፶፭

፲ በዚህም ቃል ሁለተኛ ዳዊት ራሱ ጌታዩ አለው እንግዲህ እንዴት ልጅ ይሆናል ባለ ጊዜ የልባቸውን ሽለፈት ገረዙ። ከዳዊት ሴት ልጅ የነሣውን ሥጋ ግን በአንድ አካል ካሰ ከመለኮት ጋር አዋህዳት እንዳትለይ እግዚአብሔርን ወደመሆን ከፍ አደረጋት። ለፊልጸስ እኔን ያየ አባቱን አየው ባለው ጊዜ ሰውነቱን ላየ የአባቱን መለኮት እንዳየ ቆጥ ርሰታልና። በዚህም ቃል ጉራዴነት የዮሴፍ ልጅ እንደሆነ የሚያስቡ የጻፎችና የፈሪሳውያንን የአባባቸውን ሽለፈት አስወገደ። በዚህም ቃል ጉራዴነት ከነዚያት አንዱ ነው ያለውን የንስ ጥርስን ምላስ ቆረጠ። በዚህም ቃል ስለትነት ከተዋሕዶ በኋላ ሰውነት ከመለኮት ያንግል ያለ የልዩንን ምላስ ቆረጠ። በዚህም ቃል ሰይፍነት መለኮትና ሰውነት በሁለት መንገድ በሁለት ሥርዓት ናቸው። ለመለኮት የሚገባውን መለኮት ሠራ ለሥጋም የሚገባውን ሥጋ አደረገ ያሉ የኪልቂዶንን ማኅበረተኞች ምላሳቸውን ቆረጠ። በዚህም ቃል የመድኃኒታችን የመለኮቱና የሰውነ ቱ መልክ ሁለት ነው ያለ የፍላብያናስን ምላስ ቆረጠ። ዮሐ ፲፩፡፱

፲፩ አሁንስ ስለ ይሁዳ የተናገረውን ምርቃቶቹን ይናገር ዘንድ እስራኤል የተባለ ያዕቆብን እንጥራው። ይሁዳ ሆይ ወንድሞችህ ያክብሩህ እኔህ በጠላቶችህ ጀርባ ላይ ነው የወንድሞችህ ልጆች ይሰግዱልህል ይሁዳ የአን በላ ደቦል ነው ከአደንህ ውጣ ልጅ ሆይ እንደ አንበሳ ተኛህ እንቀላፋሁም እንደ አንበሳም ደቦል የሚቀሰቅስህ የለም መንግሥት ከይሁዳ አይወ ጣም ገዢነትም ከወገኖቹ ገዢውን እስኪያገኙ ድረስ እርሱ የአሕዛብ ተስፋቸው ነው። ውርን ጭላውን በወይት አፅድ ያሥራል አሁያውንም በወይራ እንጫት ልብሶቹን በወይን ያጥባል በፍታውንም በፍሬ ደም፣ ዓይኖቹ ከወይን ይልቅ ደስ ያሰኛሉ ጥርሶቹም እንደ ወተት ነጥ

ሐሊብ አስናኒሁ። የም ተፈጸመ ቃለ ዝ ትን ቢት ዘእቡኝ ያዕቆብ ዘይቤ በእንተ ይሁዳ ወፍጻሜ ነገሩስ በኢየሱስ ክርስቶስ ይትፈጸም። በከመ ይቤሉ ለዳን ዳን ይኳንን ሕዝቦ ከመ አሐቲ እምነገደ እስራኤል ኮኖ ለዳን አርቂ ምድር ዘይጸንሖ ወይነስኮ ሰኩኖሁ ለፈረስ ወይወድቅ ዘይጸፃኖ ድጎሬሁ ወይጸንሕ ከመ ያድጎኖ እግዚአብሔር ወእግዚአብሔር ይጸንዮ። ዘፍ ፵፱፥፳፯

፲፪ ዳን ይኳንን ሕዝቦ ከመ አሐቲ እም ነገደ እስራኤል ይተረጉም በመንግሥተ ሐሳዌ መሲሕ። እስመ ሙሴኒ ይቤ በቡራኬ ያቲሁ ዳን እጓለ አንበሳ ወይሰርር እምባሳን። ዘንተ ይቤ በእንተ ትግርምተ መንግሥቱ ሰይ ጣናዊት። እስመ ብሂለ አንበሳ ገበ ክልኦ ይተረጉም ገበ መንግሥተ ኢየሱስ ክስቶስ ዘበኃ ይለ መንፈስቅዱስ እስመ ይገብር መንክራተ በከመ አቡሁ ይገብር ለመድኃኒተ ዓለም። ወካዕበ ይተረጉም ገበ መንግሥተ ሐሳዌ መሲሕ ዘይገብር መንክራተ በኃይለ አቡሁ ሰይጣን ለአስሕቶ ዓለም።

፲፫ በእንተ መንግሥተ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤ ያዕቆብ ይሁዳ እጓለ አንበሳ ሰከብከ ወኖምከ ከመ እንበሳ ወከመ እጓለ አንበሳ አልቦ ዘያነቅህከ። ወበእንተሐሳዌ መሲሕ ይቤ ሙሴ ዳን አንበሳ ወይሰርር እምባሳን። በእንተ መንግሥተ ኢየሱስ ክርስቶስ ካዕበ ይቤ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ወይቤለኒ መልአክ ኢትብኪ ኖሁ ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዘእምወስተ ሥርወ ለዳዊት። ወበእንተ መንግሥተ ሐሳዌ መሲሕኒ ይቤ ጴጥሮስ ጥበቡ እንከ ወአጥብቡ ልበከመ እስመ ጸላኢከመ ጋኔን ከመ አንበሳ ይጥሕር ወየኃሥሥ ዘይውጥ። ወበእንተ መንግሥተ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤ ያዕቆብ ኢይጠፍእ ምልክና እም ይሁዳ ወምስፍና እም አባሉ እስመ አመ ይረከብ ዘጽኑሕ ሎቱ ወእቱ ተስፋሆመ ለአሕዛብ።

፲፬ በእንተ መንግሥተ ሐሳዌ መሲሕ ይቤ ኮኖ ለዳን አርቂ ምድር ዘይፀንሖ በውስተ ፍኖት ወይነስከ ሰኩኖሁ ለፈረስ ወይወድቅ ዘይጸፃኖ ወእግዚአብሔር ይጸንዮ እስመ ኩሉ ዘያፈቅር ይፀንሖ ለፍቁሩ ውስተ ፍኖት ከመ ይትቀበሉ በፍስሐ እስመ የአምር ከመ ይገብር ሎቱ ፈቃዶ። እስመ አልቦ ዘያፈቅር ሰይጣን ከመ ይሁዳ ሰያጢ እግዚአ-

ናቸው። ስለ ይሁዳ የተናገረው የአባታችን የያዕቆብ ትንቢት ቃል አሁን ተፈጸመ። የነገሩ ፍጻሜ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ተፈጸመ። ዳንን ዳን ሕዝቡን ከእስራኤል ነገዶች እንደ እንዲቱ ይገዛል ዳንን እባብ ይጠብቀዋል የፈረሱንም ሰኩኖውን ይነክሰዋል የተጫዘበትም ከጎሳው ይወድቃል እግዚአብሔርም ያድነው ዘንድ ይጠብቀዋል እንዳለው። ዘፍ ፵፱፥፳፯

፲፪ ዳን ከእስራኤል ነገዶች እንደ እንዲቱ ሕዝቡን ይገዛል ያለው በሐሳዊ መሲሕ መንግሥት ይተረጎማል። ሙሴም በምርቃቶቹ ዳን የእንበሳ ደቦል ነው ከባላንም ይበርራል ብሏልና። ስለ ሰይጣናዊት መንግሥቱ መስፋፋት ይህን ተናገረ። አንበሳ ማለት በሁለት ይተረጎማልና በመንፈስቅዱስ ኃይል በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ዓለምን ለማዳን አባቱ እንደሚያደርግ ድንቆችን ያደርጋልና። ሁለተኛም ዓለምን ለማሳት በአባቱ በሰይጣን ኃይል ድንቆችን በሚያደርግ በሐሳዊ መሚሕ መንግሥት ይተረጎማል።

፲፫ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥትም ያዕቆብ ይሁዳ የእንበሳ ደቦል እንደ እንበሳ ተኖህ አንቀላፋህም እንደ እንበሳም ደቦል የሚቀስቅስህ የለም አለ። ስለ ሐሳዊ መሲሕም ሙሴ ዳን እንበሳ ነው ከባላንም ይበርራል አለ። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥትም ሁለተኛ ዮሐንስ ሕቡቀለምሲስ መልአኩም አታልትስ እነሆ ከዳዊት ሥር ከይሁዳ ወገን የሆነ አንበሳ አቸንጿል አለኝ አለ። ስለ ሐሳዊ መንግሥትም ጴጥሮስ እንግዲህስ ጥበበኞች ሁኑ ልባችሁንም ጥበበኛ አድርጉ ጠላታችሁ ጋኔን የሚውጠውን ሽቶ እንደ እንበሳ ይጮሁልና አለ። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም መንግሥት ያዕቆብ መንግሥት ከይሁዳ አይወጣም ግዛትም ከወገናቹ ገዢውን እስኪያገኝ ድረስ እርሱ የአሕዛብ ተስፋቸው ነው አለ።

፲፬ ስለ ሐሳዊ መሲሕ መንግሥትም ዳንን የምድር እባብ በመንገድ ይጠብቀዋል የፈረሱንም ሰኩኖ ይነክሳል የተጫዘበትም ይወድቃል እግዚአብሔርም ይጠብቀዋል ሁሉን የሚወድ እርሱ ወዳጁን በደስታ ይተባለው ዘንድ በመንገድ ይጠብቀዋል። ፈቃዱን እንደሚያደርግለት ያውቃልና። ጌታውን እንደሸጠ እንደ ይሁዳ እኔ ክርስቶስ ነኝ እንደሚልም እንደ ሐሳዊ መሲሕ ሰይጣን የሚወደው የለምና

ወከመ ሐሳዩ መሲሕ ዘይቤ እነ ውእቱ ክርስቶስ እስመ ክልዒሆሙ እምነገደ ዳን፡፡ውእቱ ፀን ሐሙ በፍኖተ ኢየሩሳሌም ከመ ይግበሩ ሎቱ ፈቃደ፡፡ለይሁዳ ፀንሐ ኀበ መርኅበ ኢየሩሳሌም ከመ ይግበር ሎቱ ኪዳነ ምስለ ሊቃነ ካህናት ውእቶሙኒ ከመ የሀብም ሠላሳ ብሩረ በሰቅል ቅዱስ ወውእቱኒ ከመ ያግብኦ ሎሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ፅዕብኪ አፍቅሮ ንዋይ እምኩሎን ኃጣውእ እስመ ቀዲሙኒ ሠራቄ ብሩር ውእቱ ዘውስተ ቀምጠራ ዘአስከሬን እግ ዚኡ፡፡ወበእንተ ማርያሂ ይቤ ሶበ እምጽአት ዕፍረተ ዘአልባስፕሮስ በቢሬሌ ወሶጠት ዲበ ርእሱ ለእግዚእ ኢየሱስ ወመልእ ቤተ መግዛሁ ለውእቱ ዕፍረት፡፡ይቤ ለምንት ኢሜጥም ለዝንቱ ዕፍረት በሠለስቱ ምእት ዲናር ከመ የሀብምሙ ለነዳያን፡፡ወበእንተዝ ዘለፎ ወንጌላዊ ወይቤ እኮ በምሐረ ነዳይ ዘይቤ ዘንተ እስመ ሠራቄ ውእቱ ወየዐቅብ ወርቀ መባእ ወይነሥእ እምዘ ውስቲቱ፡፡ወበዝኒ ኩሉ ኢጸጊዖ ፍቅረ ንዋይ ደፈረ እስከ ለጌጠ እግዚኡ፡፡ ዮሐ ፲፪+፩-፮

፲፭ ወለሐሳዩ ወሲሕኒ ፀንሐ እንከ አርዌ ምድር ኀበ ኖኅተ ኢየሩሳሌም ወደየ ሕምዝ ውስተ ልቡ ከመ ኢይፍርሆ ለእግዚእ ብሔር ወከመ ኢይጎፈር ሰብእ ከመ ይቤ እግ ዚእነ በወንጌል፡፡ሀሎ አሐዱ መኩንን በአሐቲ ሀገር ዘኢይፈርሆ ለእግዚእብሔር ወኢየጎፍር ሰብእ፡፡ወሀለወት በይእቲ ሀገር አሐቲ እቤር ብእሲት ወትመጽእ ኀቤሁ ወትብሎ ኩንነኒ እምዕድወየ አበያ ወአጉንደያ፡፡ወእምዝ ኀለየ ወይቤ እመሰ ኢይፈርሆ ለእግዚእብሔር ወኢየጎፍር ሰብእ እኩንና እንከ ለዛቲ እቤር ከመ ኢታንጥየኒ ወከመ ኢትምጽእ ዘልፈ ወኢ ታስርሐኒ፡፡ወይቤሎሙ እግዚእነ ሰምዑ ዘይቤ መኩንን ዐመፃ እግዚእብሔርን እንከ ኢይፈ ትሕ ለጎሩያጊሁ ለእለ ይግዕሩ ኀቤሁ መዐል ወሌሊተ፡፡መኩንን ዓመፃስ ዘኢይፈርህ እግዚ አብሔር ወኢየጎፍር ሰብእ ሐሳዩ መሲሕ ውእቱ ዘኢይፈርሆ ለእግዚእብሔር እንዘ ይሰሚ ርእሶ በስመ ወልዱ ወኢየጎፍሮሙ ለእጋለ እመሕያው እንዘ ያነብር ጣዖተ ውስተ ቤተ እግዚእብሔር ወይኢዝዝ ከመ ይስግዱ ለምስሉ ለቀዳማዊ አርዌ፡፡ ዮሐ ፲፪+፩-፮

፲፮ ወቀዳማዊስ አርዌ ሰይጣን ውእቱ ዘቀደመ አብሶ እምኩሉ፡፡ወእቤርሰ እንተ ት ቤሎ ለመኩንን ዐመፃ ኩንነኒ እም ዕድወየ ምኩራበ አይሁድ ይእቲ እንተ ቀደመት ተፈ

ሁለቱም ከዳን ወገን ናቸው ፈቃዱን እንዲያደርጉለት በኢየሩሳሌም ጉዳና ቆያቸው፡፡ ይሁዳን ከካህናት አለቆች ጋር ስምምነትን እንዲያደርግለት እነርሱም በቅዱሱ ሚዛን ሠላሳ ብር ይሰጡት ዘንድ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስን አሳልፎ እንዲሰጣቸው በኢየሩሳሌም አደባባይ ቆየው፡፡ ከኃጢአቶች ሁላቸው ገንዘብ መውደድ ምንኛ ጭንቅ ነው፡፡ ቀድሞም በጌታው ሣጥን ሙዳይ ውስጥ ያለውን ብር የሚሠርቅ ነበረ፡፡ ስለ ማርያም የአልባስፕሮስ ሽቱ በብልቃጥ አምጥታ በጌታ ኢየሱስ ራስ ላይ ባፈሰሰቸው ጊዜ የሽቱውም መግዛ ቤቱን በመላው ጊዜ ለችግረኞች ይሰጥ ዘንድ ይህ ሽቱ ለምን በሦስት መቶ ዲናር አልተሸጠም አለ፡፡ ስለዚህም ነገር ወንጌላዊ ይህን የተናገረው ለችግረኞች በመራራት አይደለም ሌባ ነውና የሚገባውን ገንዘብ ይጠብቅ በወስጡ ካለውም ይወስድ ነበርና ብሎ ዘሰፈው፡፡ በዚህ ሁሉ ገንዘብን መውደድ አልጠግብ ብሎ ጌታውን አስከመሸጥ ድረስ ተደፋፈረ፡፡ ዮሐ ፲፪+፩-፮

፲፭ ሐሳዩ መሲሕንም እንግዲህ እባብ በኢየሩሳሌም በር ጠበቀው እግዚእ ብሔርን እንዳይፈራው ሰውንም እንዳያፍር መርዝ በልቡ ጨመረ፡፡ ጌታችን በወንጌል በአንዲት ሀገር እግዚአብሔርን የማይፈራው ሰውንም የማያፍር አንድ ዳኛ ነበረ፡፡ በዚያችም ሀገር አንዲት አርጊት ሴት ነበረች ወደርሱም እየመጣች ከባለጋራዬ ፍረድልኝ ትለው ነበር፡፡ እርሱ ግን አልፈረድላት አለ እዘገያትም፡፡ ከዚህ ህም በኋላ እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰውንም ባላፍር እንዳትጨቀጭቀኝ ዘወትርም እየመጣች እንዳትደክመኝ ይህኛን አርጊት ልፍረድላት ብሎ አለብ፡፡ ጌታችንም ዓመፀኛው ዳኛ ያለውን ስሙ እንግዲህ እግዚአብሔር በቀንና በሌሊት ወደርሱ ለሚጮሁት ለምርጦቹ አይፈርድምን አላቸው፡፡ እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውንም የማያፍር ዓመፀኛ ዳኛስ ራሱን በልጁ ስም በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ሲጠራ እግዚአብሔርን ያልፈራው ጣዖትንም ሲያስቀምጥ የሰው ልጆችን ያላፈራቸው ሐሳዩ መሲሕ ነው፡፡ ለፊተኛው አውራ ምስል እንዲሰግዱለት ያዝዛል፡፡ ሉቃ ፲፭+፩-፮

፲፮ ፊተኛውም አውራ ለመበደል ከሁሉ የቀደመ ሰይጣን ነው፡፡ ዓመፀኛውን ዳኛ ከባለጋራዬ ፍረድልኝ ያላቸው አርጊትም በመሠራት ከቤተክርስቲያን የቀደመች የአይሁድ

ጥር እም ቤተክርስቲያን፡፡ዕድወየሰ ትቤሎ-
ለደቂቀ ቤተክርስቲያን፡እስመ አልቦ- ሰንአ
ማእከለ ደቂቀ ምክራብ ወማእከለ ደቂቀ ቤተ
ክርስቲያን፡እስመ ክርስቶስ ገብረ ፍልጠተ
እማእከሌሆመ ወእማከሌን ደቂቀ ቤተ ክርስ
ቲያን በሕማማተ መስቀሉ፡፡

፲፮ ዕቤራይትስ ተሰምየት በእንተ ዘጉ
ሕቂት በአብዝኖ ውሉድ እመሐሣፂ፡፡ለአምላክ እስ
ራሌልስ ኢወለደት ሉቱ ዘእንበለ ሕዳማን እስ
ተጎርቤ፡፡በዘመ ይቤ ኢሳይያስ ሶበ እኮ እግዚአ
ብሔር ፀባላት ዘአትረፈ ለነ ዘርእ ከመ ሰዶም
እምኮነ ወከመ ገሞራ እመሰልነ፡፡ወበእንተ ዝመ-
ታሰ እስምአ ሳቲ እግዚአብሔር በነቢያቲሁ
፡፡ሕዝቅኤልኒ ይቤ ከመዝ ይቤ አዶናይ እግ
ዚአብሔር ሥረዊኪ ወዘመድኪ እምድረ ከና
እን አቡኪ አሞራዎን ወእምኪ ኬጥያ፡፡ወእመ
ወለዱኪ ኢጸመሙ አጥባትኪ ወበማይ ኢሐፀ
ቡኪ ወበዜው ኢሮቱኪ ውስተ ሕፅን ኢሐፀኑ
ኪ፡፡ወእመሐክተኪ ዐይንዩ ከመ እግበር ሳዕሌ
ኪ አሐተ እምእላንቱን ኩሉን ከመ እቅሥፍኪ፡፡

፲፯ ወገደፋኪ ውስተ ገጸ ገዳም ወተፅዕረት
ነፍሰኪ አመ ወለዱኪ ወገለፍኩ እንተ ገቤኪ ወር
ኢኩኪ ትሰክቢ ውስተ ደምኪ፡፡ ወእቤ ለኪ እምደ
ምኪ ሕየዊ ወብዝኒ፡፡ወረሰይኩኪ ሠርፀ ገዳም
ወልሀቲ ወዐበይኪ ወዐእኪ ውስተ አህጉር ወልሀታ
አጥባትኪ ወበዝን ሥዕርትኪ ወኮንኪ ብእሲተ ወተ
ጎፍራ፡፡ወገለፍኩ እንተ ገቤኪ ወርኢኩኪ ከመ
በጽሐ ጊዜኪ ጊዜ እለ ዮጎድ፡፡ወሰፋሕኩ እደውየ
ሳዕሌኪ ወከደንኩኪ ኃፈረተኪ፡፡ወመሐልኩ ለኪ
ወዐእኩ ገቤኪ በሕግ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር
፡፡ወኮንኪ ሊተ ወሐፀብኩኪ በግይ ወሐፀብኩኪ
ደመኪ ወቀባዕኩኪ ቅብዐ ወአልበስኩኪ ዓሥቀ
ወግላተ ወሲራየ ወአሠርጎኩኪ ሠርጉ፡፡ወወ
ደይኩ አውቃፈ ውስተ እደዊኪ ወባዝግና
ውስተ ከሳድኪ ወአዕኑገ ውስተ አእዛንኪ ወአከ
ሊለ ምክሕ ውስተ ርእሰኪ፡፡ወአሰርጎኩኪ ወር
ቀ ወብሩረ ወመዋጥሕኪ ግላተ ወሲራይ ወዐ
ሥቅ፡፡ወሐረሰኩኪ በሰንዳሌ ወመዓር ወቅብዕ
ወተሲሰይኪ ወበሳዕኪ ወሰባሕኪ ወሠንይኪ
ጥቀ ፈድፋደ ወተሰምዐ ሰምኪ ውስተ ኩሉ
አሕዛ ብ፡፡ሠንይኪ እስመ ፍጹም ውእቱ
ሳህይኪ ዘረ ሰይኩ ለኪ ሥንኪ ይቤ አዶናይ
እግዚአ ብሔር፡፡

፲፱ ወተወከልኪ በሰንኪ ወዘመውኪ
ወሰምኪ ወአፈድፈድኪ ዝመተኪ በኩሉ ፍና
ቅ ወነጎእኪ እም አልባስኪ ወገበርኪ እግልክተ

ምክራብ ናት፡፡ የቤተክርስቲያንን ልጆች ባለጋ
ራዎች ትላቸዋለች በምክራብ ልጆችና በቤተ
ክርስቲያን ልጆች መካከል ስምምነት የለምና፡-
ክርስቶስ በእነርሱና በእኛ በቤተክርስቲያን ልጆች
መካከል በመስቀሉ መክራዎች መለየትን
አድርጓልና፡፡

፲፯ ከውሽማዎቿ ልጆችን በማብዛት ስለ
ጉበጠች አርጊት ተባለች፡፡ ለአስራሌል አምላ ክ
ግን ከተመረጡ ከጥቂቶች በቀር አልወለ
ደችም፡፡ ኢሳያይስ አቸናሬ እግዚአብሔር ዘርን
ባያስቀርልን እንደ ሰዶም በሆንን እንደ ገሞራም
በመሰልን አለ፡፡ ስለ ዝመቷም እግዚአብሔር በነ
ቢያቱ ተናገረባት፡፡ ሕዝቅኤልም እንዲህ አለ
አዶናይ እግዚአብሔር ሥርሽ ነው ዘመድሽም
ነው አባትሽ አሞራዎን እናትሽም ኬጥያ
ከከናሉን ምድር ነው፡፡ በወለዱሽ ጊዜ እትብትሽ
አልተቆረጠም በውኃም አላጠቡሽም በጨው አል
ተቀባሽም በእትፍ አላሳደጉሽም ከአኒያ ከሁላቸው
አንዲቱን በላይሽ እንዳደርግ እንዳልቀሰፍሽም
ዓይኔ አልራራችልሽም፡፡

፲፰ በዘረሀ ውስጥ ጣሉሽ
በወለዱሽም ጊዜ ነፍሰሽ ተጨነቀች በአንቺ
በኩል አለፍሁ በደምሽም ላይ ተኝተሽ አየሁ
ከደምሽ ዳኒ ብዙም ሁኒ አልሁሽ የዘረሀ ተክል
አደረግሁሽ አደግሽ ታላቅም ሆንሽ ወደ
ከተሞችም ገባሽ ጡትሽ አደገ ፀጉርሽም በዛ
ሴትም ሆንሽ ማረርም ጀመርሽ፡፡ በአንቺ በኩል
አለፍሁ የምትታጨበት ጊዜ እንደደረሰ ዐወቅሁ
መጎናጸፊያዬን በአንቺ ላይ ዘረጋሁ አፍረትሽም
ሽፈንሁ ማልሁልሽ ወዳንቺም በሕግ ገባሁ አለ
አዶናይ እግዚአብሔር፡፡ ለእኔ ሆንሽልኝ በውኃ
አጠብሁሽ ደምሽም አጠብሁሽ ቅባት ቀባሁሽ
ጥሩ በፍታና ሐር ግምጃ ቀይ ግምጃም አለ
በስሁሽ በጌጥም አስጌጥሁሽ ቀለበትን በእጆቸሽ
አደረግሁ የወርቅ ማርዳም በአንገትሽ ጉትቻ
በጆርዎቸሽ የመመኪያ ዘውድም በራስሽ አየርሁ
በወርቅና በብር አስጌጥሁሽ መደረቢያሽም ሐር
ግምጃና ቀይ ግምጃ ጥሩ በፍታም ነው፡፡ በሰን
ዴና በማር በቅባትም አረስሁሽ ተመገብሽ በል
ተሽም ሰባሽ፡እጅግም አማርሽ ስምሽም በእሕዛብ
ሁሉ መካከል ተሰማ፡፡ ያደረግሁልሽ ደም
ግባትሽ ውበትሽም ፍፁም ነውና አማርሽ አለ
አዶናይ እግዚአብሔር፡፡

፲፱ በደምግባትሽ ተማመንሽ በስምሽም
አመነዘርሽ ዝመትሽም በጉዳና ሁሉ አበዛሽ
ከልብሶችሽም ወሰደሽ የተሰፋ አማልክትን ሠፋሽ

ርፍኦ፡፡ወዘመውኪ ቦሙ ወኢባኢኪ ወኢኮንኪ ወነሣኢኪ ሠርጉ ምክሕኪ ወርቅየ ወብሩርየ ዘወህብኩኪ ወገበርኪ አምሳለ እደው ወዘመ ውኪ ቦሙ ወነሣኢኪ አልባሰ ዓሥቅ ወአልበሰ ኪዮሙ ትብዕየ ወዕጣንየ አንበርኪ ቅድመ ገ ጸሙ፡፡ወእክልየ ዘሌሳይኩኪ በንዳሌ ወትብዐ ወመዐረ ወአብላዕኪዮሙ ወሠራዕኪ ቅድሚሆ ሙ ለመዓዛ ሠናይ፡፡ ወእምዝ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ነሣኢኪ አዋልድየ ዘወለድኪ ሊተ ወደቂቅየ ወሃዕኪ ሉሙ ወቀተልኪ ታስ ተናእሲት ዘዘመውኪ ወሃዕኪ ደቂቅየ ዝንቱ አከየ እምኩሉ ዝሙትኪ ወርኩስኪ፡፡ ወኢ ተዘከርኪ ወዋዕለ ንእስኪ ወአመ ዕራቅኪ አን ቲ ወተንፍሪ ወጽንቅቅት አንቲ በደምኪ ሐዮ ኪ እምድሃረዝ ኩሉ አከይኪ፡ አሌ ለኪ አሌ ለኪ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፡፡

፳ ወሐነጽኪ ለኪ ቤተ ንብ ትዜምዊ ወገበርኪ ለኪ መንበረ ውስተ ኩሉ መርገብ ወውስተ ርእሰ ፍናት ሐነጽኪ ለኪ ንብ ትዜም ዊ ወአርኩስኪ ሥነኪ ወቀፈጽኪ አቀዳጽኪ ለኩሉ ኃላፊ ፍናት ወአብሣነኪ ዝሙተኪ ወዘመውኪ በደቂቀ ግብጽ መሐሃንኪ እለ ዐቢ ይ ነፍሰቶሙ ወዘልፈ ትዜምዊ ምስሌሆሙ ወአቅናዕነኪ፡፡ወአነሥእ እደየ ላዕሌኪ ወእሥ ዕር ሕገኪ ወእሚጥወኪ ለነፍሰ ጸላዕትኪ አዋል ደ ሊሎፍሊ እለ ሚጣኪ እምፍናትኪ ወአሰ ሐታኪ ወዘመውኪ ፈድፋድ እም አዋልደ ሱር ወሐድ፡፡ምስለ ከመዝ ዓዲ ኢጸገብኪ ወዘመ ውኪ ወኢያንፈሰኪ ወአብሣነኪ ኪዳነኪ በብ ሔረ ፋርስ፡፡ ወምስለ ከማሁ ዓዲ ኢጸገብኪ፡፡ ምንተ እንከ እራስዮን ለአዋልድኪ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፡፡

፳፩ ገበርኪ ዘንተ ኩሎ ግብረ ብእሊት ከማ፡፡ወዘመውኪ ትሥልስተ ምስለ አዋልድኪ ፡፡ወሐነጽኪ ንብ ትዜምዊ ውስተ ርእሰ ኩሉ ፍናት ወገበርኪ መንበርተኪ ውስተ ኩሉ መር ገብ ወከመ ከማሂ ኢኮንኪ እንተ ታሰተጋብእ ደነሳ ተመስልኪ ብእሊት እንተ ትነሥእ ሐብ ሐባ በገበ ምታ ወትደንሶሙ ለመሐሃቲሃ እለ ትዜሙ ምስሌሆሙ፡፡ከማሁኪ አንቲኒ ደነሰ ኪዮሙ ለኩሎሙ መሐሃንኪ ወገልይኪዮሙ ይምጽኡ ንቤኪ ወይመግቡኪ በዝሙትኪ ወፈ ድፈደ ዝሙትኪ እምኩሎን አንስተ እለ ዘመ ዋ ምስሌኪ እስመ ደነሰኪ ወኢደነሱኪ

አመነዘርሽባቸው አልገባሽም አልቆምሽም የመመ ኪያሽንም ጌጥ የሰጠሁሽን ወርቁንና ብሬን ወሰ ድሽ የወንዶችንም ምስሎች ሠራሽ፡፡ አመነዘር ሽባቸውም የጥሩ በፍታ ልብሶችን ወስደሽ እለበ ስሻቸው ቅባቴንና ዕጣኔን በፊታቸው አደረግሽ የመገብሁሽን ስንዴና ዘይት ማርም መገባሻቸው በፊታቸውም ለመልካም መዓዛ ሠራሽ፡፡ ከዚህም በኋላ አዶናይ እግዚአብሔር አለ የወለድሽልኝን ሴቶች ልጆቼን ወሰድሽ ልጆቼንም ሠዋሽላቸው ገደልሽም የመነዘርሽውንና ልጆቼን የሠዋሽውን ታላንሽዋለሽን ይህ ከዝሙትሽና ከርኩሰትሽ ሁሉ የከፋ ሆነ የልጅነትሽን ጊዜ አላሰብሽም ራቄ ትሽን ሳለሽ አፍረሽ ነበር በደምሽም የተጩ ማለቅሽ ነበርሽ ከዚህ ሁሉ ክፋትሽ በኋላ ዳንሽ ወዮልሽ ወዮልሽ አለ አዶናይ እግዚአብሔር፡፡

፳ የምታመነዝረበትን ቤት ለራስሽ በአደባባይ ሁሉ ዙፋን አዘጋጀሽ በዋና ጉዳናም ላይ የምታመነዝረበትን ለራስሽ ቤት ሠራሽ ደም ግባትሽን አረከስሽ ለአላፊ መንገደኛ ሁሉ ጭና ቸሽን ገለጥሽ ዝሙትሽንም አወዛሽ ሰብነታቸው በገዘፈ ውሽሞችሽ የግብጽ ልጆች አመነዘርሽ ከእነርሱም ጋር ዘወትር አመነዘርሽ አስቀናሽንም እጀን በአንቺ ላይ አነሣሁ ሕግሽንም እሽራሁ ከመንገድሽ ለመሰሉሽ ላላቱሽም ለጠላቶችሽ ለኢሉፍሊ ሴቶች ልጆች ነፍስ አሳልፌ አሰጥ ሽላሁ ከሱርና ከሐድ ሴቶች ልጆች ይልቅ አብ ዝተሽ አመነዘርሽ፡፡ ከዚህም ጋር እንደገና አልጠ ገብሽም አመነዘርሽም አላረፍሽምም ቃል ኪዳን ሽንም በፋርስ ሀገር አወዛሽ ከዚህም ጋር እንዲሁ ገና አልጠገብሽም እንግዲህ ሴቶች ልጆችሽን ምን አደርጋቸዋለሁ አለ አዶናይ እግዚአብሔር፡፡

፳፩ ይህን ሁሉ የአመንዝራ ቤት ሥራ አደረግሽ፤ ሦስተኛም ከሴት ልጆችሽ ጋር አመነዘርሽ የምታመነዝረበትንም ቤት በዋና መንገድ ሁሉ ሠራሽ መቀመጫሽንም በአደባባይ ሁሉ አዘጋጀሽ፡፡ የዝሙቷን ዋጋ እንደምትሰበስብ እንደ አመንዝራ ቤት አልሆንሽም ወዳጇን በባሏ ፈንታ የምትቀበል ቤትን መሰልሽ አብራቸው የምታመነዝር ውሽሞቿን ዋጋ ትሰጣቸዋለች እንዲሁም አንቺም ለውሽሞችሽ ሁሉ ዋጋ ሰጠሻቸው ወዳንቺም እንዲመጡ በዝሙትሽም ይመግቡሽ ዘንድ ዘፈንሽላቸው ከአንቺ ጋር ካመነዘሩት ሴቶች ሁላቸው ይልቅ ዝሙትሽ በዛ ጋጢአት ሠርተሻልና ዋጋም አልሰጡሽምና ወንጀለኛ ሆንሽ በዝሙትሽም ምክንያት

ወኮንኪ እንቲ ዕሉተ ወአፍለጥኪ በበይነ ዝሙትኪ፡፡ ስምዒ ዘማ ቃለ እግዚአብሔር ከመዝ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፡፡ እስመ ዘርኪ ወርቅየ ወቀፈጽ ኪ ኃፍረተኪ በዝሙትኪ ለመሐዛንኪ በኩሉ ፍትወተ ኃጣውእኪ ወበደመ ደቂቅኪ ዘመሀብ ኪዮሙ፡፡ በበይነ ዝንቱ ናሁ አስጋብአሙ ወለ ኩሎሙ እለ አፍቀርኪዮሙ ወለኩሎሙ እለ ጸላዕኪዮሙ አስተጋብአሙ ላዕሌኪ ወየዐግቲኪ ወእቀፍጸኪ ጉሣረኪ በቅድሚያሙ፡፡ ሊሳፃፉ፡፡ ፩-፲፭

፳፪ ወበሆሴዕኒ አስምዐ ላቲ ወይቤ ተዋቀሥዋ ለእምክሙ እስመ ይእቲ ኢኮነት ብእሲትየ ወአንኒ ኢኮንኪ ምታ፡፡ ወናሁ እሥዕር ዝሙታ እምቅድመ ገጽየ ወመሐዛኒሃ እማእከለ አጥባቲሃ ወእቀፍጸ ዕራቃ ወእፊስያ ከመ አመ ንእሳ፡፡ ወእገብራ ከመ በድው ወእፊስያ ከመ ምድር ዘአልቦ ማይ ወእቀትላ በጽምእ፡፡ ወኢይሣህሎሙ እንከ ለደቂቃ እስመ ትውልደ ዘማ እሙንቱ እስመ ዘመወት እሞሙ ወእስተኃፈረቶሙ ወላዲቶሙ፡፡ እስመ ትቤ አሐውር ወእተልዎሙ ለመሐዛንየ እለ ይሁቡኒ ስቲየ ወመብልዕየ ወይኒርዙኒ ልብስየ ወመዋጥሕየ ወይሁቡኒ ቅብዕየ ወኩሎ ተድላየ፡፡

፳፫ ወበእንተ ዝንቱ ናሁ አነ አገጽር ፍኖታ በሦከ ወእፈጽም መንገደ ወተገጥእ ምኅላፈ ወትደግኖሙ ለመሐዛኒሃ ወተገሥሦሙ ወኢትረክቦሙ፡፡ ወትብል እገብእ እንከ ገበ ምትየ ዘትካት እስመ ይኒይሰኒ ዘቀዲሙ እምይእኬ፡፡ ወይእቲሰ ኢያእመረት ከመ አነ መሀበክዋ እክለ ወወይነ ወቅብዐ ወአብዛሃኩ ላቲ ወርቀ ወይእቲሰ ወርቀ ወብሩረ ገብረት ለበዓል፡፡ ወበእንተ ዝንቱ እትመየጥ ወእስተጋብእ እክልየ ዘበበጊዜሁ ወወይንየ ዘለለ ፊልቲ፡፡ ወእስልባ አልባሰየ ወመዋጥላየ ከመ ኢትክድን ኃፍረታ በቅድመ መሐዛኒሃ ወአልቦ ዘያድላና እምእዲየ፡፡ ዘንተ አስምየ አስምዐ ጭቢያቲሁ አኮ በእንተ ዝሙተ ሥጋ ባሕቲቲ እላ በእንተ ዘዘመወት በእማልከተ ገብጽ ጫርሰ ወሲዶና ወበእማልከተ ኩሎሙ አሕዋብ እለ ኢተሰምየ ስመ እግዚአብሔር ላዕሌ ሞሙ፡፡ ሆሴጽ፡፡ ፩-፲፭

፳፬ እምይእኬሰ ንንግር ወንግባእ ጎበጽኳሬ ነገር ዘይቤ ያዕቆብ ኮኖ ለዳን አር ዌ ምድር ዘይጸንሐ፡፡ ዘንተሰ ይተረጉም ዘከመ

ተለየሽ፡፡ አመንዝራይቲ ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ስሚ አዶናይ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ወርቂን በትነሻልና አፍረትሽም በዝሙትሽ በኃጣሕቶቻሽ ፍትወት ሁሉ በሰጠሽቸው የልጆቻሽ ደም ሰውሽምቻሽ ገለጥሽ በዚህም ምክንያት እነሆ የተገናኘሽቸውን ውሽምቻሽን ሁሉ ያፈቀርሽቸውንም ሁሉ ባንቺ ላይ እስበስባቸዋለሁ የጠላሽቸውንም ሁሉ በእንቺ ላይ እስበስባቸዋለሁ እነርሱም ይክበሻል ንስቀልናሽንም በፊታቸው አገልጥብሻለሁ፡፡ ሊሳፃፉ፡፡ ፩-፲፭

፳፭ በሆሴዕም ተናገራት፡፡ አለም እናታችሁን ውቀሱአት አርሷ ሚስቲ አልሆነችም እኒም ባሏ አልሆንሁምና እነሆ ዝሙቷን ከፊቱ እሽራለሁ ውሽምቻንም ከጡቶቿ መካከል እሽራለሁ ራቁትንቷን አገልጥባታለሁ በታናሽነቷ እንደነበረች አደርጋታለሁ፡፡ እንደ ምድረ በዳ አደርጋታለሁ ውኃ እንደ ሌላባትም ምድር አደርጋታለሁ በውኃ ጥምም እንድላታላሁ የአመንዝራ ልጆች ናቸውና ከእንግዲህ ልጆቿን ይትርክልላቸውም እናታቸው አመንዝራሰችና የወለደቻቸውም አሳፍራቸዋለችና ሂጃም መጠጤንና ምግብን የሚሰጡኝን ልብሊንና መጉናፀፊያዬን የሚያሰብሱኝን ዘይቲንና ተድላዬን ሁሉ የሚሰጡኝን ውሽምቼን አከተላቸዋለሁ ብላለችና፡፡

፳፫ ስለዚህም እነሆ እኒ መንገዱን በእሾህ አጥራለሁ መንገድንም እዘጋለሁ ማለፊያ ታጣለች ውሽምቻንም ትከተላቸዋለች ትፈልጋቸዋለች ነገር ግን አታገኛቸውም እንግዲህከ ከአሁኑ ይልቅ የቀደመው ይሻለኛልና ወደ ቀደመው ባሌ አመሰግላሁ ትላለች አርሷ ግን እኒ እህልና ወይን ዘይትም እንደ ሰጠሽት አላወቀችም ወርቅ አበዛሁላት አርሷ ግን ወርቅና ብሩን ለበዓል አደረገች ስለዚህም ተመልሼ እህሌን በየጊዜው ወይኒንም በየቀኑ እስበስባለሁ በውሽምቼ ፊት አፍረቷን እንዳትከድን ልብሶቼንና መደረቢያዬን እንፋታለሁ ከእጄም የሚያድናት የለም፡፡ ይህን መናገርን በነቢያቱ ተናገረባት ስለ ሥጋዊ ዝሙት ብቻ አይደለም በግብጽና በጢርሶ በሲዳም አማልክት የእግዚአብሔር ስም ሳልተጠራባቸው የአሕዛብ ሁሉ አማልክት ሰጠመንዘረች ነው እንጂ፡፡ ሆሴጽ፡፡ ፩-፲፭

፳፭ ከእንግዲህከ ወደ ነገሩ ትርጉም ተመልሰን እንናገር፡፡ ያዕቆብ ዳንን የምድር እባብ ይጠብቀዋል ያለውን እንናገር፡፡ ይህስ ሰይጣን

ይሚባል ሰይጣን በመንግሥተ ሐሳዌ መሲሕ
 :: ወአትሊም ይቤ ዘይነስኮ ሰኩናሁ ለፈረስ
 ወይወድቅ ዘይጸፃና ወእግዚአብሔር ይጸፃ?
 :: ወምንት ውእቱ ፈረስ ዘእንበለ ቤተክርስቲ
 ያን ቅድስት እንተ ትጸውር አስማተ ሥላሴ
 በከመ ኪሩቤል አፍራሲሁ ይጸውሩ ትሥልቦቶ
 እንዘ ውእቱ ይጸውርሙ በኃይለ መለኮቱ::
 በከመ ይቤ በመኃልየ መኃልይ ለፈረስየ ወለሰ
 ረገላተ ፈርዖን አስተማሰልኩኪ:: ፈርዖን ይተ
 ረጉም በሰይጣን ወሰረገላቲሁኒ በእለ ይጸፃ?
 ሦሙ ለአስተማርየ:: ወብሂለ አስተማሰልኩኪ
 በፈረስየ ቃለ ወልደ እግዚአብሔር ዘይቤላ
 ለቤተክርስቲያኑ ዘቀዲሙ ነበርኪ ሰረገላሁ
 ለሰ ይጣን ይእዜሰ አስተማሰልኩኪ በአፍራሰየ
 ኪሩባውያን ከመ ትኩንኒ መጸረ::

፳፭ ወዘይቤሰ ይነስኮ ሰኩናሁ ለፈረስ
 እስመ በመንግሥተ ሐሳዌ መሲሕ ይፈቅድ
 ሰይጣን ከመ ያእቅጸ ለቤተክርስቲያን ወበእ
 ሰናነ ሕምዙ ይነስኮ ሰኩናቲሆሙ ለመሀይም
 ናን:: ሦ ዘይትጎጉል ወሶ ዘይድጎን:: ወበእንተ
 ዘይትጎጉል ይቤ ወይወድቅ ዘይጸፃና እስመ
 ገደፈ ሃይማኖተ ዘላዕሌሁ:: ወበእንተ ዘይድ
 ጎን ይቤ ወእግዚአብሔር ይጸፃ?:: በከመ ይቤ
 እግዚእነ ብዘኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብ
 ሉ እነ ውእቱ ክርስቶስ ወዘእዝለፈ ትዕግሥቶ
 ውእቱ ይድጎን:: ወብሂለ እግዚአብሔር ይጸፃ?
 ሦስ አኮ ፍጹመ ዘይገድፋ እግዚአብሔር ለቤ
 ተክርስቲያኑ ወአኮ ዘያጸርዕ አምልኮ ሥላሴ
 እምላዕላ መሀይምናን:: ሦ እለ ይድጎን በጉያ
 ውስተ አድባር ወበዐታት ወበግበበ ምድር በከ
 መ ይቤ ሶበሰ ኢያሕፀርን እግዚአብሔር ለእ
 ማንቱ መዋዕል አልቦ ዘእምድጎን:: ወባሕቱ
 በእንተ ጎሩያንየ የጎጽራ እማንቱ መዋዕል::

፳፮ ወይእዜኒ ንንግር ዕበደሙ ለሰብእ
 ኢየሩሳሌም ደቂቁሙ እለ ይጠብቂ ዋበ ሶበ
 ይጽርሑ ወይብሉ ሆላዕና በኦርያም ሆላዕና
 ለወልደ ጻዊት ቡሩክ ዘይመጸእ በስመ እግዚ
 አብሔር:: ሰብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት
 ወቡሩክ አንተ ንጉሠ እስራኤል:: እንክሩኪ
 ለዕበደ እሉ አእሩግ እለ ይቤልም ለእግዚእነ
 እዝዝ ሊቅ ከመ ያርምሙ እሉ ሕፃናት:: እን
 ዘ ሕፃን ይሌቡ:: መኑ ይሚህር ዕበደ እንዘ
 ይጸርሕ ከመ ቀርጉ:: ለመኑ ኢያሐውዞ
 ዘእንበለ ከግዝሙ ዕንቡዛን ገሊና:: ለእመ ሕፃ

በሐሳዌ መሲሕ መንግሥት እንደሚሠለጥን
 ይተረጉማል:: እስከተሉም የፈረሱን ሰኩና ይነ
 ክሰዋል የተጫነበትም ይወድቃል እግዚአብሔር
 ግን ያበረታዋል አለ:: ኪሩቤል ፈረሶቹ በመለኮቱ
 ኃይል የሚሸከማቸው እርሱ ሲሆን በሦስትነቱ
 እንደሚሸከሙት የሥላሴን ስም የምትሸከም
 ቅድስት ቤተክርስቲያን ካልሆነች በቀር ፈረስ
 ምንድር ነው:: በመኃልየ መኃልይ በፈረሶቹና
 በፈርዖን ሠረገላዎች አስመስልሁኸ እንዳለ::
 ፈርዖን በሰይጣን ሠረገላዎች ምትሐት ለማሳየት
 በሚጫንባቸው ይተረጉማል በፈረሴ መስልሁኸ
 ማለትም ቀድሞ የሰይጣን ሠረገላዎች የነበርኸ
 አሁን ግን ማደሪያ እንድትሆኑ በኪሩባውያን
 ፈረሶቹ መስልሁኸ ብሎ ለቤተክርስቲያኑ
 የተናገራት የእግዚአብሔር ልጅ ቃል ነው::

፳፭ የፈረሱን ሰኩና ይነክሳል ያለውም
 በሐሳዌ መሲሕ መንግሥት ሰይጣን
 ቤተክርስቲያንን ያሰናክላት ዘንድ ይሻልና በጥ
 ርሶቹም መርዝ የምእመናንን ተረከዞቻቸውን
 ይነክሳል የሚጠፋ እና የሚድንም አለ:: ስለ
 ሚጠፋው የሚጫንበት ይወድቃል አለ:: በእርሱ
 ያለውን ሃይማኖት ትቷልና:: ስለ ሚድነውም
 እግዚአብሔር ያበረታዋል አለ:: ጌታችን በወ
 ንጌል ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ
 ይመጣሉ ትዕግሥትን ያዘወተረ እርሱ ይደናል
 እንዳለ:: እግዚአብሔር ይጠብቀዋል:: ማለት ግን
 እግዚአብሔር ቤተክርስቲያኑን ፈጽሞ የሚተ
 ዋት አይደለም ሥላሴን ማምለክንም ከምእመናን
 የሚያጠፋ ሆኖ አይደለም:: እግዚአብሔር እኒያ
 ን ቀናት ባያሳጥራቸው የሚድን ባልናረነገር
 ግን ስለ ምርጦቹ እኒያ ቀናት ያጥራሉ እንዳለ
 ወደ ተራሮችና ወደ ዋሻዎች ወደ ፍርኩ
 ታዎችም በመሸሽ የሚድኑ አሉ:: ማተፎፆ፣ ፳፪

፳፮ አሁንም የኢየሩሳሌምን
 ሰዎች ስንፍናቸውን እንናገር ጡት የሚጠቡ
 ሕፃናቶቻቸው ሆላዕና በኦርያም ሆላዕና ለጻዊት
 ልጅ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተመሰገነ
 ነው ለእግዚአብሔር በሰማያት ምስጋና ይሁን
 አንተም የእስራኤል ንጉሥ ሆይ የተመሰገንህ ነህ
 እያሉ በሙሁ ጊዜ መምህር ሆይ እኒህ ሕፃናት
 ዝም እንዲሉ እዘዝ ያሉትን የእኒያን ሽማግ
 ሊዎች ስንፍና አድንቁ:: ሕፃን እግዚአብሔርን
 ሲያመሰግነው ምን ዝም ያሰኛል:: ሕፃን ሲያስ
 ተውል እንደ ነጋሪት እየሙኸ ማን ስንፍናን
 ያስተምረዋል:: አዕምሮአችሁን የሳታችሁ ሆይ
 እንደ እናንተ ላለው ካልሆነ በቀር ማንንም

ናት አርመሙ በአይቲ ይትፈጸም ዘተብህላ ስምዑ ለእግዚብሔር እሙን ወያጣብብ ሕፃናት። ለእሙ ሕፃናት አርመሙ በአይቲ ይትፈጸም ዘተብህላ እስመ ጥበብ ከሠተት እዝን ጽምምተ ወልሳን ሕፃናት ረሰየት ርትዕተ።

ማቴጵ፩፡፲-፲፭

፳፮ ወይእኬኒ ንግበር በዓለ በቃለ ይባቤ እንዘ ንብል ስብሐት በአርያም ለዘተ ወልደ እምአብ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም። ሆሳዕና ለወልደ ዳዊት ለዘተሠገወ እምቅድስት ድንግል። ዝ ውእቱ አሐዱ ክርስቶስ በመለኮቱ ወበትሰብእቱ ኅቡር በኢቴሳሔ ወድሙር በኢሙያጤ። ሆየንተ አዕፁቀ ዘይት ንንግላ ለነ መስቀለ። ወሆየንተ ፀበርተ ተመርት ንጹር ወንጌላተ። ወሆየንተ ቤተመቅደስ አይሁዳዊት ንዑዳ ለቤተክርስቲያን። ሆየንተ ታቦት እንተ ውስቴታ ኦሪት ነአምኃ ለማርያም እንተ ትጸውር ለነ አሰካለ በረከት። ንሕዩ በክርስቶስ ወነህሉ በክርስቶስ ወንድንን በክርስቶስ እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን።

..... ///

አያስደስተውም። ሕፃናት ዝም ቢሉ የእግዚአብሔር ምስክርነት የታመነ ነው ሕፃናትንም ዐዋቆች ያደርጋል የተባለው በየት ይፈጸማል? ሕፃናት ዝም ካሉ ጥበብ የደነቀረችይቱን ደርከፈተች የሕፃናትንም አንደበት የተከነዋወነች አደረገች የተባለው በሂት ይፈጸማል።

ማቴጵ፩፡፲-፲፭

፳፯ አሁንም ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከአብ ለተወለደ ለርሱ በአርያም ምስጋና ይሁን። ሆሳዕና ከትድስት ድንግል ለተወለደው ለዳዊት ልጅ እያልን በእልልታ ቃል በዓል እናድርግ። በመለኮቱና በሰውነቱ ያለመተላለፍ አንድ የሆነ ያለመለወጥም የተዋህደ አንዱ ክርስቶስ ይህ ነው። ስለ ወይራ ዝንጣፊ ፈንታ መስቀልን ለራሳችን እንያዝብለ ሰኔል ዝንጣፊም ፈንታ ወንጌልን እንያዝብለ ስለ አይሁዳዊት ቤተመቅደስም ፈንታ ቤተ ክርስቲያንን እንዘገራት ኦሪት በውስጧ ሰላላባት ታቦት ፈንታ የበረከት ፍሬ የተሸከመችልን ማርያምን እጅ እንገግት በክርስቶስ ሕያዋን እንድንሆን በክርስቶስ እንኖር ዘንድ በክርስቶስም እንድን ዘንድ እስከ ዘላለም ድረስ አሜን።

..... ///